CARIONIS
CHRONICON
VERSIBUS
GVNARII

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

30 4/, – 55.

DA. Box

LN 693 ex. 1 M

Sa. bog. Part II. Sst. 1606.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Chronicon CARIONIS PHILIPPICVM IN ENCHIRIDII FORMAM REDACTVM,

& juuandæ memoriæ cauſa, verſibus Heroicis comprehenſum.

DEDVCTA CONTINVA SERIE ab initio mundi vſq; ad CHRiſtum natum.

In gratiam & vſum juuentutis hiſtoriarum ſtudioſæ, bono ſtudio contextum

à

M. HALVARDO GVNARIO Norvego S.S. Theologiæ lectore in Gymnaſio Aſloienſi.

Sunt Regum ſpecula hiſtoriæ, quibus omnia, paſſim
Quæ fugienda ſibi, quæ facienda, vident.

Roſtochij typis Ferberi junioris, Anno
M. D. XCVI.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

INSIGNIA CHRISTIANI IV. Regis DANORVM &c.

Regibus infallax dedit hoc inſigne vetuſtas,
Imperio quorum Cimbrica regna vigent.
Candida CRux. Domino propriis nec fidere rebus,
Cum populis Reges CRux ſacroſancta monet.

Fauſta

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Fauſta CORONati referunt TRES bella LEOnes,
Pace duces pacem, prælia Marte gerant.
Quid LEO, quem curua decorat Diadema Bipenni?
Heroas fortes fortia corda decent.
Cur micat in clypeo facili vultuq; benigno
Aſpiciens hominum ſubdita corda, LEO?
Parcere ſubjectis, & debellare rebelles
Principis officium debeat eſſe pij.
Quid DRACO? Rex hoſtem non fraude, ſed arte repellat,
Viribus infractis bella gerenda ferat.
Pacis amore ſalus populiq; Ducumq; vireſcit,
Pacis ut aqua triplex ſigna CORONA refert.
Quid ſibi vult AGNVS ſigno victoris adauctus?
Mite pijs ducibus pectus ineſſe decet.
Quidue CORONatus Piſcis, geminiq; LEONES?
Prælia pro populis Rex gerat atq; Deo.
Subjectos flagret terràq; mariq; tueri,
Liberet enſe bonos, puniat enſe malos.
Quid folia VRTICÆ? vetitas Rex pectoris iras
Et populi reprimat, lege jubente, ſcelus.
Scripta poëtarum Reges præclara coronant,
Infixum CYGNO quod DIADEMA docet.
Emicat è TRABIBVS legum reverentia BINIS,
Imperij faſces, iure cadente, cadunt.
CRVX Domini? timidum nihil, aut leue Regibus inſit,
A CHRISto Regum pendeat vna ſalus.
MILES equo reſidens nudatum commouet enſem:
Euehat inuictos bellica fama duces.
Aurea Danorum Clypeos complexa CORONA,
Criminis expertes admonet eſſe Duces.
Aurum labe caret: Reges pia facta coronant,
Hoc Clypei fato Danica ſceptra virent.

 Sere-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Sereniſsimo ac potentiſsimo Principi
& Domino, Dn.

CHRISTIANO IV.

Daniæ, Norwegiæ, Gothorum, Vandalorumq́ꝫ Regi:
Duci Sleſvici, Holſatiæ, Stormariæ & Ditmarſiæ: Comiti Oldenburg &
Delmenhorſtiæ: Domino ſuo clementiſsimo.

QVi fatale refers CHriſti de nomine nomen,
Inclyte Rex, titulo nuper adaucte nouo.
Reſpice Muſarum ſolita bonitate ſalutem,
Ac animi placeant vota precesq; mei.
Quòd capiti diadema auro gemmiſq; coruſcans
Impoſitum eſt, læto gratulor ore tibi.
Vnanimes gratantur idem verbiq́; miniſtri,
Magnifici proceres, magnanimiq́; Duces.
Gratatur q́; ſimul Muſis addicta juventus,
His votis populus conſona vota facit.
Regis in auſpicium Phœbus ſplendore reſultat,
Diſpeſcens nitido nubila nigra polo.
Vnde Duces magni celebrant conuiuia fauſto
Numine, & innocuæ commoda pacis amant.
Vnanimi renouant conſenſu fœdera pacis,
Et quærunt patriæ commoda cuncta tuæ.

Adſit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Adſit conſiliis diuina potentia, veſtros
Numine conatus prouehat aura Dei.
Optato patriam repetentes tempore terram,
Ad loca quemq; Ducum fauſta carina vehat.
Te patriæ æternos ſeruet, te Eccleſiæ in annos
Sit Chriſtus vitæ duxq́; comesq́; tuæ.
Accipe clementer paruum quem mitto libellum,
Qui multas breuiter continet hiſtorias.
Vt juuenes viridis vernantes flore juuentæ,
Omnia ſub memori mente tenere queant.
Quæ Chronica eximij referunt operoſa Philippi,
Hoc ea narrantur carmine clauſa breui.
Et cùm geſtarum ſtudioſis lectio rerum,
Dicere quàm poſsim, commoda plura ferat:
Non infrugiferum noſtrum fore ſpero laborem
Illis, hiſtorias, quos didiciſſe juuat.
E manibus nulli fontes ego conor earum
Excutere, at multis ritè aperire viam.
Vt ſint adjuti, magnum citraq́; laborem
Ad ſummam ſcandant perueniantq́; rei.
Hic liber (ut paucis complectar plurima verbis)
Illud præcipuè commoditatis habet:
Hiſtoriæ ſeriem quòd prima ab origine mundi,
Tempora ad Auguſti Cæſaris vſq; docet. (genti
Nec mihi propoſitum eſt verſu memorare, le-
Annales veterum commoda quanta ferant.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Ad te noſtra volat, Rex inclyte, Muſa, tibiq́;
Exiguum magni dono laboris opus. (tum,
Quod licet excultum non ſit ſatis atque poli-
Spero tamen Domino poſſe placere meo.
Speq́; bona teneor placiturum, ſæpe ſupremo
Cum non diſpliceant dona puſilla Ioui.
Et niſi me fallit mea mens præſaga placebit,
Nec non egregij muneris inſtar erit.
Hei mihi, ſi capiant luſtrantem lumine chartas
Tædia. polliceor ſed meliora mihi.
Cùm faueas Muſis, præſens quibus inuidet ætas,
Et ſis optatam ferre paratus opem:
Fronte meum placida, Rex optime ſuſcipe car-
Nactus & à curis otia grata lege. (men,
Sic viues felix annoſi Neſtoris annos,
Ad votum cedent ſic tibi cuncta vale.

Regiæ Majeſt. T.
Subjectiſsimus ſeruus

Haluardus Gunarius Norvegus.

Candido Lectori,

Sit mihi fas, freno peregrinas cogere voces,
Vt diſcant Latij carminis ire pede.
Claudicet interdum licet hæc, vel claudicet illa
Syllaba, nec greſſu pergat vbiq; pari:
Da veniam Lector, breuitas anguſta locari
Molliùs & meliùs nomina dura vetat.

CHRO-

CHRONICON CARIONIS PHILIPPICVM, IN COMPENdium redactum, ac Heroico carmine redditum.

FErt animus, curſim patres memorare ducesq;
Iſraël reges, vates, magnosq; Monarchas,
Primates & Pontifices, celebresq; Dynaſtas,
Ante Redemptoris fuerant qui tempora Chriſti.
Texenti hiſtoriæ ſeriem Deus alme faueto,
Vt procedat opus fauſtum Regi populoq;.

Traditio domus HELIÆ.

NOs domus Heliæ docet, in ſex millibus annis
Mundum manſurum, qui pòſt renovabitur igne.
In vacuo duo millia, ſint duo millia Legis,
Millia Meſſiæ duo: crimina ob, hæc brevientur.

DE ORDINE QVATVOR Monarchiarum.

ASſyrio rapuit Medus diadema, ſed ipſum
Affligunt Perſæ; Macedûm rex mœnia Perſis

Stra-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Stravit, & huic rurſus frenum impoſuêre Quirites.

HISTORIOLA ECCLESIÆ.

PRincipiò Dominus ſolo ſermone creauit
E nihilo cælum, terram, expanſum mare, germen,
Sidera, aues, piſces, colubros, iumenta, ferasq;.
Protinus humanum genus atq; Eccleſia creuit.
Iungitur Adam Euæ; lignum prohibetur in horto.
Fit dominator homo; Satanæ mox labitur aſtu.
Pœna tamen lenitur in ipſo, vbi, ſemine, vita eſt.
Dona placent Abel. Cain hunc necat & fugit inde:
Artibus inuentis ſtirps huius floret iniqua.

GENEALOGIA Patrum ab Adamo vſq; ad Nohe.

T*Vm generauit Adam Seth, & hinc prognaſcitur ENOS,*
Cainam, Mahaleël, Iared, & translatus ENochus,
Mathuſalemq; Lamech, Nohe diuina propago.

DE DILVVIO incepto, anno mundi 1656.

V*T ſteterat vaſti pulcherrima machina mundi*
Mille & ſexcentos quinquagintaq; per annos,
Et ſex: æquoreis ſubitò ſubmergitur vndis.

DE

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

DE STIRPE ET ORIGINIBVS O-mnium gentium à diluuio.

POſtquam diluuio periêre animantia terræ,
Dextra Dei Noham octauum ſeruauit in arcâ,
Qua bis quinq; dies atq; vnum nauigat annum.
Noha ſenex genuit, Semumq́; Chamum Japethumq́;.
Ergo nouus mundus ſatus eſt de ſtirpe Noachi.
Eſtq́; datum verbum, verbi quoq; teſſera nubis
Arcus, & eſt nobis carnem data copia edendi.
Sanguinis & data lex, regnandi neruus habetur,
Multiplici hinc genus humanum diſpergitur ortu
Et varias urbes & propugnacula condit.

SERIES poſteritatis NOHÆ Sem, Cham & Iaphet.

Filij Sem quinq;.

FOrtis Elam Perſas, verùm Aſſyrios dedit Aſſur;
Tertius Arphaxad Chaldææ gentis origo,
Ebrææq́; fuit: Selah nam generauit Eberum,
Hinc Peleg & Jakedan, quando eſt diuiſa per omnes
Terra tribus, cum lingua ſua eſt ab origine flexa,
Inde Regu, Serug generauit & ille Nachorum.
Thare hic, qui genuit poſt fratres germen Abrahæ.
Terminus huic Aſia eſt, niſi quantũ à fratre repulſus,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Poſteritas Cham.

CHus dedit Æthiopas, Euilam hic dedit atq; Sabæos,
Nimrodumq; virum, primùm hic dominatur in orbe,
Alter ei Miſraim qui ceſsit ad oſtia Nili,
Phut ſimul & Canaan & quæ de gente proterua,
Seu Lydi ſeu ſint Lybies, ſcelerata propago eſt,
Africa cui ceſsit, quantum & dedit ipſa rapinæ.

Poſteritas Iaphet.

CImbrorũ pater atq; Magog, Medis Madaiq;,
Et Jauam, dedit Æolios hinc natus Eliſa,
Et Cilices Tharſis. Cithimq; Macedona regna,
A Dodamin Dodona refert, hinc Græcia pendet,
At Thubal Hiſpanis Calybes, & ceſsit Iberos,
Moſcouios Meſech populos fert Cappadocesq;,
Inde Thiras, Thrax unde ferox Tyriusq; ſuperbus.

FILII GOMER PATRIS CIMBRORVM, Aſcanes, Riphat & Togorma.

AScanus Aſcaniæ ſtirps prima & Teutonis ortus,
Riphad, ab hoc hinc Paphlagones abiere, Gigantes
Sauromatæ, Sorabiq; Henetiq; Polonica regna,
Tertius eſt Togorma, Aquilonis is incola terræ.

DE

POſt ſobolem Patrum primam cæpêre Monarchæ;
Aßyrius primùm, pòſt plurima regna per orbem.
Primus erat Nimrod, annis centum ſed ab vndis.
Hinc Ninus inſequitur. Conjunxq́ʒ Semiramis illum,
(Idoli cultus magna vi creſcere cæpit)
Hanc ſequitur Gnatus, quæq́ʒ obſcurißima turba eſt,
Inter & hunc & Sardanapalum nomine dictum.

De Regno Chaldæorum & Aſſyriorum, ejuſque diuiſione per Phul Belochum & Arbacem Medum.

PHul tenet Aſſyrios, Babyloniaq́ʒ arua, ſed alter,
Cum Perſis Medos tenet: Aſſyrijq́ʒ ſequuntur.
Filius illius Tiglat, dictusq́ʒ Philaſſar.
Poſt Salman, Ptolemæus eum Nabonaßara dixit,
Sennacherib ſequitur ſoboles baſphema peremptus
In templo à natis; rapuitq́ʒ Aſarhaddon habenas.
Hic iterum imperij Babylonia ſceptra fuêre,
Aßyrijs domitis, primus quos imperat inter
Rex Merodach, mox Ben Merodach, mox nomine (primus
Ille Nabogdonoſor, facta eſt prope pugna Magedũ
Quando cadit rex ille pius, rex ille Ioſias.

Filius hunc ſequitur ſimili ſed nomine Magnus,
Qui Iudæ injecit Babylonia vincula captæ,
Hunc duo diſsimiles, probus improbus inde ſequuntur
Filius atq; nepos; Euilmerodachus & alter,
Balthaſar, hic finem regni cum ſanguine fecit.
Cyrus blaſphemo pœnas de pectore ſumpſit.

HISTORIOLA ECCLESIÆ.

De vocatione & egreſſu Abrahæ ex VR Chaldęorum. Anni à diluuio 367. & dies 10.

DVm patrias Abram ſedesq; ſolumq; reliquit;
Septem ter centum meſses, quinquennia bis ſex
Et bis quinq; dies merſo voluuntur in orbe.

DE POENA SODOMÆ.

TVm Deus illuuiem cœleſti perdidit igne (morhæ.
Seu Sodomæ, Seboimq; Adamæq; Segorq; Go-

GENEALOGIA ABRAHÆ vſq; ad Moſen.

E Sarâ ſterili centum vivente Decembres
Terq; novem meſſes, gnatum grandæuus Abra-
Suſtulit Iſacum, vitæ qui luſtra peregit (mus
Sex & triginta, quo prolificator Iacob
Editur, & centum vitæ complevit ariſtas:

His

His ſeptem meſſes, quater atq; decennia junge,
Hinc Iacob Levi tulit, accedentibus annis,
Triginta ſeptem, centum qui vixit & annos,
Levi Gerſonem genuit, fratremq; Caathum.
Trigintaq; tribus vixit centumq; Caathus
Meßibus, Amramus patre quo generatur in orbe,
Qui totidem vitæ, genitor quot tempora vixit.
Et Moſen tulit ex Iochebeda conjuge natum,
Ductorem populi decies per quattuor annos.

SVMMA ANNORVM AB EGRESſu Abrahæ vſque ad Moſen ducem 430.

DVm terras patrias Abram dulcesq; penates
Linquit, ad Amramidem, duce quo Pharao perit vndis,
Secula fluxerunt quatuor trigintaq; meſſes.

DE DVODECIM FILIIS PAtriarchæ Iacob, & vna eius filia Dina, ex quatuor vxoribus.

QVattuor vxores in Charan duxit Iacob,
Hinc genuit bis ſex promiſſo ſemine natos,
Auget Dina ſuper fratrum formoſa coronam,
Gaudent matre Lea fratres ſex & ſoror vna.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Sunt Ruben, Simeon, eſt Leui, Iudaq́ʒ ſaluans,
Iſſachar & Zabulon, cum Dina virgine pulchra,
Silpa, Gad in lucem optatam produxit & Aſſer.
Poſt Ioſeph, natus Benianim matre Rachele eſt.
Et ſua Billa parit Dan, Nepthali pignora chara.

DE EDVCTIONE POPVLI ISRAElitici ex Ægypto, & promulgatione legis anno mundi 2453.

DVm Cenchres populum inſequitur ſæuus fugientē
Fluctibus obruitur; ſed liber abiuit Hebræus.
Memphios exitium teſtatur adhuc mare rubrum.
Mox legis tabulas inter fera fulgura ſcripſit
Autophyes, triplici quæ ceu regione reſecta eſt,
Hac mores, hac iudicium, ſed dirigit iſthac
Ritus ſacratos, quêis ſit mens conſcia recti.
Bis mille annos quadringentos denaq́ʒ luſtra
Tresq́ʒ ſtetit meſſes mundus, cum tradita lex ſit.

DE REGNO LYDORVM.

ARdiſus aut Argon, Haliattus, & à Gyge cæſus,
Hic eſt Memnadū primus; comitatur at Ardys,
Hunc Sadiattus, & hunc, Alyattes deniq́ʒ Crœſus.

DE REGNO MEdorum.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

INterea Medi memorant poſt Arbacon illos,
Dejoces aliquando dehinc natusq; Phraortes,
Filius illiusq; Cyaxarus, hocq; regente
Gens Scythiæ Campos Aſiæ populatur amœnos,
Vltimus Aſtyages, pepulit quem Cyrus & ipſum.

DE REGNO AE-
gypti.

DIſsimili, Ægypti, numerant alij ordine reges:
Poſt namque Heroas, quorum vltimus eſſe re-(fertur,
Iſide de ſacra ſatus & perit Orus, Oſiri,
Poſt illum caſum crudeli à fratre Typhone.
Suſcepêre homines regni moderamina clari
Indigenæ, mox Æthiopes & Perſica adusq;
Tempora; Et hic vero ſeries primùm ordine currit.
Primus enim Menaan hominum qui ſceptra guber-(nat
Bocchoris, illius ſucceſsit filius iſti,
Huic mox ſuccedunt triſtes Buſirides aræ,
Hinc interregnum, poſtquam hic perit æquore merſus
Et Miris ſequitur celebri, quem voce Seſo-(ſtris
Inſequitur, Phereon, Helenæ celeberrimus hoſpes
Proteus, Hinc fur Rampſinito, Cheopesq; Cephrimq;
Mycerinusq; Aſychisq; Aniſisq; & auare Sabace

Sethron

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Sethon, Pſammetichus, Necao Pſammisq́; Apriesq;,
Strangulat hunc Amaſis ſufflato corde ſuperbum.
Illius à Perſis natus Pſammenitus omnem
Perdidit imperij lucem, vitamq́; ſuosq;.

DE IVDICIBVS POPVLI ISRAE-litarum à Moſe vſq; ad Saulem.

FVnera poſt Moſis, Ioſue dux occupat armis
Promiſſam terram, populo quam ſortibus æquis
Diſtribuit, ſpartam Iudæ poſt fata relinquens.
Poſt hunc judicibus ter quinq́; eſt tradita cura,
Othoniel, Chuſan, ſed Ehud ſuperavit Eglonem,
Debora cum Baracho reprimit Iobina potentem.
Sed Madianitas Gideonis terruit enſis.
Fratribus occiſis Abimelech præficitur rex,
THola dein, Iair, qui pòſt rexêre quieti,
Annos octodecem populus ſine Iudice vixit.
Hinc Iepte, hinc Abeſan, poſt Elon judicat Abdon,
Sæpe Palæſtinos Samſon vlciſcitur heros,
“ Autophiæ myſtes Eli eſt miſerabile multis
(Exemplum, quòd natis indulgentior eſſet,
Vltimus eſt Samuel, poſt quem ſtirps regia ſurgit.

SVMMA ANNORVM IV-dicum 450.

Secula

SEcula per quatuor decies quoq; quinq; per annos
Eſt data Iudicibus ſaluandi ſumma poteſtas.

DE SERIE PONTIFICVM SVMmorum ab Aharone vſq; ad Abyathar à Salomone remotum.

FLorida palma Leui ſedet ad moderamina ſacra.
Huic Caath, huic Amram generatur, & Aaron
Hic primùm reliquos inter ſupremus habetur, (illi,
Huic Nadab atq; Abiud: verum hi cœleſtibus vſti
Ignibus interiêre, alia ignea ſacra ferentes.
His Ithamar frater, ſed patrem EleaZarus ipſa
Voce Dei juſſus ſequitur, cui Joſua dux eſt.
Zelotes Phinees ſucceßit, & æmulus acer;
Inde refertur Abiſua, pòſt cognomine Buki
Inde Sacerdotum ſummus populiq; magiſter.
Qui fuit ex Ithamar ſatus, Eli, frena gubernat,
Inde ſacerdotes Seraja rexit, et illi
Iunctus erat Samuel, populi moderamina flectens,
Hunc comitatur Abia Ithamar de gèrmine natus.
Poſt Aminius, & hunc Achitob, & Abimelech
(ille,
Qui miſerè periit veſano à Saule peremptus.
Jeſſæo ſacros dederat quia fercula panes.

 Huic

Huic ſucceßit Abyathar, hunc de munere mouit
Rex Salomon, poſtremus is eſt Ithamaris ab ortu.

SVMMA ANNORVM PONTIFIcum ab Aarone ad Abyathar 430.

LEuitæ quadringentos triginta per annos
Sacra Sacerdotes populi moderamina flectunt,
Aaron eſt primus, ſed Abyathar vltimus horum.

DE REGIBVS IVDÆ ET ISRAelis ſimul.

MAgnanimi reges diuinâ voce creantur,
Perpete ſucceſſu populum qui ritè gubernant,
In regem Samuel perfuſum chriſmate Saulem
Ordinat, & populum metuendum præficit omni,
Iſboſeth eligitur poſt triſtia fata parentis,
Vnctus ter Dauid regni moderatur habenas,
Hunc ſequitur Salomon, quo non ſapientior alter.

SVMMA ANNOrum 120.

TOtius imperium populi tres ordine reges
Geßerunt annos centum, quibus adde decem bis.

DE

DE REGIBVS IVDÆ POST REGNI diſtractionem à morte Salomonis vſq; ad captiuitatem Babilonicam.

Poſtquam rex Salomon fatis conceßit iniquis,
Scinditur in partes regnum, moderantur Iudæ
Sceptrigeri reges bis deni ritè creati,
Rex Roboam, poſt hunc conſurgit Abia ſceleſtus,
Hinc pius Aſſa venit, ſequitur Ioſaphad pius inde,
Poſt Ioram veniens Achaſias, fert Athaliam,
Ioas, Amaßias, poſt quem caruêre per annos
Regis honore decem, pius hinc Aſarias, Iothan,
Stultus Achas, Pius Ezechias, crudusq; Manaſſes,
Ammon, Ioſias promiſſus ab ore prophetæ,
Et Ioachas Joachim, & captus qui ſponte Ioachim
Vltimus hinc Judæ Zedechias regnat in oris.

SVMMA, ANNI 404. menſes 6.

IVda quadringentos tenuit data ſceptra per annos,
Quattuor his annos & menſes jungito ſenes.

DE REGIBVS ISRAELIS POST regni diuulſionem à morte Salomonis uſq; ad captiuitatem Aſſyriacam.

REgibus Iſrael denis eſt recta nouemq́;
Ieroboæ, ſerui Nadabus fit filius hæres,
Sed ſeruile Baaſa genus necat; inde coronam
Accipit, atq; Ellæ regnum poſt fata relinquit,
Perdidit hunc Samri ſeruus, flammiſq́; crematur,
Quattuor hinc annos Ephratei gloria luget,
Amri Samariæ ſuccedit conditor vrbis,
Hinc Achab imperitans Achaſiæ ſceptra relinquit,
Ioram ſuccedens generis fuit vltimus hæres,
Strenuus exurgit poſt hunc bellator Iehu,
Jnde venit Ioachas, poſt Joam Ieroboamus.
(Sed ſine rege fuit tria per ſeptennia regnum)
Zacharias gnatus ſex menſibus imperat, inde
Occiſor regis Sallum vix menſe gubernat.
Poſt genitor Manahem Peccaiæ linquit habenas,
Traijcit hunc media ſed Pæca triarius arce,
Jbat in Aſſyriam nunquam rediturus Hoſeas. +

DE SERIE PROPHETARVM ab Eſaia vſq; ad Malachiam.

ORdine narrantur clarorum nomina vatum,
Majores quatuor, bis ſex dixêre Minores.
Nudus Eſaias; Ieremias plurima paſſus,
Somniat Ezechiel, Daniel canit ardua mundo,

+. Summa annorum reg. Israelitici.
Israel regnum bis centum floruit annos,
Quadraginta quibus tu quattuor addito menses.

Ob-

Objurgas Hoſea malos, es dulcis Ioël,
Paſtor Amos, brevis Abdias, redivivus Ionas.
Rege ſub Ezechia vixêre Michea, Nahumq;,
Floruit hinc Abacuc, ſequitur Sophonia prophetans.
Arguit Haggæus reducem poſt vincula plebem.
Zachariasq; ſimul ritus inſtaurat acutos,
Vltimus eſt vatum Malachias dictus & Eſdra

SVMMA ANNORVM PROphetarum vſq; ad Machabæos 350.

NVminis inſtinctu miſſi docuêre prophetæ
Annos tercentum, decades quibus addito (quinq;,

DE REBVS ET REGNIS GRÆCIÆ antiquioribus, quæ ad tempus primæ Monarchiæ pertinent.

GRÆcia; quam Iavan Japeti divina propago
Condidit, in triplices voluit ſecta eſſe racemos
Ceu reliqui ſpurij fuerint, velut Ionas atq;
Æölios, Doresq; viros, antiquior horum
Inachus eſt, fuit ille Noah, natus Iapetusq;
Hinc Iauan fuit, Ionios & Phocidas ille,
Et Megarus populos, ſimul & generauit Achæos,

 Vn-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Et Megaris populos, ſimul & generauit Achæos,
Unde Pelaſgorum, & Sicyonia regna & Achæa,
Et Macedûm, & quæcunq́; alias hunc ſparſa per or-
Ante at Olympiades nihil his eſt fidere tutum, (bem,
Vera adeò falſis permixta ænigmata cernes,
Unde nec ipſa etiam tum congrua tempora norunt:
Verum inter primos clarus memoratur Erechtheus,
Perſeus & Cadmus, Semeleq́; & Agenor & Ino,
Æolus ac Danaus, mox Herculis & Pelopis ſtirps.
Poſt iter ad Colchos ducibus ſuper æquora Graijs
Vellus & auratum raptum narratur, & inde
Oedipus à Thebis profugus per mutua nati
Vulnera conciſi, hos inter ſibi funera mater
Conficit, inceſtum fædus telluris hiatu
Abſorbetur, & ad Trojam perit vna nepotum
Stirps reliqua, hæc cladis Tragicæ miſeranda ru-
(na eſt.

DE VETERI DOCTRINA IONVM, Atticorum & vicinorum, de Sybillis, Atlante, Orione Lino, Orpheo, Homero & Heſiodo.

CHaldæi primum celebres viguêre per annos
Hinc habet Ægyptus, dehinc punica terra
(Sophiam,

Et

Et gens Græca dein, magis eſt antiqua Sybilla,
Sambethen primam Chaldæâ è gente vocarunt,
Hinc Libyca eſt, & Elyſa vocata eſt, Delphica demum
Italiæ ſequitur, natusq; Euander ab illa eſt,
Eſt & Erithræa, eſt Samia, eſt Cumæa Quiritum,
Et Tiburtina eſt, Phrygia, Helleſpontia tandem,
Verum Atlas cæli motus ſcrutatur, & huius
Diſcipulo & Libyi & Graji Orione docentur.
Orpheus atq; Linus, comitantur Homerus & Aſcræ
Muſarum ſacer, & Vates Heliconis alumnus.
Cultores Sophiæ primi ergo fuêre Poetæ.
Hinc Chiron narratur, & hic medicamina primus
Compoſuit, dictusq; nepos Æſclâpius autor,
Vnde quidem Gnidiæ, Coæ, Italiæq; ſcholarum
Fons & origo fluit, ſimul atq; Thaletis & vltra hunc
Pythagoræ doctrina viget memorabilis æuo.

DE BELLO TROIANO.

Eſt regio Æoliæ quò ſe mare contrahit Helles,
Vrbs Mauorte potens, celebrato nomine Troja
Hîc fuit, hæc veterum ſedes tutiſſima Regum,
Cum tria compleſſet vix ſecula tanta poteſtas:
Namq;

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Namq; Paris claras Menelai tendit ad arces,
Diripiens Helenam Menelao fœdere junctam
Conjugioq; ſibi delatam ad Pergama jungit.
Dedecus hoc, Paridisq; nefas ardentibus armis
Vlturi cojëre Duces, & robore juncto.
Atridam auxilio juvere indigna ferentem,
Viribus infractis vtraq; ab parte fremebant,
Vtrinq; innumeros Mauortius abſtulit enſis.
Hectoris inuicti domita eſt fiducia Achilli,
Frangitur Æacidæ cedendi neſcia virtus.
Sternitur Ajacis robur proprio enſe cadentis.
Forma perit Paridos, quæ perniciem attulit omnem.
Poſtquam autem duo luſtra immani exercita bello
Finierat Titan & bis ſex ordine luces,
Lunaq; ſex menſes, tunc feſsi Pergama Græci
Occulto cæpere dolo, quæ vincere Marte
Non poterant, & equo metam inuenêre laborum.
Tunc cadit in cineres Vulcani tradita flammis
Vrbs vetus, & prædas abigunt ad caſtra Pelaſgi.
Maſculeam extinguunt ſtirpem abducuntq; puellas.
Imperio regem mulctant & munere vitæ.
Hinc patrios repetunt victrici claſſe penates.
At belli pœnas expendunt turpiter acti.
Nam maris abſumſit multos cum nauibus æſtus

In

In laribus fatum multos excepit acerbum.
Hæc tibi prolixi breuis eſt narratio belli,
In quo fortunæ ſpeculum mutabilis extat.
Vrbs dum Troja cadit, vitiis & fraude ſepulta,
Cælica flagitiis poſuerunt Numina metas.
Nec vitij rabies manet impunita, malorum
Ne furor excreſcat, diſruptis juris habenis.
Fraus amor illicitus, bellum, diſcordia, furtum,
Vis vetita, impietas, & iniqua libido regentum:
Inſidiæ, Bachi furor, immoderata voluptas,
Exitio merſêre duces, merſêre tot vrbes,
Æquora quot peragrant naues reſonantibus vndis.
Ne nos ira Dei pœnis conculcet acerba,
Flagitij rabiem placata Numinis irâ
Ponamus. patrios nobis ſtertentibus, agros
Cernis vt inuadat Mahumetes perfidus hoſtis,
Inſidiis & Marte ferox, feritate nocendi.
Hunc Deus à noſtris arcebit finibus hoſtem,
Si modò nos vetitos videat deponere mores.

CAPTA EST TROIA ANNO mundi 2782.

BIs ſtetit orbis mille annos & ſecula ſeptem
Octoq; bis luſtra, hinc certa ratione ſed adde
Meſſes atq; duas, capitur dum regia Troja.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

DE INITIO VRBIS ROMÆ conditæ anno mundi 3212.

Albani regis Numitoris filia Rhea
Veſtalis fuerat quamuis, enixa gemellos.
Romulus atq; Remus deſcribunt mœnia magnæ
Vrbis, & authoris dicunt de nomine Romam:
Quando fuit mundi jam ter milleſimus annus,
Et ſupra geminos centum duodenus abibat,
Septimæ Olympiadis primo, atq; viceſima Aprilis
Prima luce, velut retulit Dionyſius autor.

DE LATINORVM REGNO in Italia.

Ianus, Saturnus, mox Picus Fanue Latine,
Tum pius Æneas, tum proles chara Creuſæ,
Syluius hunc ſequitur, quo Sylui nomen habere
Ceperunt reges Albani, Poſthumus vnus.
Inde Latinus, & Alba, Atys & Capys atque Ca-
(petus.
Hinc Tyberinus, Agrippa, dein Alladius iſthinc
Dictus Auentinus, mox Procas, Syluius: hujus
Filius eſt Numitor, per fratrem pulſus, at illum
De natâ celebres poſt reſtituere nepotes.

DE

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

DE REGIBVS ROmanorum.

ROmulus eſt primus, ſacer hunc Numa deinde ſe-
(cutus,
Tullus, at Albanam excidit qui Hoſtilius arcem.
Martius hinc Ancus, Priſcus rex quintus, & ille
Quo dominante oritur Perſarum nobile regnum.
Seruius hic dictus, cognomine Tullius, & qui
Ob nati ſcelus eſt ſolio dejectus, & inde
Nomen habet, quem voce ſua dixêre ſuperbum.

EPILOGVS PRIMÆ MONARchiæ, quæ duravit annos 1640.

ASSyrij primum toto dominantur in orbe,
Chaldæiq; viri. Lydios Crœſumq; ſubegit
Cyrus, vbi ille prius Medos ſuperaverat armis.
Res Ægyptiacæ ſerie, Græcæq; ſequuntur.
Archilochi ſtudium poſt Itala regna refertur.

MIlle & ſexcentos annos durauit & octo (orbe.
Luſtra, Monarchia quæ cœpit ſub Nimrod in

DE SECVNDA MONARCHIA.

CYrus vt Aſſyrios domuit Babylonaq; cæpit,
Tranſtulit ad Perſas ſummi moderamina regni.

SERIES REGVM PERSICORVM juxta Græcos.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

CYrum Cambyſes ſequitur patris impia proles,
Inde Darius, & hunc Xerxes, quem Longima-
(nusq́;,
Et Nothus hunc, Mnemonq́; atq; Ochus, & Arſa-
(mus, et qui
Vltimus eſt numero, perit & qui fraude ſuorum.

ORDO IVXTA META-ſthenem.

ANte Darius erat, geminos cui Cyrus ad annos
Fungitur, hinc ſolus clauum moderatur, at illum
Aſſuerus ſequitur, ſequitur quem Longimanusq́;.
Et Nothus hunc, Mnemonq́; atq; Ochus & Arſa-
(mus, et qui
Vltimus eſt numero, perit & qui fraude ſuorum.

DE SINGVLIS PERSARVM regibus.

DE CYRO.

POſtquam adolet viresq́; capit, tum Media pri-
(mùm
Liberat arva enſe, Aſtyagis compreſſa furore;
Ioniasq́; vrbes multa vi & robore cepit,
Poſt Lydûm Regem, quem cæca oracula fallunt,
Vicit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Vicit, & hic vitam memoranda voce redemit.
Aſſyrios etiam ſubigit, Babylonaq́; vincit.
Maſſagetis tandem felici at ſidere nunquam
Bella mouet. perit, à Tomyriq́; immergitur vrnæ
Sanguineæ, pius hic funeſto heu funere cæſus,
Iudæis reditum patrias largitus ad oras:
Quæ tamen impurus violauit munera natus.

DE CAMBYSE.

DVm pater ad Tauri radices fulminat armis,
Hic capit imperium, Nilumq́; ſubegit aduſq́;
Æthiopas, legum exemplo memorabilis uno;
Cætera turpis & impurus, blaſphemus & atrox,
Ergo ſuo femori illiſo cadit impius enſe.

DE DARIO.

MAgna Magis quondam ſapientia Perſidos (eſſe
Dicta fuit: fuit & nec parua potentia ijſdem,
Conſiliis Regum præſtabant jura potentum.
His freti coëunt, regnumq́; à ſtemmate Cyri
In ſe conantur transferre latentibus auſis.
Principibus res illa viris vbi nota fuiſſet,
Hos perimunt. regnum clamore Darius equino,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Suſcipit, & virtutė fideq́ȝ, ô Zopyre, magna
Chaldæam recipit, quæ jam defecerat, vrbem.
Poſt Geticum movit bellum Scythicumq́ȝ, ſed illos
Subjectos habuit, verùm hos non vincere gna-
(rus.
Legati Macedûm pòſt obtruncantur in aula,
Quos ut Alexander petulantes vidit Amyntæ,
Fraude necans, æſtus furibundos ſanguine ſiſtit.
Jonium bellum ſequitur. mox pulſus Athenis
Hippius, ad bellum Perſam perpellere Græcum
Nititur, iratumq́ȝ mouet, tum millia centum
Mittit, & his equitum decies mox millia jungit.
Miltiades verùm pugnans certamine vicit.
Cui grates retulit ſolitas vrbs Attica letho.

DE XERXE QVARTO Rege PErſarum.

HIc reparat Grajum magno conamine bellum,
Perſarum decies centenaq́ȝ millia legit,
Hic toties victus tandem aufugit impiger inde,
Quando duos annos Martem vix protrahit armis.
Haud ita poſt longè Xerxes confoſſus òbiuit,
Artabano patruo impurum perimente catharma.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

DE ARTAXERXE LONGIMANO
Quinto Rege Perſarum.

IVdæis renouat decreta priora, deditq́;
Ius vrbis ſacræ rurſus templiq́; ſtruendi;
Cum ſex imperio jam rex hic præerat annis.
Turba ſed infidis vicina tumultuat auſis.
Vatibus Haggæo Nehemia alijsq́; profeſſis,
Eſdra labore tamen reliquos excellunt omnes,
Colligit ut ſacros per ſacra volumina libros.
Interea Graij per mutua vulnera ſeſe
Eneruant, levibus moti & ſine nomine cauſis,
Attide nam Megareus dum lege repellitur a-
(cri,
Ac legem tutatur inani ardore Pericles,
Flamma oritur duri & fax funeſtiſsima belli.
Roma ſuas leges tum primùm condere cœpit,
Cauſam nobilitas faſtu cum fænore præſtat.

DE DARIO NOTHO SEXTO
Rege Perſarum.

REge ſub hoc jam Cliniades cum navibus oras Alcibiades
Sicelides petit ambitione ardoreq́; falſus,
Cum nec cauſa foret belli, nec aduſq́; neceſſe

Pri-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Priuatum Robur peregrino effundere bello.
Ergo cadunt plures cæſi, ſed carmina plures
Euripidis ſeruant, & libertate decorant.

DE ARTAXERXE SEPTIMO rege Perſarum.

HV*ic primogenito imperium pater ipſe Darius,*
At fratri Cyro conceſsit plurima regna,
Regna quidem conceſsit, at hæc ſine nomine Regis.
Poſt obitum patris ille tamen certamina fratri
Movit & in pugna cecidit, non laude carens hic,
Xenophon ut retulit, ſi ſeditione careret.
Poſt, Artaxerxes, natum, ſibi jungere reges
Incipit, imponens regni diadema Dario.
Ille patri inſidias veſanæ ob pellicis æſtum
Dum ſtruit, occumbit, muniuit ſemitam & Ocho
Culmen ad imperij. quò non ſine ſanguine fratris
" *Arſamus aſcendit, ſed in hoc ſtirps inclyta Cyri*
" *Funditus interijt, ſed pœna libidinis hæc eſt.*

DE REBVS GRÆCIÆ.

PO*ſt clades in Sicilia per jura vocatur*
Cliniades; ſortem cautè declinat at ille,
Hoſtibus & ſeſe Spartanis jungit, & illis,

Conſilijs

Conſilijs operas præſtat: dum creſceret autem
Hic nimium ſplendore ſuo, his fuit ille peroſus.
Hoc ubi reſciuit, quaſſas remeauit Athenas.
Perſarumq́; odijs Spartam prius implicat autor,
At cum mandatum contra pugnaret in ipſo
Præfectus pelago, duce non præſente, ſiniſtro &
Marte aliqui caderent, inimica hunc turba remo-
Officio. poſthac coluit ſua prædia vita (vit
Priuata, oppreſſusq́; cadit Lacedæmonis aſtu.
Fælix & ſapiens, velox, ad vimq́; paratus, ”
Sed vafer & varius, vitium virtutibus æquans.

DE ATHENIS A LISANDRO captis.

DEſinit in captis hoc bellum nobile Athenis,
Excidij cauſam proprio quæ Marte pararunt,
Dum regni faſtu validas extendere vires
Ac Lacedæmonios cæperunt ſpernere fortes,
Vincitur aduerſo confidens viribus hoſte
Vrbs, aut regna ducum faſtu ſtimulata ſuperbo.

DE TRIGINTA TYRANNIS.

Triginta nimium dominantur in vrbe Tyranni,
Collegam Critias Theramenen interimebat.

DE THRASYBVLO.

VIndicat à ſæuis patriam terroribus vrbem,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Reſtituit veteres leges Thraſibulus eidem,
Antè tamen Critias proprio dat ſanguine pœnas.

DE IMPERIO LACONICO.

PHocenſes Locriq́ mouent certamina, at illos
Thebani dum tutantur, ſibi bella parabant.
Accuſabat eos Lyſander & oderat, vt qui
Hoſpitium profugis quondam ceſſêre miſerti,
Suaſor at hic belli primo cadit improbus orſu.
Ageſilaus at huic ductor ſucceſſit in armis,
Exul Athenarum præſtanti pectore Conon
Spartanas cohibet vires, Aſiaq́ relicta
In patriam redit, & reparat quæ lapſa fuêre.
Mittitur & ſociis Thraſybulus ductor in armis,
Et noctu in caſtris fœdè confoſſus obiuit.
Hinc iterum à Perſis miſeræ accuſantur Athenæ,
Sed Conon defenſor erat, qui captus ibidem
A Perſis fædo moritur ſub carcere clauſus.
Perſa jubet pacem, minitatur bella rebelli,
Pacem Antalcidæ vocitabant, at Lacedæmon
Fraude capit Thebas, Pelopejades ſed & alter
Epaminondus eum rurſus fugat inde, necatq́;
Præſidium partim, partim terrore repellit.
Vtq́; Cleombrotus in pugna cadit impius acri,

Hos

Hoc pereunte cadunt alij, victoria ceſſit
Thebanis, obijt virtusq; Laconica Leuctris,
Ad tumulum Scedaſi, Nam pœna libidinis hæc eſt.

DE EPAMINONDA.

HIc captas recipit Thebas, & condidit arcem
Mantineæ, quod dum cupiunt prohibere Laco-
Surgunt bella nouo rurſus commota tumultu. (nes,
Admouet arma vrbi Spartæ Thebanus, & inter
Hoſtiles acies Eurotæ interfluit amnis.
Archidamus contra ſeruos ciuesq; coëgit,
Quando ſenex pater haud foret amplius vtilis armis.
Epaminondus ab his diſceſſit, mouit & arma
Hinc aliò, tribus hîc jam menſibus ipſe moratus.
Mox ἀδακρὺς *ſequitur cæſo verùm Arcade pugna.*
Hinc redit Arcadiam, cumq; à Lacædemone belli
Robur abeſſe videt, properè Thebanus ad vrbem
Aduolat, huc celeri curſu Aggeſilaus eundem
Inſequitur, belloq; acri Eppaminonda repellit.
At reparat bellum quod & arte extendit, & hoſtes
Vincit, At ipſe necis capit immedicabile vulnus.
Victores ſacros tandem mouêre tumultus,
Thebani contra Phocenſes, Delphica quando (drat.
Diripuêre hi templa. & ad Ochi hoc tempora qua-

DE ARTAXERXE OCHO REGE
Perſarum octauo,

FRatricida duplex regni ad faſtigia ſcandit,
Sidonemq́ue capit ſed proditionibus vrbem.
Supplicibus nec parcit, at illi exurere tecta
Incipiunt propria, & flammis tot millia tollunt,
Nec populo parcunt Solymo temploq́ue verendo.
Namque ſacerdotes ſummi certamina cudunt,
Et Ieſum fratrem perimebat cæde Ioanna.
Perſicus attrahitur tali ratione Vagoſes.

DE REBVS MACEDONICIS

HYllus & Alcides, Cleodæus, Ariſtomachusque
Et Temenus, Perdicca, hic primùm hac regnat (in ora.
Argeus atque Philippus, & Æropus, Alcetaſque,
Primus Alexander, ſed quem præceſsit Amyntas:
Hunc fratres Perdiccus & Alcetas comitantur,
At nothus Archeleos, Perdiccæ ſanguine cretus,
Alcetam & natum, fratrem quoque ſuſtulit atrox:
Iſq́ue perit tandem, nati illius ordine cuncti
Rexerunt, at ab his, hæredibus obtigit, ipſis
Imperium rurſum Alcetæ cognomine Amyntæ.
Huic & Alexander, Perdiccas atque Philippus

Hi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Hi nati fuerant, ſed regnum maximus ortu
Obtinet, hunc perimit Ptolemæus, & ille viciſſim
Cæditur à Perdicca, hunc gens capit Illyris armis.
Thebarum obſes erat tunc frater in vrbe Philippus,
Hinc rediens ergo regni capit vnus habenas.
Magnus Alexander cui naſcitur, orbis in orbe
Immenſo domitor (memoro prius acta Philippi)
Attida vincebat primum, hinc Pœnosq́; feroces.
Illyriosq́; & præterea oppida multa, Philippis
Impoſuit nomen, non auri ignobile venis.
Theſſaliam pacauit & vrbes fædere ſecum
Iunxit, & hinc ſacrum exoritur ceu turbine bellum.

DE ARSAME REGE PERSArum nono.

INſcius infido cadit Ochus ab enſe Bagoæ,
Subſtituitq́; illi natum Arſamon, hunc quoq; tollit,
Dux ſcelere infando ob patris fera funera quando
Præfuit imperijs annos per quattuor, hic eſt
Vltimus è Cyri memorando ſtemmate caſus.

DE ALEXANDRO MAGNO.

NAtus Olympiadis ſoboles celeberrima matris
Magnus Alexander ſatus eſt genitore Philippo,

DE

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Æacidum ſatus hac, ſatus Hercule, parte ſed iſthac.

DE DARIO VLTIMO REGE Perſarum.

ARmeniæ princeps fuit ille, jubente Bagoa,
Perſis eligitur. quem quando necare veneno
Ipſe parat, proprium virus potare Bagoas.
Cogitur in menſis ad funera dira paratis.
Interea moritur Macedûm prior ille Philippus:
Græcia Rhetorico mox mota furore rebellis,
Vicinæ gentes aliæ, Illyrij atq; Triballi,
Has at Alexander ſubitò compeſcit, & vltro
Getarum Syrmum leges expoſcere pacis
Cogit, & ad Thebas dehinc duxerat arma, rebelles
Delet, & hoſpitium tota fugientibus aufert
Hellade. decreto huic ſed non paretur Athenis.
Pace ita ſancita, communi voce vocatus
Magnus Alexander Græcis dux, arma mouebat
In Perſas, vbi prona fuit victoria ſemper.
Sic Aſiam Cilicumq; agros, Tyrumq; ſubegit.
Inde Palæſtinis iratus, vbi admouet arma,
Veſte ſacerdotis regem placauit Jaddus,
Ipſe tributa remiſit, & impetuoſa coëgit
Agmina Samariæ, veteri ne more laceſcant.

DE ÆGYPTO.

MOx abit ad Nili concuſſa fluenta rebellis.
MaZabus huic regnum ſine ſanguine tradidit
(vltro.
Hic veterem regni formam vetereſq; Nomarchas
Reſtituit, geminum præfecit Epiſcopon illis.

DE PRÆLIO AD ARBELA.

NIliaca victa facili conamine terra,
Cum Tyrum rediјt, quæcunq; neceſſe fuêre
Poſtquam egit, citus Aſſyriam conceſſit ad oram:
Et vicina quidem duo caſtra inimica fuêre,
Vrbis ad Arbela Aſſyriæ, cum lumine Phœbe
Defecit ſubitò. tunc ingens pugna ſecuta eſt,
Perſaq́; pulſus erat, fugienſq́; per aſpera, Medos
Acceſſit, Beſſo mox à latrone necatur;
Rex at Alexander Suſam, Babylonaq; rectâ
Contendit, cæpitq́; vrbes ſine cæde cruenta.

SVMMA ANNORVM MONARCHIÆ Perſicæ 200.

PErſarum imperium bis centum floruit annos.
Primus erat Cyrus, fuit vltimus ille Darius
Magnus Alexander valido quem Marte repreſſit.

DE

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

DE TERTIA MONARCHIA.

ANnus Alexandri dominantis ſeptimus orbem
Inchoat hunc regni, Perſarum rege cadente.
Indica mox luſtrat: ſed ceſsit Taxilus vltro,
Muneribus certans. At Porus dimicat armis,
Hic ſe tractari victum regaliter inquit.
Poſt celebres pugnas, poſt aſpera prælia Martis,
Pelleus juvenis quantum mutatus ab illo eſt,
Qui fuerat prius, vrbem quàm Babylona ſubegit.
Quam tamen ingreditur, licet edixêre futura
Chaldæi vates triſtiſsima funera regis.
Ridet Anaxarchus. Quare rex intrat in vrbem,
Legatos audit, componit regna, dat inter
Munera legatos, hinc ad ſua pocula verſum
Theſsalus excepit, tùm per convivia regi
In flammas vinum quia vertitur, interijt rex.

DE SVCCESSORIBVS
Alexandri.

QVattuor ex Græco deduxit cornua rege
Ebræus Daniel; velut eſt Ptolemæus ad oras
Niliacas, tunc Antigono minor Aſia ceſsit.
At Syriam Seleucus habet, Macedonica regna
Antipater primum tenuit, qua ſtirpe cadente

Ceſsit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Ceſsit ad Antigoni, Romana ad tempora, prolem.
Frater Aridæus primùm rex eſſe jubetur,
Donec haberetur certus de conjuge natus
Roxane Alexandri. Perdiccas tutor eiſdem
Præficitur, petit hic thalamos ſub jure ſororis
Regis Alexandri Cleopatræ, nititur atq;
Eripere Ægyptum Ptolemæo. Hic fædere junctus
Antipatro, repulit proprio hunc à milite cæſum.
Antipater Craterum junxit ſibi, conjuge eidem
Conceſſa nata præſtanti & nomine, Phila.

DE BELLO LAMIACO.

MAgnus Alexander profugos ex limite Græco
Iuſſerat ire domum, verùm hæc edicta repellunt
Atticus Ætoluſq́; : hinc belli flamma recentis
Surgit, vbi regis narrantur funera, eoſdem
Harpalus inſtigat corruptos jugiter auro.
Antipatro occurrunt ad Theſſala rura fugantq́;
In Lamiam, duce quam cinxêre Leoſthene ibidem
Morte ducis ſaxi jactu obſidione repente
Solvitur: & ſeſe dabat vrbs fugientibus iſthinc
Oratoribus, accepta pro munere morte.

DE MACEDONICIS Regibus.

FAtis Antipatro extincto Caſſander eidem

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Succeßit Macedûm rex octo decemq́ per annos.
Cinxit is obſidione graui Pydnam impius vrbem
Tollitur hac capta ſed Olympias ingenua enſe,
Et thalami ſocias regis, thalamoq́ creatas
Suſtulit, vnde propago fuit generata Monarcha.

DE ANTIGONO.

Illius ad ſobolem regnum redit, ille Philippo
De genitore ſatus, ſpurio ſed dicitur ortu.

DE SVCCESSORIBVS IN REGNO Macedoniæ.

Filius Antigonus ſequitur de ſanguine Philæ,
Tempore ſed parvo regnans Demetrius illum,
Hinc nati aſperſus non ſponte cruore Philippus.
Vltimus eſt Perſeus, quem Roma ſuperba ſubegit.

DE REGIBVS IN REGNO Syriæ.

Primus Syriaca dominatur in arce Seleucus
Et capit imperium vicitq́ Lyſimachon armis.
Poſt mouet Ægypto certamina dura Cerauno,
Quo perit, at Galatæ mox occidere Ceraunum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Antigonus ſequitur Soter hoc orbe Seleucum,
Hinc Theus Antiochus,duo qui mala germina liquit.

DE ANTIOCHO MAGNO QVIN-to Rege Syriæ.

ILLe Philopatri Ptolemæo bella mouebat,
Victus & illuſtris natus poſt funera patris
Hæc renouat: Romana ſed huic mandata reſiſtunt,
Ergo parat contra Romanos bella,nec iſthinc
Hannibal abſuerat: prece pacem victus habebat,
Ad Taurum regnum Ionio de littore perdens,
Poſt ſpolians Beli templum,cadit impius enſe.
Antiochus ſequitur furioſi nomine Magnum,
Et quæ præterea turba eſt odioſa ſecuta.

DE REGIBVS ÆGYPTI POST Alexandrum Magnum.

MAſſilus extremum præſes ſub rege Dario
Ceſſit Alexandro, qui hoc fecit in orbe Nomar-
Atq; illis geminum præfecit Epiſcopon,horum (chas,
Suſtulit hunc præſes Ptolemæus,primus ad altum
Imperii ſcandens culmen, poſt funera regis;
Regibus & nomen cum ſtirpe ſequentibus iſtud
Tradidit,hunc ſequitur Philadelphus filius,iſtum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Filius Euergetes, Muſæ hoc tempore florent.
Inde Philometor, prior inde Philopator atq;
Inter vtrumq; ſitus Ptolemæus furioſus & hujus
Filius Euergetes, ſunt qui Phyſcona dicant,
Hunc alium faciunt alij, ſceleratior hoc non
Alter, Alexander poſt atq; Lathurus eundem
Inſequitur, mox Auletes genitor Cleopatræ,
Hujus erat frater Dionyſius vltimus horum.

HISTORIA ECCLESIÆ DE DVCIBVS IVDÆORVM POST reditum ex Babylone vſq; ad Machabæos.

POſteritas Iudæ captiva decennia ſeptem
Chaldæis fuit. At Cyro mandante ſoluti
Permiſſu certantq; Darij condere templum.
Inde duces Iudæ regnum ter quinq; gubernant,
In vinclis genuit Iechonias Salathielem,
Zorobabel gnatus populum ad Siona reducit.
Reſa ſed hunc ſequitur Ioannæ munera tradens,
Hircano primo Iudæ ſuccedit Ioſeph,
Hinc Abner Simei: poſt hunc Mathathia ducatum
Obtinet: hinc Maath Aſſer: Nange Artaxat habenas

Tradi-

Tradidit, inde Heſli, Maſloch Nahum venit inde,
Poſt Amos, Syrach, poſt tu Mathathia Siloha,
Tradis Ioſepho Iudææ gentis habenas
Ianna, ſed Hircanus poſtremus ſtirpe ſecundus.

SVMMA ANNORVM DVcum 355.

STirps generoſa ducum ter centum floruit annos,
Et quinquaginta quinq; à reditu ad Machabæos.

DE SERIE PONTIFICVM POST captiuitatem Babylonicam vſq; ad Machabæos.

BIs ſex Pontificum ſeruatur & ordo ſacrorum,
Poſt reditum Iudæ crudelia vincula paſſi.
Donec translata Machabæi ſtirpe venirent
Raptus in exilium Ioſedech cum patre Seraja,
Liber at hinc Joſue Ioſedechi filius iuit,
Luſtra decem ſacris & ſex qui præfuit annis,
Hinc Joachim, poſt Eliaſib, ſed Iojada ſurgit,
Poſt Jonathan Jaddus, poſt Iaddum priſcus Onias.
Simoni fratri ſupereſt EleaZarus: à quo
Verſores Bibliæ Ptolemæus ſeptuaginta
Impetrat: Hinc templi tractauit ſacra Manaſſes,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Simonisq́ vicem juſti fert gnatus Onias
Res variè tentant occiſo fratre per aſtum
Antitheus Jaſon; Menelaus proditor vrbis,
Fata tamen fratris crudeli morte rependunt.
Totus & his caſis periit Leuiticus ordo,
Degener Alcimus commiſcet ſacra prophanis.
Pontificem ſeſe oſtentans per quatuor annos
Sed ſine honore jaces annos Eccleſia ſeptem.

DE SERIE PRINCIPVM ET REgum, qui ex Machabæis orti ſunt.

QVinq́ habuit natos Matathias Aſmoneorum
Inclytus aſſertor patriæ fit primus Judas
Proq́ focis annos qui ſex pugnauit & aris.
Pro quibus octodecim Ionatas certauit & annos
Præfuit indè Simon Thaßi bis quatuor annos
Hircanus Priſcus tredecem bis rexit ariſtas.
(Tunc ſectis diuiſa fuit gens ſancta prophanis.)
Vnum Crudus Ariſtbulus vix imperat annum
Terq́ nouem ſtat Alexandro ſua gloria meſſes
Inde nouem per Alexandram res conſtitit annos
Triginta quatuor meßes jactatus iniquè
Junior Hircanus crudelibus occubat vmbris

SVM-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

SVMMA ANNORVM

STirps Machabæorum centum durauit & octo
Annos, viginti certa ratione ſed adde.

DE POSTERITATE HERODIS.

AScalonita furens puerorum viſcera ferro
Læſit; & Antipas crudeli morte Johannem,
Agrippæ rabies preſsit maleſana Jocobum,
Carceribusq́ʒ Petrum incluſit: Sacra munia Quar-
Vendit: At exitio cecidit veſana Tyrannis. (tus
Nam centum & tres hæc ſtirps impia floruit annos.

DE BELLIS ROMANORVM TEMpore tertiæ Monarchiæ.

PYrrhus bella mouet Romanis extera primùm
Ille Tarentinis ſocius, Campanaq́ʒ cæſa eſt
Tunc Legio, Siculos Carthago infeſtat, at illi
In duo diſſecti mouerunt Punica bella.
Seditio Pœnos agitat, mox arma pyratas
Jllyrios pellunt Gallum Marcellus opimis,
Exuit ut ſpoliis, Germanica depulit arma.

DE ARATO SICYONIO.

EXpulit è patria turbantes jura Tyrannos

Publica

Publica conquiſiuit Achæis commoda Aratus
Ætolos ſuperans ſocio certamine, regem
Spartanum Macedûm pepulit vi, hac fraude peritq́;.

DE SECVNDO BELLO punico.

HAnnibal Hiſpano cum tollit in orbe Saguntum,
Jntrat in Italiam, Trebiæ mox vicit ad vndas
Quos ad Ticinum prius. hinc Thraſimena ſecuta eſt,
Peſtis & ad Cannas: Scipio pugionibus inſtat
Nobilibus Romæ, Hiſpanas poſt miſſus ad oras,
Hujus is eſt etiam domitor certaminis vnus,
At prius vnus homo cunctando reſtituit rem,
Junctus ei Marcellus erat præclarus in armis,
Qui perit inſidijs Pœni, cui deniq; fratrem
Claudius interimit, Martemq́; his diuidit atra
Tempeſtate DEVS clara prope mænia Romæ.
Pax fractis datur, & Scipio cognomine gaudet.

DE BELLIS MACEDOnicis.

BElla mouet Macedum rex, aſt infauſta, Philippus

An-

Antiochus ſequitur, cæſo hoc perit Hannibal; inde
Poſt pacem modicam mouit fera bella Jugurtha,
Ante tamen ſtrauere vias. Macedonica rurſus
Perſeus arma mouet, qui victus cauſa triumphi eſt.

DE TERTIO BELLO PVNICO & Macedonico.

POenus vbi bellum Maſiniſſæ fœdera contra
Mouit: ad interitum properat, Macedonica quidam
Mentitus ſtirpem mouet arma, ſed interiit mox.

DE EXCIDIO NVMANTIÆ ET ſeditione Gracchiana.

NVmantina dein conflagrant mœnia, latro
Quando prius periit, qui de paſtoribus ortus.
Deinde duplex ſequitur Gracchorum cæde tumultus.

DE BELLO ACHAICO.

LEgatos violant Spartamq; domantur Achæi,
Ergo ruens vrbs, apta loco, eſt exciſa Corinthus,
Mox & Ariſtonicus ſub carcere fune necatur
Vincitur à Mario, cæpit quem Sylla, Jugurtha

DE CIMBRICO BELLO.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

VT Syrus exciuit ſeruos, mox arma ſequuntur
Cymbrica, tunc anno Scaurum cæpêre ſecundo
Manlius hinc cæſus, Cepio à lictore necatus.
Hos Marius vicit, miſerè oppugnatq; Metellum.

DE BELLO SOCIALI ET CIVILI post Cimbricum bellum.

CVm ſocii malè fruſtrarentur ab vrbe Latini,
Bella movent, hos Sylla fugat, Mithridatica ſur- (gunt
Arma, ducem Syllam Marius reuocabat, at ille
Vrbe fugat, bis ſex Roma pronunciat hoſtes,
Sulpitium necat, à ſervo qui proditur vno,
Hinc abit ad Græcos; regnabat Athenio Athenis,
Hinc miſerè obſeſſas vicit ſatis aſper Athenas,
Dux dat Ariſtion huic ipſam, quando eſurit, vr- (bem.
Pax data dehinc regi, Romam rediitq;, tumultus
Et ſedat varios, & fit dictator in vrbe,
Et leges condit, ſuperat medicina modumq;,
At Mario adjunctus renovat Sertorius arma.

DE BELLO MITHRIDATICO PYratico, Seruili & Catilinaria conjuratione.

Mouit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

MOuit Romanis Mithridates bella; Pyrata
Mox temerè arma parãt: Seruilia bella ſequun-
Conſpirat Catilina, at Tullius hunc jugulabat. (tur.

DE BELLO CIVILI INTER POM- pejum & C. Iulium Cæſarem geſto,

Poſtquam Sylla animam ſuperis conceſſerat auris,
Arma humeris aptant, bellum civile parantes
Cæſar Marte potens, Pompejus arduus armis.
Ille ſibi abſenti gaudet virtute coronam
Conſulis imponi, valeat quò tutus in vrbe
Inſidias hoſtis parto diſpellere honore.
Conſul Pompejus, populus, populiq; Tribuni
Aſſenſère omnes; inimici prælia ſuadent,
Neue malum capiat Reſpublica fauſta, Senatus
Inde viam fremitus aperit bellumq; laceſsit.
Pacis opus Cicero molitur, Cæſar vt vrbem,
Pompejus grauidam, fatis data regna, ſubiret
Heſperiam, pacis ſortem turbante tumultu.
Milite procedit valido, Romæq; propinquat
Cæſar, & Italiæ fugiens Pompejus oras
Conſulis admonitu Mauortis conuocat agmen.
Hic ſe Brunduſium recipit: mox mœnia Cæſar
Cingit, & elapſum noctu quærebat anhelus,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Hinc adijt Romam memorans juſtiſsima bella,
Imperium Lepido veteri commiſit amico;
Heſperiam repetens. ſibi, quos compreſſerat, hoſtes
Subijcit atra fames, ſic viribus occupat vrbem
Maſsyliam Cæſar, Romam ſancita reverſus
Fixit honeſtatis, populi pro pace laborans.
Interea Epirum roſtratâ claſſe petebat
Dirrachij ferro validum inuaſurus in hoſtem:
Verùm Theſaliam ſuperatus milite venit.
Nec mora, Pompejus fugientem viribus hoſtem
Inſequitur, profugos captandi tractus amore:
Vincitur hic. belli fallax fortuna gerendi.
Millia multa virûm mandantur corpora letho,
Pompejusq́; citâ Mytilenen puppe profugit,
Inuida commemorans bellorum fata Cratippo.
Mox ſubit Ægyptum, precioq́; accendit ad arma
Intrepidos animos; Ptolemæi at conſiliarî
Pompejo gelidæ meditantur vulnera mortis.
Septimius fraudes aperit, ferroq́; trucidat
Immeritum. juſti pollutum ſanguine ferrum
Inſidiatores fatali clade peremit.
Vis violenta, piæ fraus ac rationis egena
Non ſine ſupplicio, ſparſoq́; cruore triumphat.
Protinus Imperij Cæſar diſperſit habenas,

Enſi

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Enſe viriſq; potens, hoſtes ſub jura redegit,
Pompei ulciſci tentantes vulnere mortem:
Illi purpureo ceßit victoria cornu,
Vicit, & adverſos animis & viribus æquis;
Donec fraude ſcatens vetita turgeſceret irâ,
Inferretq; viro lethalia vulnera ferro
Caßius. Hæc veteris merces injuſta laboris
Abſtulit immeritum, meritoq; invidit honori.
Heu nihil in terra regnis confidere tutum eſt. ,,

DE BELLO CIVILI INTER OCTAvium Cæſarem & Antonium geſto.

CÆſar dictator Martis cadit Idibus enſe,
Inde trium ſequitur, cæſo Cicerone, viratus.
Deinde relegato Lepido, eſt Antonius auſus
Bella mouere, ſed hic periit ſimul & Cleopatra;
Luxuriæ & fœdæ nam pœna libidinis hæc eſt. (eſt. ,
Hoc pereunte, Auguſtus factus in orbe Monarcha ,

SVMMA ANNORVM TERTIÆ Monarchiæ 288.

TErtia Alexandro dominante Monarchia cæpit,
Quæ bis centum floruit annos luſtra bis octo,
Annos octo bis junge, ad tempora Cæſaris uſq;.

EPITOME BIBLICA

Juvandæ memoriæ cauſa verſibus reddita, quibus ſingulorum librorum ordo, capita, nomina & ſummæ ſtrictim & artificioſè comprehenduntur juxta ſequens alphabetum & has quatuor literas
P. S. T. V.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16
A B C D E F G H I J L M N O P Q
17 18 19 20.
R S T V.

Verſiculi vſum alphabeti, 4 literarum, & ſequentium verſuum exponentes.

Libri nomen habes, quotus ac ſit in ordine, quæ ſit
Summa etiam breuiter, capitum numeriq; pateſcunt.
Dictio prima librûm ſeriem docet, atq; ſecunda.
Tertia ſed capitum numeros & quarta notabunt,
Litera prima tibi, nec dictio tota petatur.

Verſus veteris Teſtamenti,

	Nomina	Cap.
A ſtra Polum, IunctaTerra, Geneſisq; patres dat.	*Geneſis.*	50.
B arbara Plebs Vndis Sidunt, & lex datur Exod.	*Exodus.*	40.
C uncta Patent Genti Sacra Leuitico, peragenda	*Leuiticus*	27.
D at Popul[illegible] Quantus Sit ei numerus Numerorum.	*Numeri*	36.
E cce Patens Ordo Sequitur legis modo Deutro.	*Deutoronim.*	34.
F une Paleſtinam Diuiſit Sorteq; Ioſue,	*Ioſna.*	24:
G liſcentes pugnas Adimunt Sacra Iudicibusq;.	*Iudicum.*	21.
H ordea Poſcenti Dat amorem Ruth tibi Boas.	*Ruth.*	4.
I nteritum Primo Lege Saulis, Heli quoq; Regum.	*1. Regum.*	31.
I amq; Propheta Dauid Surgit regnatq; Secundo.	*2. Regum.*	24.
L ecta Placet Bonitas Salomonis regia Terno.	*3. Regum.*	22.

Mors

	Nomins	Cap.
M ors Patet Et Statu in Quarto Regum q; Helizæi.	4. Regum	25.
N unc Prior Interitum Saulis Para: datq; Dauidem.	Paralipom. 1.	29.
O rdo patet Quæ Sint Paralipom: regna Secundi.	Paralipom. 2.	36.
P lebs Prodit Iuſſu Cyri ædificat, juuat Eſdras.	Eſdras. 1.	10.
Q uæ Patitur Nehemias ædificans facit hoſtis.	Ne hemias 11.	13.
R ectis Præceptis Ornat gnatum benè Tobi.	Tobias.	14.
S æuus Prædo Quatit populum perit arte Iuditq;	Iudith.	16.
T alio Perfidiæ Qua pendit Aman ſit in Eſther.	Eſther.	16.
V t premitur, Benedicit, Tentatur, ſtetit en Iob.	Iob.	42.
A diunges ſociam C. L. Pſalmos numerando.	Pſalterium.	150.
B landitur Sua Lux Salomon Prouerbia quod ſint.	Prouerbia.	31.
C unctam Spem Mundi falſam docet Eccleſiaſtes	Eccleſiaſtes.	12.
D ulcia Sponſus Habet cum ſponſa Cantica cordis.	Cantica.	8.
E ccleſiæ Sapiens Tractando multa reuelat.	Sapientiæ.	19.
F lorida Scripta Liber Tenet Eccleſiaſticus in ſe.	Eccleſiaſticus	51.
Gens Salvata Fuit Quam Chriſte ad te vocat Eſai.	Eſaias.	66.
H inc Stolidam Monuit Te Ieruſalem Ieremias.	Ieremias.	52
I ngeminat Stylus Euerſam flens Ieruſalem Thren.	Item Ieremiæ.	5.
j uſta Suos Fratres Baruch docet & pia facta:	Baruch.	6.
L egem Structuras Hinc Templi ſcandit Ezechiel.	Ezechiel	48.
M ira Suis Offert Daniel lectoribus acta.	Daniele.	14.
N os Satis Oſeas populi dat crimina noſſe	Oſeas.	14.
O re Sacro Clamat Ioel, vt pœniteamus.	Ioel.	3.
P lus Scelus Iſrael hic quam Iudæ continet Amos.	Amos.	9.
Q uæ Studet Abdias deſcribere ſint ſuper Eſau.	Abdias.	1.
R egem, Sollicitum Dant Ionæ Verbaq; Vulgus.	Ionas	4.
S tultam Samariam geſtit reuocare Micheas.	Micheas.	7.
T e Sceleris Cauſa Ninive Nahum reprehendit.	Nahum.	3.
V elle Suos Dominum docet hic Habacuc releuare	Habacuc.	4.
A lta Timent Corda hęc quæ Sopho: die premit ira.	Sophonias.	3.
B landitur Templum Bonus Haggeus ædificare.	Haggeus.	2.
C onfixum Tulit Obijſſe Ieſum [illegible] Zacharias. + Obijſſe	Zacharias.	14.
D iſce Tenere Dei legem Malachiq; ſacerdos.	Malachias.	4.

Es

	Nomina	Capita.
E t Tractant Patria pro lege mori Machabęj.	Maccabęor. 1.	15.
F rangis Tu Princeps Machabæe malosq; Secundo.	Maccabęor. 2.	15.

Verſus Noui Teſtamenti.

G lorificat Titulos Hominem ſcribendo Mathæus.	Matthæus.	28.
H oc Teneas Quando Marci dant ſcripta Leonem.	Marcus.	16.
I pſis Tu Dominum Scriptis Lucas vitulum das.	Lucas.	24.
j ure Tuis Aquila Scriptis deitas reſeratur.	Iohannes.	21.
L ex Tu Quam præſtas Romanum iuſtificat non.	Ep. ad Roman.	16.
M ultas Tu Quæris doctrinas Paule Corinthis.	1. ad Corinth.	16.
N os Tibi Nunc Paulo ſubiectos altera Cor: dat.	2. Ad Corinth.	13.
O biurgat Tangens Falſos pſeudo Galatas Paul.	Ad Galatas.	6.
P aule Tuis Facis Epheſeos ſcriptis benè firmos.	Ad Epheſios.	6.
Q uos Tu Doctrina conuertis Paule Philip: ſtant.	Ad Philippenſ.	4.
R obora Tuta Dedit Paulus reparans Coloſenſes.	Ad Colloſſenſ.	4.
S cripta Tenent Etiam Pauli Theſſalonicenſes.	1. ad Theſſal.	5.
T e Tua confortet Pauli nunc altera Theſſal.	2. ad Theſſal.	3.
V ndiq; Te Fortem Paulus firmat Timotheum.	1. ad Timoth.	6.
A ltera Vitæ Dat doctrinam ſic Timotheo.	2. ad Timoth.	4.
B landas Vt Caueas te ſectas flagito Tite.	Ad Titum.	3.
C onfidens Vult A Philemone Oneſimum amari.	Ad Philemon.	1.
D at Validam Normam doctor ſcribens ad Hebræos	Ad Hebræos.	13.
E lectum Vas His Scriptis Actus benè pandit.	Acta Apoſtol.	28.
F aſtum, Verboſos, Et auaros, Iac: reprehendit.	Iacobi Epiſt.	5.
G audet Vt Erudiat domini populum modo Petrus.	1. Petri Epiſt.	5.
H unc Vitæ Curſum fluidum docet altera Petri.	2. Petri Epiſt.	3.
I nſtat Vt eſſet amor perfectus prima Ioannis.	1. Iohannis Ep.	5.
j uſſit Vt Alteruter det amorem Deutera Ioan.	2. Iohannis Ep.	1.
L audat Vt Ad melius Caium trahat vltima Ioan.	3. Iohannis Ep.	1.
M ultis verba Alma judæ dant gaudia Vitæ.	Iudæ Epiſt.	1.
N os Voluit Benè Sic Apocalypſis fore cautos.	Apocalypſis.	22.

FINIS.

Heslil LN 693

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

CHRONICI CARIONIS PHILIPPICI

in Compendium redacti, & juvandæ memoriæ gratiâ elegiaco carmine redditi, partes duæ poſteriores de Cæſaribus Romanis, Bizantinis, & Germanicis.

Deductâ continuâ ſerie à C. Julio Cæſare usq; ad Rudolphum II. Imperatorem.

In uſum ſtudioſæ juventutis concinnati, Curâ & induſtriâ

M. HALVARDI GVNARII, NORVEGI, in Gymnaſio Aslojenſi S.S. Theologiæ lectoris.

Sunt regum ſpecula hiſtoriæ, quibus omnia paſſim
Quæ fugienda ſibi, quæ facienda, vident.

ROSTOCHII

Ex Typographia Stephani Myliandri,
Anno M. DC. VI.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Potentiſsimo & Sereniſsimo Principi ac Domino,

DN. JACOBO, magnæ Britanniæ, Franciæ, & Hyberniæ Regi, Fidei defenſori &c. Domino ſuo Clementiſsimo.

QVi regis imperio Fortes Scotosq́ꝫ Britannos,
Invictâq́ꝫ tenes regia ſceptra manu.
Salve Muſarum columen tutelaq́ꝫ ſalve,
Salve gentis honos Rex JACOBE tuæ.
Quis dignum magnis te laudibus eſſe negabit?
Plurima cum docto carmine digna fatis.
Alto majorum ſatus es de ſanguine Regum,
Quos tulerat lætis Scotia dives agris.
Syncera totus flagras pietatis amore,
Et Dominum ſanctâ Relligione colis.
Diligis utq́ꝫ Deum, ſic te Deus ipſe viciſsim
Diligit, à cunctis protegit atqꝫ malis.
Inſidias nuper tibi qui ſtruxere latentes,
Perfidiæ pœnas quas meruêre, dabant.
Iuſtitiæ cultor, pacis ſtudioſus & æqui,
Lege regis populos, juſtitiâq́ꝫ tuos.
Adde, quod es primis Muſas complexus ab annis,
Atqꝫ Meduſæis labra rigatus aquis.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Nunc bona pars Muſas orbis contemnit & odit,
Cum Citharâ paßim ſpretus Apollo jacet.
Nunc aſpernatur Muſas Zephyrusq́ʒ, Notusq́ʒ,
Qui q́ʒ legit vatum carmina, rarus erit.
Cur ita? cum faciant rarò quid carmine dignum,
Carmine laudari ſe quoqʒ vile putant.
At quantò melius Rex illuſtrißime famæ,
Dum celebranda facis, conſulis ipſe tuæ?
Semper amas doctos, cum ſis doctißimus ipſe,
Largaq́ʒ das doctis munera ſæpè viris.
Sim licet hos inter minimus, tamen Ecce favoris
In me contuleras candida ſigna tui;
Asloiæ quando ſocialia vincla ſubires,
Et jungenda tibi nubilis ANNA foret.
ANNA decus Daniæ, FREDerici filia Regis,
Norgicâ quâ vidit pulchrius ora nihil.
Tunc mihi pro parvo miſiſti carmine dona
Aurea, quæ veri ſigna favoris erant.
Vt tibi ſe gratum Rex invictißime præſtet,
Hiſtoricum mittit noſtra Thalia librum.
Hunc lege tranſmiſſum placidâ tibi fronte libellum,
Sic vives fœlix incolumisq́ʒ diu.
Et cum contigerit ſcelerato excedere mundo,
Scandes ſtelligeri tecta beata poli.

Regiæ Majeſtati T. addictiſsimus,
HALVARDVS GVNARIVS.

Secunda Pars
CHRONICI CARIONIS Philippici, à C. Iulio Cæſare ad Carolum magnum.

C. JVLIVS CÆSAR.

IVLIVS Aſcanij generoſâ ſtirpe profectus,
Auſoniâ primus Cæſar in urbe fuit.
Editur in lucem Quintili, menſis & inde
JVLIVS à dicto Cæſare nomen habet.
Infractâ populos domuit virtute rebelles,
In ſua qui victas jura dedêre manus.
GALLOS, INSVBres, Numidas, celeresq; Britannos
Compulit Italico ſubdere colla jugo.
Indomitiq; Iubæ, Mithridatisq; ſuperbi,
Adjecit regno ditia regna ſuo.
Artibus excoluit mentem quoq; Cæſar honeſtis,
Ætherei ſcrutans ſidera clara poli.
Ad nitidi motum ſolis correxit, & annum,
Quem poſt biſſenis menſibus ire jubet.
Sed fuit imperium breve, vix trieteride geſtum,
Confodit ſicis factio ſæva virum.
Heu nihil in terrâ regnis confidere tutum:
Vel vitæ curſu proſperiore frui.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

OCTAVIVS AVGVSTVS.

VT multo CAIVS confoſſus vulnere, vitam
Finijt, AVGVSTVS Romula ſceptra tulit.
Diva Palatino eſt enixa hunc Julia monte,
Qui ſubit ingenuæ caſtra beata Scholæ.
Jura dedit populo, primo ſub flore juventæ,
Vix numerans vitæ bis duo luſtra ſuæ.
Huic bis ſex regni conſors ANTONIVS annos,
Imperij Latias rexit & auxit, opes.
Poſt hic Italicas implevit cædibus oras,
Dum fera civili ſanguine bella gerit.
Victor at ille Pater Patriæ Cæſarq; vocatus,
Imperium totum ſolus & unus habet.
Vltus avi mortem, latrones enſe peremit,
Qui caput infandæ cauſaq; cædis erant.
Aſt ubi jam partâ floreret pace, repoſtos
Mox ut Teutonicos tranſtulit arma viros.
Fudit Aquitanos armis, forteſq; Sicambros,
Et Rhetos acres, Vindelicoſq; domat.
Quid memorem CATTOS duros, pictoſq; Gelenes,
Quid Brennos celeres, implacidoſq; Getas?
Quid PAPHTOS profugeſq; Schytas, Seraſq; rebelles,
Ante triumphantis qui jacuere pedes.
Teſtatur Mutina & ſubverſi clade PHILIPPI,
CASSIVS & BRVTVS quo periere loco.
Hinc Siculos adit, & Pompei pignora vicit,
Quo tamen & ſubijt magna pericla loco.
Vltimus Actiacam labor eſt confectus ad urbem,
Lætaq; navali pugna cohorte fuit.
MARCVS ubi tandem Cleopatraq; victa carinis,
Ægyptum repetit triſtis uterq; ſimul.
AVGVSTVS ſequitur Marcumq; ad fata coëgit,
Aſpidis ore fero mox CLEOPatra perit.

Virtu-

Virtutum ſtudijs Cæſar ſuperavit & omnes,
Cunctus excutiens tela minasq; viris.
Imprimis doctos ſummo complexus amore,
Officijs ſtuduit demeruiſſe ſibi.
Nec minus illius fuit almæ tempore pacis,
Quàm diro virtus cognita Marte fuit.
Nam plebi ſeſe patronum præſtitit, acta
Et ſimili Procerum cuncta favore probat.
Capta bis affixit ferratis poſtibus arma,
Templaq; pacificâ clauſit aperta ſerâ.
Hoc regnante hominum SOTER, mundiq; redemptor, ››
Prodijt intactâ Virgine natus homo. ››
His MARO doctiloquus vixit, CICEROq; ſub annis,
His NASO primum vidit in orbe diem.
Aſt ubi luſtra decem, ſenosq; expleverat annos,
Regnando, placidâ morte peremptus obit.

CLAVD. TYBER. NERO.

CLAudius inde Nero, Tyberi, cui nomen ab amne,
Regia defuncto Cæſare, ſceptra tulit.
Ingenuis primos tranſegit in artibus annos,
Expertes labis, nequitiæq; NERO.
Mens fuit huic bello gentes tentare repoſtas,
Adijcere & regnis ditia regna ſuis.
Milite quapropter conſcripto tendit in Ortum,
Armenosq; feros perculit enſe viros.
Illyricas armis ſuperatas fortibus oras.
Addidit imperio priſce Quirine tuo.
Conſcripto hinc celeres devicit milite Brennos,
Et Rhetos terret. Vindelicosq; truces.
Denaq; cum ſenis hic luſtra peregerat annis,
Cæſareâ accepit ſceptra tenenda manu.
At quam virtutis primis ſtudioſus in annis,
Tam ſenio ſpurcæ futilitatis erat.

Crimine

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Crimina quæ ſemper fugit juvenilibus annis,
Invadunt gelidum commaculantq; ſenem.
Prodigus atq; bibax, auriq; cupidine captus,
Debita militibus præmia rara dedit.
Obſcœnus verbis, Venerisq; libidine ſpurcus,
Se vitijs totum flagitijsq; dedit.
Vt verò explèrat ter ſextum CLAVDIVS annum,
In cruce pro nobis victima CHRISTVS obit.
Quattuor hic luſtris & ternis imperat annis,
Toxica cum populi fraude venena bibit.
Vt duxit vitam Nero ſeptuaginta per annos
Octoq;, mox rapuit Parca maligna ſenem.

CAJVS CALIGVLA.

CLAVDIVS ut fragili ſecluſit corpore vitam,
Calligula imperij ſceptra gerenda capit.
Qui certè magno Romanæ gentis amore,
Regnat, & utiliter multa ſtatuta facit.
Quæ NERO ſuppreſsit, nec ad uſum tranſtulit, ille
Imperij rurſus, jura ſub æqua tulit.
Ille domum multos revocavit, CLAVDIVS antè
Quos procul à patrio juſſerat ire ſolo.
Sic ergò imperij viridi ſpectata ſub ævo,
Cæſaris hæc meritò vita decora fuit.
Cætera degenerat perverſis moribus ætas,
Et nihil illuſtris poſtea Regis agit.
Impius in fratres, aviamq;, piamq; parentem,
Lethifera Socero pocula tabe dedit.
Polluit inceſto ſtupro tres inde ſorores,
Stupratas patrio cogit abire lare.
Vxores varias rapuit, raptasq; reliquit,
Rurſus & Idaliæ cogit in acta Deæ.

Omnia

Omnia funeſtis explevit caſtra rapinis,
Civibus abripuit rura domosq; probis.
Hic eſt funeſto Cæſar qui pectoris auſu
Fædavit Solymis condita templa jugis.
Quiq; profana etjam templo tum ſigna locavit,
Et ſtatuæ ſacros juſſerat eſſe dies.
Nondum vix vitæ numerat ſex luſtra peractæ,
Phereus à tergo cum ferit enſe caput.
Sic pereunt miſerè nec ſiccâ morte Tyranni,
Quos juvat impietas pro pietate furens.

D. TIBER. CLAUD.

CLaudius imperij ſummas mercatus habenas,
Arripit, occiſi ſceptra nepotis atrox.
Suavibus aſſuetus ſtudijs, magis ocia pacis,
Publica quàm durum Martis amavit opus.
Hiſtorias veterum prætexere cæpit avorum,
Orſus ab Æmathijs bella nefanda malis.
Sed timidus ſævusq; nimis, nil tale merentes
Interimit falsâ ſuſpicione viros.
Vxores varias duxit ductasq; repellit,
Expulſis alios tecta virosq; dedit.
Attamen ut Latium deceant quæ facta Monarcham,
Saltem aliquo pacto Luxurioſus agat.
Albiones domuit (quos vicit IVLIVS antè)
Eſſe ſub imperio cogit eosq; ſuo.
Præterea nil quod dignum ſit Cæſare geſſit,
Sed fecit poſito multa nefanda metu.
Eijcit è regno gnatum, recipitq; NERONEM,
Et jubet hoc monſtrum munus obire Ducis.
Hinc & Agrippinam cœco correptus amore,
Duxit in uxorem, ſe Veneriq; dedit.
Mox igitur ſatiata bonis, petulantior uxor,
Concipit inviſo triſtia fata ſeni.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Ergo venena dedit boleto intincta recenti,
E quibus extremum clauſit in orbe diem.
Regia cum tredecim rexiſſet ſceptra per annos,
Improbus, haud tali ſceptra gerenda manu.
Nullus ſceptra diu tenuit violenta Tyrannus,
Partum vi, rurſus vi ſubitoq; perit.

DOMITIVS NERO.

CLAVDIVS ut ſociæ fuit arte peremptus iniquæ,
Illita quæ nigro libula felle dedit.
ÆNEADVM generis qui SEXTVS & ultimus HEROS,
Suſcipit infamis ſceptra relicta NERO.
DOMITIO cretus genitore, truciq; maloq;,
Nequitijs veteres qui ſuperavit avos.
Nulla viro pietas; ſed pravi cæca cupido
Criminis: hacq; furens in ſcelus omne ruit.
Cædes, inſidiæ, ferrum, vis, ſtupra, libido,
Proq; fide, cordi fraus ſcelerata fuit.
Impius inceſtu vetito (res fæda) parentis,
Naturæ legem polluit atq; DEI.
Nec ſatis, occiſæ truculentus viſcera matris
Aſpexit, ferro viſcera foſſa ſuo.
Implevit totam ſtupris immanibus urbem,
Haud parcens pueris, virginibusq; ſacris.
Mox avitam morbo luctantem perdidit, inde,
Vxores geminas Cæde manuq; necat.
Ante tamen fratris celebrabat fata BRITANCI,
Et juveni dirus ſæva venena parat.
Suſtulit immiti SENECAM ferus enſe MAGISTRVM,
Dignum NESTOREOS exuperare dies.
Affixitq; Cruci PETRVM, nil tale merentem,
Ceu volat in cunctis nuntia fama locis.
Quin mox THARSIACO natum de ſanguine PAVLVM,
Suſtulit, & multos impius enſe viros.

In ſua

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

In ſua converſus crudeli viſcera, dextra
    Mille dedit ſtrages, funera mille dedit.
Per fora, perq; vias crudelibus efferus armis,
    Civibus exhauſit patria tecta probis.
Suppoſuitq; ſuis infandos mœnibus ignes,
    Et flammis hauſit totius urbis opes.
Ipſe replens ſtupidas horrendis vocibus aures,
    Gaudia de facti crimine mille tulit.
Culmina de ſpeculà lætus fumantia vidit
    Ignibus haud rapidis addere paſſus aquas.
Haud tamen hæc impunè Tyrannus fecit iniquus,
    Nam DEVS iratus vindicat omne nefas.
Interno ſiquidem primum exagitatus ab œſtro,
    Nulla quidem lætæ ſemina mentis habet;
Nam mox à matris commiſsà cæde, profeſſus
    Se Stygio dixit, criminis igne rapi.
Flammantes ſemper thædas Furiasq; videri,
    Atq; premi, ſed quæ neſciat ipſe, malis.
Nec ſolus nec cum reliquis tranquillus, in atras
    Sic ſe diffudit conſcia culpa faces.
Cumq; timet quoscunq; videt ſceleratus & excors,
    Mox fugit, & pavidâ permeat arva fugâ.
Aſt ubi quadrupedum ſonitus ſtrepitumq; ſequentum,
    Sentit, & ad mortem languida membra rapi;
Deſperans, jugulo gladium quo cinctus adegit,
    Et vitæ miſeros finijt enſe dies.
Exitus hic ſævi ſupremaq; meta NERONIS,
    Penè tribus luſtris geſsit ut arma, fuit.
Bis tria vix numerans actæ quinquennia vitæ,
    Dum propriâ jugulat corpora viva manu.

SERG. SVLPITIVS GALBA.

SERGIVS occiſo ſucceſsit GALBA, NERONI,
    Qui patriâ clarus nobilitate fuit.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Vtq; genus duxit prælustri clarus ab ortu,
Ornavit patriam, ſic pietate domum.
Non egit turpem diſtincta per ocia vitam,
Non faſtus cordi, luxuriesq; fuit.
Sed diſciplinas primo ſub flore ſecutus,
Ingenio MVSAS non remorante colit.
Præcipuè juriş ſtudio ſe dedit & æqui,
Cauſas ut prudens cernere ritè queat.
Gallica propterea ſortitus regna, tumultus
Sedat, quos temerè turba moleſta dedit.
Poſtea & Hiſpanas à Cæſare miſſus in oras,
Ditia quæ longo tempore regna tenet.
APHRICA virtutum teſtis, Germania teſtis,
Quæ vidit forti, parta trophæa manu.
Livor at ingentes, ſinit haud exſurgere laudes,
Non tardo comitans ardua facta pede.
Optimus invidiâ truculenti Cæſar Othonis,
Occumbit medio militis enſe foro.
SERGIVS ætatis bis ſeptem luſtra peregit,
Imperij ſeptem menſibus arma gerit.

T. FLA. VESPASIANVS.

POſtquam defuncto ſucceſsit Galba, NERONI,
Qui proprio miſeros finijt enſe dies.
Poſt GALBAM Latias tum SYLVIVS arripit arces
Qui perit in medio militis enſe fero.
Et jam Romuleas AVLVS VITELLIVS arces,
Liquit, & AVSONIO merſus in amne perit.
VESPASIANVS adit magni faſtigia regni,
Et patriæ ſumptis faſcibus arma gerit.
Non hic Cæſaream communi è ſanguine ſtirpem
Attigit ASCANIA nec venit ille domo.
Sed tenui natus ſub conditione parentum,
Gloria ROMVLEÆ proxima gentis erat.

Auguſti

AVGVSTI quot enim ſuccedunt CÆSARIS ævo,
Et retinent Latiæ culmen opesq́; domus,
Humanos imitata ſonos fera monſtra fuêre,
Auſonioq́; nihil nomine digna cohors.
Italicas donec ſtirps, Flavia vindicat arces,
Sceptraq́; tu fœlix VESPASIANE capis.
Tum verò multis ſpoliatæ civibus urbi
Attulit optatam VESPASIANVS opem.
Militiæ quiſquam vix hoc exactius artes
Calluit, aut toties prælia dura tulit.
Horruit hunc triſti devicta Britannia clade,
Præbuit invitas quæ ſuperata manus.
Thraſius, Euxinusq́; hunc Boſphorus horruit undis,
Et SAMIO & PARIO marmore cincta Rhodus.
Quid memorem Lyciæ conciſas divitis urbes?
Quid Cilicum populos, Sauromatasq́; truces?
Cæpit & hic Sibarim, Byzantia mœnia cæpit,
Comagenem forti perdomuitq́; manu.
Exciſis Solymis, peragit cum laude triumphum,
Cogit & Auſonio regna ſubeſſe jugo.
Vrbs antiqua ruit Iudeæ gloria gentis, ”
Patria, quæ divum, ſancta domusq́; fuit, ”
Igne ruit, ferroq́; lueq́; fameq́;, necavit,
Cæde Redemptorem, quod truculenta ſuum.
Quid loquar? ut placidis fuerit virtutibus auctus,
Clemens, munificus, comis & æquus erat.
Iudicio magnus, linguæ dulcedine magnus,
Lumen honeſtatis, juſticiæq́; decus.
Ære fovet magno ludos cætusq́; docentum,
Aonij cultor ſedulus ipſe chori.
Afflictas patriæ res, erigit, utilis urbi,
Vindice quo leges & ſua jura tenent.
In reliquis quanquam ſtudium damnaret habendi,
Ipſe tamen multas ſtipat avarus opes.
At benèrem (quamvis ſit fædior) inquit olere, ”
Poſſeq́; vel lotio grandia lucra peti.

Cætera civilis, promptoq́; levamine clemens,
Et facilem doctis ferre paratus opem.
Vtq; erat hic doctus, doctos ita CÆSAR amavit,
Largaq; divinis vatibus æra dedit.
Imperij faſces cum per duo luſtra tuliſſet,
Profluvio ventris debilitatus, obit.
Ducebat vitam qui ſeptuaginta per annos,
Acceptus populo, militibusq; fuit.

TITVS FLAVIVS.

VT TITVS imperij defuncto, ſceptra, parente,
Prendit, & ITALICAS mitis adibat opes.
Mox ſeſe ingenij lux prodidit alta feracis,
Multa domi faciens fortia, multa foris.
Egregium populi meruit virtute favorem,
Dictus & orbis amor delitiæq; fuit.
Roma nihil celebris vidit clementius ipſo,
Non alius Latiâ, major in urbe fuit.
Regna malis probus aſſeruit poſſeſſa Tyrannis,
Prima ſuo geſsit pro patre bella TITVS.
Iudaicas etenim genitor cum deſerit oras,
Seq́; parat Latias velle redire domos,
Mox incepta ſtudet natus protrudere bella,
Altaq; ſub SOLYMIS caſtra locare jugis.
Cingere concluſam fatalia mœnia gentem,
Atq; æquata ſolo vertere tecta jubet.
Ergo TITVS cinxit Solymos tum milite ſævo
Muros, pugnaci deripuitq́; manu.
Ferrea perrupto fregit munimine clauſtra,
Templaq; cum domibus ſubruit æqua ſolo.
Mœnia ſuppoſitis hauſit ſublimia flammis,
Edidit & ſtrages per fora, perq; domos.
Cum vulgo proceres pariter diſcrimine nullo,
Cum ſenibus juvenes, fœmina virq; cadunt.

Nec ſa-

Nec ſacrata Deo quenquam delubra tuentur:
Hæc quoq; crudeli ſunt violata manu.
Strata cadaveribus numeroſis area paſsim,
Plena putri tabo, plena cruore madet.
Sic igitur fuerit toto quæ maxima mundo, „
Diruitur, miſeris, urbs lacerata modis.
Hinc rediens victor ſolennem more triumphum
Præcipit, & niveos Flavivs urget equos.
Quo cum patre quidem curru ſubvectus eburno,
Caſtra Palatini filius alta petit.
Et quamvis fuerit ſuſpecta libido ſimulq;
Hunc ſub avaritiæ crimine fama notet.
Vt fit, dum Virtus mendacibus obruta dictis, „
Plurima venturæ commoda laudis alit.
Ipſa tamen vanas hominum docet eſſe loquelas, „
Deridens vulgi verbaq; ficta rudis.
Hic delatores rapido cane pejus & angue „
Horruit, hoc clausâ reppulit aure genus.
Non adverſatus ſolum fœdiſsima monſtra,
Verumetjam nocuos legibus eſſe jubet.
Fuſtibus idcirco cæſos, portavit in oras,
Quà rigidos urunt frigora dura Getas.
Quin fratrem patriâ affectantem ſceptra monebat,
Fruſtrà etjam tendi retia iniqua probis.
Ipſum propterea lachrymis & voce precatur,
Ne ſtruat inſidias exitiumq; ſibi.
Vno ſe tantum lacerari crimine, verùm,
Id produnt nullis ſcripta diſerta notis.
Tandem flagranti conſumtus viſcera febre:
Summa velut dulci fata ſopore tulit. „
Sceptra duos poſtquam menſes tenuiſſet & annos,
Et geminat decimum Phoebvs Apollo diem.
Octo ubi compleſſent florentem Iuſtra juventam,
Inq; ſuis alter curſibus annus erat.

FLA-

FLAVIVS DOMITIANVS.

VT Titus horrenti conceſsit FLAVIVS umbræ,
Imperij titulos DOMITIANE capis.
Valdè conſilijs petulans, temerarius, audax,
Omnia præcipiti facta calore gerit.
Irrita Germanis, Gallisq; ferocibus arma
Intulit, Italico terret & enſe duces.
Quos nullâ virtute quidem portentat & uſu,
Quod nihil educto milite Cæſar agat.
Cauſa mali tantum faſtus fuit hujus & ira,
Invida fraternis ut dolet aucta bonis.
Interdum ſævus ſceleratos exigit enſes,
Interdum ſtricto mitis in enſe fuit.
Hoc igitur dubio dum publica more gubernat,
Omnia ſolliciti plena timoris erant.
Vt vero populi mulceret pectora, ſæpè
Spectaclis totos deſtinat ire dies.
Hinc animi curas Cæſar convertit ad arma,
Longaq; Romuleis prælia tentat equis.
Primùm difficiles agitabat milite CATTOS,
Et GERMANORVM turbat acerbus agros.
Cornua SARMATICI ter perfida contudit, ISTRI
Sudantem GETICA ter nive lavit equum.
Hinc Dacos armis, Parthosq; repreſsit & hoſtes
Compulit in Latiam pectora dura fidem.
Præterea magno jus Cæſar acumine dixit,
Iudicioq; pias juſsit adeſſe manus.
Sed brevis eſt ætas ſimulatis; tempore tandem
Iudicioq; Sorex proditur ipſa ſuo.
Nam poſtquam populi ſic quæſijt arte favorem,
Fas odiſſe, nefas cœpit amare malus.
Luxurians veneris fœdiſsima Caſtra ſecutus,
Serva libidinibus membraq; ſeq; dedit.

Compoſitos

Compoſitos mores & jura peroſus avorum,
Servili preſsit conditione probos.
Sævijt in cives infectâ ſanguine dextrâ,
Geſsit & invidiæ pectora plena miſer.
Præcipuos latiæ proceres urbisq; parentes,
E medio triſti ſævior enſe tulit.
Nec mortis cauſas reliquorum more Tyrannum,
Quos poterat juſtos fama probata refert.
Innocuum texit reverentia nulla Senatum,
Quo minus hic multâ portio cæde cadat.
Hinc natum vano tantum rumore peremit,
Cauſaq; non miſeram promovet æqua necem,
Mox patruo genitum ſimili jugulavit in æſtu,
Nullaq; producto finis in enſe fuit.
Chriſtiadum flagrans odio cœcusq; furore,
Triſti Sebetiadem truſit in exilium.
Quid? quod adorari ſeſe Divumq; vocari,
Et ſupero voluit ſtultus honore coli.
Præmia ſed factis accepit digna malorum,
Nempe ſolet pœnis invigilare Devs.
Conjugis infidæ Cæſar cadit enſe peremptus,
Geſsit ubi ſceptrū per tria luſtra ſuum. + tria luſtra
Si quinis luſtris ſuperaddas luſtra peractis,
Quatuor, ætatis tempora certus habes.
Sic pereant omnes, quos in ſcelus omne nefasq;,
Mente velut captos, impius error agit.

NERVA COCCEVS.

Coccevs, occiſo moderatur regna, Tyranno,
Nerva ſenex, princeps nomine, mente pater.
Contigit Avsoniæ nihil hoc præſtantius urbi,
Quo veteres ſpectat principe Roma patres.
Aſſeruit leges ſanctas, ſcelerumq; miniſtros
Non tulit, imperij Rexq; Parensq; ſui.

Iudicijs aptos homines præfecit, avaros
Noluit in ſancto dicere jura foro.
Non hunc luxuriæ veſana Cupido vel auri,
Venalisq; favor fregit & aura levis.
Eximiâ Princeps virtute ea facta ſecutus,
In quibus æternos credidit eſſe dies.
Aſſerit injuſtè damnatos antea cives,
Et pulſos fertur reſtituiſſe loco.
Quos etjam vidit dominis ſtruxiſſe miniſtros
Inſidias, meritò protinus enſe ferit.
Atq; ita ſupplicijs non copia parva periret;
In quibus & SOPHIÆ, SVRA magiſter erat.
Civibus hinc CÆSAR ſtudio ſe junxit egenis,
Et proprio tenues ſublevat ære viros.
Vtq; voluntati ſatis eſſe pecunia poſsit,
Marmoreas nitido vendidit ære domos.
Et pretioſa pari diſtraxit pocula nummo,
Spectandosq; ſuâ nobilitate Cyphos.
Quo demum exhauſtos collecto promovet auro,
Et patriâ Cives ſub pietate fovet.
Dicere nonnunquam ſolitus ſe ROMVLA tali
Sceptra, quidem & faſces ſuſtinuiſſe manu.
Vt nihil horreſcat privatam ducere vitam,
Et nihil inſidias pertimuiſſe velit.
Ludicra NERVA vetat ſpectacula, ſcenica & acta,
Officijs cives & pietate fovet.
Vsq; adeo ut CHRISTI pacem ſanciret alumnis,
Et fuſo ſpargi templa cruore vetet.
Arrogat imperio TRAIANVM vivus, ut ille
Iam ſe defuncto ROMVLA ſceptra gerat.
Quatuor ut menſes felix regnaſſet & annum,
Luſtra implens tredecim febre peruſtus obit.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

M. VLPIVS TRAIANVS.

VLpivs imperij, Nerva moriente, Coronam
    Cæsar Agrippinâ ductus ab urbe, capit.
Editus Hiſpanâ Traianvs origine primus,
    Auſpicijs tenuit tradita regna bonis.
Quem Nerva in Latios optandum Cæsar, honores
    Virtutis propter cenſuit eſſe decus.
Fortis, & ingenio, ſolers, ſuavisq; probusq;,
    Mitis & in cives, hoſtibus acer erat.
Auſonias etjam jubet eſſe lycea per urbes,
    Et ſtatuit doctis præmia larga viris.
Excultos ſtudijs & pectora dedita Muſis,
    Cæsar hic ingenuo ſemper amore fovet.
Iudicia inſtituit, dictisq; adjecit honorem,
    Multaq; conſtanti pectore facta dedit.
Non delatores, non crimina falſa ferentes
    Guttura fucato, nec lita melle tulit.
Nec prudens ſolum, ſed fortis ad omnia Princeps,
    Et tria ſub vario prælia Marte gerit.
Decebalvs primò victus, qui ſæpè Monarchas
    Italicos vexat ter tria luſtra ferus.
Expulit hanc cladem Latijs Traianvs ab oris,
    Terribiles Dacos vindice Marte domans.
Fervidus hic magnas ducens in prælia turmas,
    Rurſus ad Iſtrinas caſtra locavit aquas.
Ponte ſimul ſtructo ſuperatum contudit hoſtem,
    Qui pavidus proprium traijcit enſe latus.
Hinc fudit Parthos profugos Seras & Eoos,
    Assyriam ſævo milite preſsit humum.
Vltima Iudaico ſunt prælia geſta tumultu,
    Gens ea, cum rapido multa furore movet.
Contracto Ægypti turbarunt agmine Regnum,
    Et Nabathæa Arabas rura Cyprumq; premunt.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Colluviem hanc ergò & ſceleratæ examina gentis,
VLPIVS iratus millia multa necat.
Hoc ſolo dignus reprehendi nomine, CHRISTI,
Dura quod intulerit vincla necemq; gregi.
Quatuor ut luſtris regno eſt & honore potitus,
Attulit huic certam ſub cute lympha necem.

PVB. ÆLIVS ADRIANVS.

ÆLIVS, extincto TRAIANO Cæſare, clarus
Imperij faſces, plebe favente, capit.
Huic quia TRAIANI conjunx PHOTINA faveret,
Oblatum Auſonià culmen in urbe gerit.
Ille quidem viridi ſtudijs imbutus in ævo,
Ingenio placidæ pacis amante fuit.
Argolico doctus, doctus ſermone latino,
Luſit amabilibus carmina blanda ſonis.
Sumptibus haud parvis collapſa lycea refecit,
Munijt imperium jure fideq; ſuum.
Obſeſſam Syriæ Bethoron diruit arcem,
Proſtrato ſtatuit læta trophæa, duce.
Inſiſtensq; fugat, cæditq; ac diſsipat omnem
Iudaico fuerat, quæ grege juncta manum.
Mœnibus everſis Solymorum & turribus altis,
Nomine de proprio mœnia dicta ſtruit.
Hoc igitur bello fracta eſt Iudæa, nec unquam,
Occupat hinc patrias gens fugitiva domos.
Sed diſperſa locis totumq; inviſa per orbem,
Vltima perpetui criminis acta luit.
ÆLIVS incumbens lecto, moderamina legat
ANTONINE tibi, ſceptraq; clara dedit.
Quatuor exegit luſtra imperitando, decemq;
Menſibus haud paucos addidit ille dies.
Bis tribus addentur, ſi bis tria luſtra peractis,
Cæſaris ætatem noſcere quisq; poteſt.

ANTO-

ANTONINVS PIVS.

SVſcipit imperij PIVS ANTONINVS habenas,
Cum tenet Elyſias ÆLIVS ipſe domos.
Mente pius, placidus naturâ, corpore pulcher,
Moribus excultus, judicioq; gravis.
Indole conſpicuus, formâ vultuq; decorus,
In quo virtutis gloria ſumma viget.
Hoc tibi vel ſolo conſtare ex nomine poſsit,
Quod pietas illi relligioſa dedit.
Ingenuis viridi ſtudijs imbutus in ævo,
Sacraq; Pegaſeo pectora fonte rigat.
Non tantum humanus, ſed Muſis fautor honeſtis,
Præmia doctorum cætibus eſſe jubet.
Et magno certè complexus honore Senatum,
Ingenuo cunctos excipit ore patres.
Præſidet is juri, tum juris ſæpè peritos
Audit, & hortatus IABOLENE tuos.
Symbolon ore gerit, magnus quod SCIPIO clarum,
Romanis ſolitus dicere ſæpè fuit:
Vnum malle quidem bello ſervare colonum,
Quam ſeſe hoſtiles perdere mille viros.
Quin facili interdum deluſit Scommata riſu,
Et placidè ſi quæ durius acta, tulit.
Pacis amans, nullos in prælia dira popoſcit:
Hoſtibus at celeri reſtitit acer ope.
Avertit regnis ſtudioſos Martis ALANOS,
Stricta jubens ſævâ ponere tela manu.
Indomitos DACOS repreſsit & exuit armis,
Pacis & hos voluit commoditate frui.
Otia nec paſſus juvenum corrumpere mentes,
Otia materiem dant vitioſa malis.
Otia ſectanti minuiſſe ſalaria fertur:
Conantiq; nihil, præmia danda negat.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Indignum referens ſi arrodant publica, nullâ
Publica qui prorſus commoditate juvant.
Largus & in populum regalia dona viritim,
Cæſaribus ſueto dona favore dedit.
Quatuor hic luſtris ternum PIVS addidit annum,
Sceptra quibus celebri geſsit honeſta manu.
Mortuus eſt placidè, correptus febre malignâ,
Bis duo cum natus luſtra decemq; fuit.

M. ANTONINVS PHILOSOPHVS.

DVm PIVS exceſsit ſenio confectus & annis,
Mox ANTONINVS ſceptra verenda tulit.
Nam prius extremo quàm lumine clauſerit ævum,
Hunc nati MARCVM jura ſubire dedit.
Inſervitq; ſibi Italico de more, quod eſſet,
Conjugis è claro fratre domoq; ſatus.
Hic ille eſt MARCVS. SOPHIÆ cui gloria nomen,
Et ſua cui virtus longa trophæa dedit.
De quo ſi dicas, quæ ſunt veriſsima, dicas,
Hoc melius Romam nil habuiſſe viro.
Hic ſibi conſortem VERVM facit, indole pravum,
Moribus haud fratri judicioq; parem.
Quippe malis fœdè traduxit in artibus ævum,
Fractus avaritiæ luxuriæq; malo.
At MARCVS ſtudijs ſanctis imbutus & arte
Ingenuâ, Princeps juſtus & æquus erat.
Armorum pariter clarus virtute, togæq;
Quattuor, is ſævo milite, bella gerit.
Contudit extremos fælici Marte Britannos,
Turpia qui trepidæ terga dedere fugæ.
Fortibus audaces Heſſos frenavit & armis,
Bellis dum rapidis Rhetica rura premunt.
Atq; Sagittiferos Syriâ decedere Parthos,
Compulit, & factâ pace redire domum.

Vltima

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Vltima res acri confecta eſt Marte, rebelles
Dum MARCOMANNOS percutit enſe fero.
Qui QVADOS etjam ac rigidos in bella NARISCOS,
Atq; HERMVNDVROS perniciosa movent.
Tempore quo calidis arſit fervoribus æſtas,
Torruit & fervens arida rura ſitis.
Exanimes cum mille ſiti periere cohortes,
Peſtis & eſt longam ſæva ſecuta ſitim.
Quando etjam quidam dederant qui nomina CHRISTO,
Militiæ durum ſponte ſequuntur opus.
Ardua quos equidem concepto fulgura voto,
Et precibus pluvias obtinuiſſe ferunt.
Quâ motus tandem CÆSAR virtute, refixit
Quas Chriſtum contra fixerat ante notas.
Haud procul à ripis, gens iſta tumentibus Iſtri
Dicitur Italicâ ſuccubuiſſe manu.
Quatuor imperio luſtris cum ritè fruatur,
Exceſsit vitâ deſeruitq; ſuos.

LÆL. AVR. COMMODVS.

COMMODVS extincti capit inclita ſceptra Parentis,
Sed gerit indignâ ſplendida ſceptra manu.
Nam mox à primo corruptus flore juventæ,
Diſsimilis ſtuduit moribus eſſe patri.
Cujus non tantum ſcelerum mens conſcia; verum
Obruta flagitijs improba vita fuit.
Splendida non illi virtus, non gloria cordi,
Non decus aut populi vita ſalusq; fuit.
Ignibus illicitis agitatus, amoreq; turpi:
Virginibus rapto ſtupra pudore tulit.
Haud veritus nequam propriæ vim ferre Sorori,
Impius, & vetitum commaculare torum.
Quid? quod Germanæ fædavit ſanguine dextram,
Nec potuit generi parcere cæde ſuo.

Præbuit

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Præbuit obſcænis meretricibus æra, nefando
Polluit impuros turpis amore viros.
Suſtulit è medio veteres graſſatus amicos,
Diraq; funeſti principis acta facit.
Atq; Senatores functo genitore, peremit,
Præſtantesq; acri percutit enſe viros.
Securus regni, licitatur fœdera pacis,
Largaq; barbaricis hoſtibus æra dedit.
Graſſando ſævit Romanam dirus in urbem,
Multiplicatq; probis funera crebra viris.
Facta ſed ut punit Vindex DEVS impia Regum,
Sic gravis hunc etjam pœna ſecuta fuit.
Huic molita, necem conjuncto Martia, læto,
Liberat inviſo, Romula ſceptra viro.
Iuſſu Narciſsi trabibus ſuſpenſus ab altis,
Oppetijt miſeram fune tenace, necem.
Hunc duo luſtra vident regnantem, & tertius annus,
Spirantem vero bis tria luſtra vident.

P. ÆLIVS PERTINAX.

ÆLIVS hinc regnat, ſublato morte Tyranno,
Menſibus & CÆSAR ſceptra duobus habet.
Grammaticæ primis docuit præcepta ſub annis,
Inſtituens pueros doctus in arte rudes.
Horrida mox Muſis abjectis, caſtra ſecutus,
Se bello fortem præſtitit inq; togâ.
Et quia florenti res magnas geſſerat ævo,
Cum Myſos placidâ rexerat arte viros,
Succrevit virtute, altosq; ut adeptus honores,
Præfecti Auſoniâ munus in urbe gerit.
Jamq; ferè numerans bis ſex quinquennia vitæ,
Cæſareum meruit, plebe favente, decus.
At cum militibus graſſandi jura reſcindit,
Et vetat urbanas deripuiſſe Domos,

Impro-

Improba conjurat ſceleratam factio mortem,
Sternit & ingenuum turba ſceleſta ſenem.
ÆLIVS imperij CÆSAR dum rexit habenas,
Vix orbem complet tertia luna ſuum.

M. DIDIVS JVLIANVS SEVERVS.

OCciſo, DIDIVS, mercatus, Cæſare, regnum
Mercatum inſolitâ, turpiter arte capit.
Conſcius hic mortis cum functi Principis eſſet,
Principis haud aliquo vindicat enſe necem.
Et tamen hunc etjam conſueto more Senatus,
Regnantem & diri militis acta probat.
Alea plus illi curæ, turpisq́; voluptas,
Quàm virtus, patriæ & fortia facta ſuæ.
Delicijs animum pravis explevit inertem,
Indulgens turpi nocte dieq; gulæ.
Sed cum militibus DIDIVS promiſſa negaret,
Nec pacti ſtabili redderet æra fide,
Infœlix odium miſero ſibi contrahit: etſi
Contractum recto dicere jure potes.
Vindicat aſt nullo cum Regem Marte, peremptum
Exoſus cœpit civibus eſſe probis.
Mox valido Romam feſtinat Marte SEVERVS,
Vindicet & juſti triſtia fata ſenis.
Propterea miſſus, DIDIO, qui fata paventi
Diſtricto celeret miles ab enſe citò.
Sic mercata, diu non ulla potentia durat,
Virtus cui haud ſolidam ſubijcit alta baſin.
Non emitur nummis regnum, virtute poteſtas
Quærenda, ut ſtabilis ſit maneatq́; diu.
Infirmo quicquid ſubſtat pede labitur, atque
Grandia concuſsâ pondera mole ruunt.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Sic Didio res eſt ſubito converſa tumultu,
Et fortuna agilem torquet acerba rotam.
Inviſus populis ob deſidis otia vitæ,
Exuitur regno, pulſus & urbe, perit.
Exitus iſte decet, regnum quos ære paciſci,
Ingenuâ potius quàm bonitate juvat.
Menſibus hic tenuit faſcesq; & ſceptra duobus,
Sed vixit tredecim luſtra peracta ſenex.

SEPTIMUS SEVERUS.

Oppreſſo Didio ſubijt virtute Severus,
Clarus qui Lepti natus in urbe fuit.
Is Romam juvenis Marco ſub Principe ductus,
Ad magnos celebri venit honore gradus.
Felix ingenio, felix belliq; domiq;,
Eximiâ dignus laude Severus erat.
Præcipuè ingenuis excultus in artibus, aſtra
Novit, & æthereo fata notata polo.
Iuſticiæ vindex ſacræ jurisq; Severus,
Repreſſit ſummis viribus omne nefas.
Hic cautâ tractans, urbana negotia, mente,
Præturæ celſo pectore munus obit.
Inde ubi Pannonias rexiſſet providus oras,
Terruit Illyricas horridus enſe plagas.
Cum Nigrum in Syrijs audiſſet finibus omni,
Conatu Latias prendere velle domos.
Ipſe ſtatim quanto poterat contendere curſu,
Auſoniam valido milite cinctus adit.
Quò poſtquàm venit ſacrato exceptus honore,
Omnia Romano, Cæſare digna facit.
Oppreſſo primum Didio, præſcripſit & omnem,
Quæ fuerat claro ſanguine fæda, manum.
Marte potens, Nigrum ter vicit, & exuit armis,
Indignâ cogens vertere terga manu.

Miſſe

Mille fero ſtrages fecit certamine victor,
Qua Niger Ascanii portus aditur aquis.
Cinxit & infeſtis Byzantia mœnia ſignis,
Diruit, & factâ deditione, domos.
Albini fudit ducis agmina milite forti,
Quà Rhodano curſus jungit, amœnus Arar,
Poſtremò Italicâ cum cederet urbe Severvs,
Sæva Britanniacis intulit arma viris.
In quibus egregij nihil eſt conatibus actum,
Eboraci ſiccâ morte peremptus obit.
De quo jactatum eſt, aut nunquam naſcier aut hunc,
Cum natus fuerit non decuiſſe mori.
Annis Octodecim regnat, triginta bis annis,
Et quinis vixit, menſibus, atq; novem.

AVRELIVS CARACALLA.

HInc Caracallam etjam, defuncto patre Monarcham,
Eligit hunc iterum Martia Roma ſibi.
Luxurioſus erat, violentus, aſper & excors,
Maxima cui rectos lædere cura fuit.
Occidit ſtricto crudelis acinace fratrem,
Conſortem regnis imperioq; datum.
Idq́; in conſpectu Matris, quæ mæſta trementem
Traxit, & in dextrâ vulnera ſæva capit.
Occiſa, ducit demens, uxore novercam,
Imperij cauſa turpe putatq; nihil.
Cumq́; hæc diſplicuit vicinis copula regnis,
Tales Ægygtus fudit ubiq́; jocos.
Iam Iocaſta redit, Caracalla ſed Oedipus alter,
Dummodo veſani fœdo in amore furunt.
Nec tamen hos impunè jocos & ſcommata ſalſa,
Egypti pubes deſidioſa tulit.
Cæsar, Alexandri poſtquam veniſſet in urbem,
Qua dives Phareos Nilvs inundat agros,

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Spectâclis cives recreant luſuq́; jocoſo,
Et variâ mulcent dexteritate Ducem.
Quæ CARCCALLA quidem ſibi cum placuiſſe referret,
Incautos fictâ ſimplicitate tenet.
Donec in ignaros immiſerit arma jocantes,
Et dederit ſævæ millia multa neci.
Quid loquar? infeſto quàm multos tolleret enſe,
Rerum præclaros cognitione viros,
Dum GETÆ fratris non vis defendere Cædem,
Indignam pateris, PAPINIANE necem.
" Antea ſic Gallos truculentus adirat, & iſtic
Plurima ſunt varijs funera viſa modis.
Præterea RHETOS & Græcam viſere gentem,
Sacraq; PELIDIS cernere buſta cupit.
Quocunq; incedit, furiali percitus æſtro
Omnia conſperſo rura cruore replet.
" Sed punire ſolet Regum DEVS auſa malorum,
Flagitijs felix non fuit ille diu.
Dum movet indomitis bellum lacrymabile Parthis,
Macrini cæſus militis enſe perit.
Cujus ut abjectum conjunx videt ipſa cadaver,
IVLIA mox proprium perforat enſe latus.
" Exitus hic fuerat crudeli & meta Tyranno,
Quem ſibi ſex annos Roma præeſſe videt.

M. P. MACRINVS.

SVſcipit extincto, MACRINVS, Cæſare, Regnum,
Qui tamen obſcuro ſanguine cretus erat.
Quod quamquam ſimulat non ſe affectare, recepit,
Multaq; prælargâ dividit æra manu.
Vt vero accepit ſummi moderamina regni,
Conſortem natum protinus eſſe facit.
Aſt ASIÆ luxum ſpectâclaq; crebra ſecutus,
Ingluviem replens nocteq; dieq; mero.

Fœdera

Fœdera cum trucibus, poſito certamine Parthis
Sancijt, his emptâ pace tributa dedit.
Aſperiorq; odium ſibi contrahit, omnia cum non
Militibus ſolito crimina more probat.
Hoc odium peperit ſubitò, milesq; Tyranno
Nequicquam certam præſtat in arma fidem.
Poſtquam etenim objecit VARIVM fortuna, perempti
Inclyta quæ ſoboles credita Regis erat.
Commiſſo vicit MACRINVM SYRIA bello,
Et fractum pavidam cogit obire fugam.
Mox BYTHINORVM fugitivus in arva receſsit,
In ſe commotâ ſeditione gravi.
Quem VARII miles latitantem, ut repperit, altum
E cervice caput fervidus enſe ferit.
Quid natum memorem? ſimili quem morte necatum,
Ex tota regni depulit arce DEVS?
Scilicet infirmo durat fulcimine, ſi quæ ,,
Gloria diffuſo parta cruore venit. ,,
Hunc, annum, menſesq; duos regnare videbat,
Dum varijs premitur Martia ROMA malis.

M. A. ANT. VARIVS HELIOGABVS.

HInc VARIVS faſces nummis ingentibus emptos,
Regni aviæ monitu, Marte jubente, tulit.
Nam cum MACRINVM vitâ ſpoliaſſet, habenas
Imperio rigido protinus enſe rapit.
Improbitatis amans, legum Contemtor & æqui,
Non homo ſed monſtrum, & beſtia ſæva fuit.
Spurcitie tantâ, fædoq; libidinis uſu,
Vt ſimilis Latio nullus in orbe foret.
Conſuluit primus matronas, inq; Senatu
Conjunctas voluit dicere jura, viris.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Addictusq; gulæ, votis & ventris avari
    Imperij magnas dilapidavit opes.
Obſcænus verbis, effreni teter amore,
    Geſtijt illicitas ſollicitare faces.
Mercedem ſtatuit mæchis, ſcortisq; petulcis,
    Patrat & Idaliæ multa nefanda Deæ.
Inſuetæ placuere dapes, menſæq; nitentes,
    Ignotiq; fames ambitioſa cibi.
Singula quid referam? nil non culpabile fecit,
    Indomitas habuit crimen ad omne manus.
Tandem & Alexandro fatumq; necemq; minatur,
    Funeſtâ ſocium tollere morte ſtudet.
Cujus ut inſidias olfecit miles, & ipſi
    Intentat mortem, ſed fugit arma miſer.
Occultat corpus fædum male olente cloacâ,
    Nec tamen hoſtili tutus ab enſe latet.
Sordibus infectus violenta morte necatur,
    Tybridis in rapidas præcipitatus aquas.
Scilicet ut fæda qui vitam labe notaſſet,
    In fædo vitæ redderet acta loco.
Nec mater pœnas evaſit, & ipſa necata,
    Omnia quæ VARII facta nefanda probat.
Menſibus hic ſeptem regit, annis atq; duobus,
    Quo nullus toto pejor in orbe fuit.

ALEXANDER SEVERVS.

CVm VARIVS Cæſar perijſſet merſus in undis,
    Conſenſu Patrum regna SEVERVS adit.
Præditus eximiâ fuit indole mentis, & acri
    Iudicio, vindex juris, amansq; DEVM
Illius à primo vivendi flore juventæ,
    Imbuta eſt ſtudijs, auctaq; vita bonis.
Cum Mammæa, quidem præſtantes arte magiſtros,
    Formandis hujus moribus æqua, daret.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Vt fuit ipſe ergo Muſarum vellere comptus,
Sic magno doctos fovit honore viros.
Præmia diſtribuens Clariæ cultoribus artis,
Pegaſei coluit numina clara chori.
Annua pauperibus jubet eſſe ſalaria; ne quid
Durius, ingenijs obſtet ad alta bonis.
Nec vero belli fuit ulli laude ſecundus,
Geſsit honoratâ prælia fauſta manu.
In Perſas turmas fælici ſidere duxit,
Atq; Attaxerxen perculit enſe Ducem.
Inde redit victor ſpolijs oneratus opimis,
Atq; triumphato nomen ab orbe tulit.
Inclyta mox Latio diviſit munera civi,
Circenſesq; jubet ferre theatra ſales.
Militiæ ſocios prædâ ditavit opimâ,
Quos fidos habuit non tamen ille diu.
Nam dum Parrhaſiam tentoria figit ad arcton,
Sævaq; Germanos vertit in arma feros,
Militibus cæpit Gallis inviſus haberi,
Hos diſciplinâ quod graviore regat.
Vulnifico perit enſe piâ cum matre necatus,
Quod gnato parcas ſuaſerat eſſe manus.
Exitus hic vitæ fuit & ſua meta SEVERI,
Sic benè qui meruit, præmia rarus habet.
Imperij tredecem rexit ſua ſceptra per annos,
Bis verò denos vixit & ipſe novem.

IVLIVS MAXIMINVS.

CÆSAR, Alexandro ſuccedit IVLIVS, hic nil,
Eximij tanto clarus honore gerit.
Nam fuit obſcuris natalibus ortus, & hirtos,
Hæmonio ſparſos pavit in orbe greges.
Spectatum Romam, Latias progreſſus in oras,
Tempore quo primus regna SEVERVS habet,
Noticiam

Notitiam tanti tum Regis adeptus, eò quòd
Præcipitem curſu vincere poſſet equum.
Quæ res tantoperè viſa eſt placuiſſe SEVERO,
Protinus ut torquem præmia læta, daret.
Et Stipatores inter mandaverit eſſe,
Qui fido corpus Principis enſe tegunt.
Hac igitur primum clarus virtute, ſequentes
Multiplici prudens promovet arte dies.
Sub CARACALLA equidem meruit ſtipendia Rege,
Principe ſed VARIO noluit ulla ſequi.
Aſt cum Dij placido firmaſſent regna SEVERO,
Militiæ rurſus munera priſca petit.
Tyronumq́; manus ventura efformat in arma,
Et variâ Latios inſtruit arte Duces.
Donec & hic tandem jugulato Principe, regnum
Cum ſceleris fuerit conſcius, acre, capit.
Obtinet Imperij ſummos ſic CÆSAR honores;
Marte ferox, vaſtus corpore, cæde ferus.
Sævior Anthæo, Buſiride ſævior ipſo,
Ex facto quorum nomen utrumq́; tulit.
Edidit ingenti crudelia funera clade;
Inſontes lædens, viq́; doloq́; viros.
Barbaris ancipiti rapuit bona civibus aſtu,
Auſonias miſerè diripuitq́; domos.
Teutonas invadens violento milite fortes,
Sub juga Romani compulit ire ſoli.
Vndiq́; vaſtatis agris captisq́; Colonis,
Germanâ pecudes raptor abegit humo.
Mox auctus ſpolijs & cædis plenus acerbæ,
Viſere dum Latiæ cogitat arva plagæ,
Audit ſublimi regnorum ſede locatos
Patricios populo ſic ſtatuente, duos.
Audit & immiſſo ſibi milite damna parari,
Bellaq́; Romanos dira parare Duces.
Exarſit ferus, ac magnas ſe effudit in iras,
Ingentesq́; avido protulit ore minas.

Protinus

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Protinus Auſoniam bellum movet acer in urbem,
Expugnaturus milite regna ſuo.
Cingit & infeſtis AQVILEIA mœnia ſignis,
A quibus ejectus turpiter antè fuit.
Sed cum Caſtra fames premeret diuturna, ſuisq;
Inviſus ſocijs, nec ſine jure foret.
Milite transfoſſus proprio, qui dixit, & ovum
Alite de pravâ nec ſupereſſe decet.
Et pariter natum, cæſo cum patre trucidat,
Geſsiſſent annis vix ubi ſceptra tribus.
Tunc capita Auſonias pilo delata per urbes,
Gaudia non populis parva tuliſſe ferunt.
Donec & in proceres veniunt ſuffixa Quirites,
Qui procul in fluvium ſpargier iſta jubent.
Succeſſu violenta carent, & ſæpe parentum,
Iuſtior his ſoboles improba facta luit.

M. ANT. GORDIANVS.

INuidiâ torui flagrans odiisq; Tyranni
Elegit MARCVM Romula terra bonum.
GORDIVS & veteri Majorum ſtemmate natus,
Magnifico faſces geſtat honore ſacros.
Mens ſublimis in hoc ſupra genus eminet ipſum,
Nec latet eloquium, judiciumq; grave.
Excoluit Muſas, ſtudijs imbutus honeſtis,
Hac ſibi præcipuum contrahit arte decus.
Qui charus populo reueretur honore Senatum,
Et data magnifico ſceptra decore gerit.
Iuſticiæ & virtutis amans remouebat ab omni
Imperio, quorum eſt vita ſceleſta, viros.
Vendere qui fumos ſoliti, non nota Monarchis
Vel reſponſa ferunt, vel malè torta grauant.
Mox ſocerum elegit MISITHEVM, cuius in omnes
Vita equidem laudum venerat aucta gradus.

Qui cum doctrinâ variâ præſtaret & uſu,
Egregiam genero contulit acer opem.
Hinc ubi Perſarum ſunt cognita bella profectus,
Hoſtiles celeri contudit enſe manus.
Finibus exegit Romanis agmina, multo
Quæ numero è totâ Perſide turba furit.
Hoc bellum providâ Soceri virtute peractum eſt,
Vnica quæ genero norma, ſalusq; fuit.
Poſtea ſublatus morbo eſt MISITHÆVS; et inde
Fortunæ adverſos GORDIVS egit equos.
Expertusq; dolos ſcelerati ac arma PHILIPPI,
Cui prius ingrato commoda multa tulit.
Cum fruſtrà & regni partem concedat, & ævi
Quod reliquum eſt miſerâ voce rogando petat.
Aſt nihil obtinuit : medium ſed tractus in orbem,
Inclytus inſano militis enſe cadit.
GORDIVS ad Latij venit faſtigia regni,
Egit ut ætatis, vix tria luſtra ſuæ.
Sex annos regno dum Cæſar præſidet, iſto
Quem dixi, vitæ finijt acta modo.

M. JVL. PHILIP. ARABS.

GORDIANI invadens jugulati regna PHILIPPVS,
Cæſaris Auſonij nomen & arma capit.
Indignus claros inter qui nomina Reges
Auferat, abjecto ſanguine cretus Arabs,
Conſortemq; ſui natum deſignat honoris,
Septenos annos qui modo natus erat.
Illico cum Perſis, ignavus, fœdus inivit,
Laurigerâ & turpi prælia pace notat.
Mox Romam properans celebrat pro tempore ludos,
Quo cæpit condi Martia Roma die.

Quo flam-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Quo flammis etjam combuſta voracibus, ignis
Maxima pars urbis facta cinisq; fuit.
Non tamen iſta diu manſerunt læta PHILIPPO,
SAVROMATÆ in Latium bella cruenta parant.
Extemploq; viros DECIO committit in hoſtes,
Armigeroſq; jubet ducere Cæſar equos.
Mandanti paret DECIVS, cui miles eunti
Mox totum imperij nomen habere dedit.
Quæ poſtquam Romam perlata eſt fama, PHILIPPVM
Perculit, & tumidas concipit ore minas.
Et DECIO mortem ſupremaq; funera jurat,
Seq; adeo nullis parcere velle fremit.
Nec mora: conſcribit turmaſq; ac agmina, quò ſe
Conijcit in præceps, robore fretus, iter.
Quem dum vindicibus compeſcere cogitat armis,
MEDOACI quâ ſtant amphitheatra jugis:
Diffiſo capitis medio (crudele) necatur,
Filius at Romæ clam jugulatus, obit.
Primus dat CHRISTO nomen (ceu fertur) & idem
Inficitur, ſacras dum capit ore, dapes.
Hic CHRISTI primus nomenq; fidemq; profeſſus,
Impedijt cultus & ſacra ficta Deum.
Deficit idcircò Divini nominis hoſtis,
In Regem DECIVS ſævaq; bella movet.
Sic ſua cum luſtrum tenuiſſet ſceptra PHILIPPVS,
Extremum vitæ clauſit in orbe diem.

QVINT. DECIVS.

OCciſo, DECIVS moderatur ſceptra, PHILIPPO,
Electus voto militis inde ſui.
Hunc BIBALI claris dixère parentibus ortum,
Quem tulit inſignem Pannonis ora virum.
A primâ viſus prudens ætate, quod eſſet,
Indole ad excelſas conditus unus opes,

Non illum ambitio, ſuffragiave emta Tyrannis,
Acceptum virtus una ſed eſſe dedit.
Et cum forte parum nunc eſſet in urbe moratus,
Cæſaris in natum jura venire ſinit.
Hos ſiquidem titulos, atq; hæc tum facta ſenatus
In ſobolem nati Principis ire dedit.
Mox contra GOTTHOS SCYTHICASq; profectus habenas,
THRACICA qui valido milite rura premunt.
Confiixitq; etjam LATIIS fœliciter armis,
Hoſteq; compreſſo millia multa ferit.
Donec & hic tandem GALLO prodente peribat,
Quo DECIVS falſo tum duce fretus erat.
Hoſtibus hic monſtrat quo perdi tramite Cæſar,
Poſsit, & è quali quiverit arte capi.
Ergo, ubi poſtremi produxerat agmina belli,
Inſidijs tandem fractus uterq; cadit.
Filius egregij ſtratagemata principis urgens,
Fata quidem jaculis accelerata ſubit.
At Pater abſorptus ſtagnante voragine campi,
Annos cum tulerat ſceptra Latina duos.
Hic eſſet verà memorandus laude, necaſſet
Si non CHRISTE tuum ferro enſe gregem.
« Sic nil ſincerum totum eſt: ſuus omnibus error
Expertem nullum criminis eſſe ſinit.

VIBIVS GALLVS VOLVSIANVS.

ABſorpto DECIO, cum nato GALLVS habenas
Arripit, imperij quem juvat arcta quies.
Hic eſt qui DECIVM ſcelerato prodidit ore,
Et LATIVM vafrà ſuſtulit arte manum.
Vtq; etjam ſolus faſces & ſceptra teneret,
Promittit SCHYTICIS dura tributa viris.

Et li-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Et libertatem, quæ tantis hactenus armis
Parta fuit, tantis obijcit iſte malis.
Fraus mala fert ducibus fraudem, nam Marte trucidat
Deſertum crudo miles utrumq; ſuum.

P. LICINIUS VALERIANUS.

SUblato GALLO, communi voce Senatus,
AUSONIOS faſces VALERIANUS adit.
Sanguinis hic hæres clari laudisq; paternæ,
CORNELIANA ortus nobilitate fuit.
Imperioq; etjam GALIENUM jungit, & eſſe
Participem natum Romula turba probat.
Spem tamen AUSONIDUM, Princeps vel uterq; fefellit,
Vel duris fati legibus alter obit.
VALERIANUS enim traductus milite, PERSAS
Tentat, & aſsiduis hoſtibus arma movet.
Cumq; loco Cæſar pugnat Romanus iniquo,
Perſarum captus Rege SAPORE fuit.
Cui non captivo tantum cuſtodia; verum
Fortunæ varium pondus agentis erat.
Scandenti quod equum ſubmiſerit ille Tyranno,
Nam calcans preſsit colla verenda SAPOR.
Quem tandem ſenio fractum nece mactat acerbâ,
Detractat tenuem, quæ tegit oſſa, cutem.
Id paſſus fortaſſe mali, quia ſuſtulit illos,
Sincerâ CHRISTUM qui coluêre fide.
Illius ſapiant non parvâ clade potentes,
Ipſe quibus dederat ſceptra regenda DEUS.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

P. LICINIVS GALIE-
NVS.

LICINIO capto, GALIENVS patre, gubernat,
Et prorſus ſtolidum præſtat agitq; Ducem.
Hic nihil egregij toto ſectatus in ævo,
Ingenuo fecit multa pudenda viro.
Interdum quamvis aliquid tentaſſe videri,
Poſsit, & ingenio non caruiſſe bono.
Sed tamen haud dignum Romanâ ſtirpe feratur,
Præcipuè in vinclis, quod ſinit eſſe patrem.
De quo cum queſti civesq; ac Roma fuiſſet,
Eluſit varijs ſeria tanta jocis.
Cum tamen & multi ſtuduiſſent ſolvere captum,
Qui jam difficili vincula ſorte tulit.
Filius at nullâ motus pietate, parentem
Deſerit, ac Veneris caſtra nefanda colit.
Delitijsq; vacat tùm ſcenica multa profeſſus,
Nilq; prius luxu deſidioſus habet.
Poſtea graſſandi cum facta licentia multis
Eſſet, & in varios exijt acta duces,
Duriter imperij vires afflixit, & urbes,
Terdenos paſſus ſceptra tenere duces.
Poſthumus HISPERIIS: ODENATVS regnat EOIS,
BVRDELAGA faſces Tetricus urbe, capit.
Cæſar at Aureolum dum poſsit in arma rebellem,
Oppetit inſidijs fata ſuprema ducum.
Quà jacet INSVBRVM prædives & inclyta bello
Vrbs de lanigerâ nomen adepta ſuum.
Hanc mundi labem tum pondus inutile terræ,
Penè tribus luſtris Roma præeſſe videt.
Annos ad ſeptem cum nato VALERIANVS,
Faſces, & regni ſceptra Tyrannus habet.

FLA-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

FLAVIVS CLAVDIVS.

CLAVDIVS hinc nulli morum probitate ſecundus,
Sublato regni Principe ſceptra capit.
Omnibus hic numeris cum vir clariſsimus eſſet,
Præcipuè vitæ munera laude tulit.
Contigit AVSONIÆ, quo nil præſtantius urbi,
Quem populus meritò totus honore colit.
Delendis natum memorant quem gentibus eſſe,
Barbara quæ Vario nomine regna tenent.
Innumeras validis defendit ab hoſtibus urbes,
Multaq; funeſtâ millia ſtrage necat.
Præcipuè ITALICOS invadunt agmina fines,
Quâ ſua SARMATICAS aſpicit arva plagas.
CLAVDIVS hic igitur, quò ferret bella rogatus?
Dixit, ego in SCYTHICOS prima movebo viros.
Nec mora BENACI propè littora rauca ſonantis,
Primo ALEMANORVM millia multa domat.
Afflixitq́; gravi ſuperatas vulnere turmas,
Relſiquiasq; citam cogit inire fugam.
Mox SCYTHIÆ populos graſſantes enſe trucidat,
Subjugat & varijs oppida capta modis.
Hoſtibus oppreſsis, SCHYTICOS duxitq́; triumphos,
Clarus & ARTOÒ victor ab orbe redit.
Præterea GOTTHOS devicit Marte feroces,
Magnaq; confecit tempore bella brevi.
Depulit AVREOLVM regnis, fœdusq́; petentem
Contrivit validâ ſtrenuus arma manu.
Quæ confecta quidem cum fervida bella fuiſſent,
Fatalem ſubijt CLAVDIVS ipſe diem.
Nondum ſol geminos confecerat aureus annos,
Terrenas ſubitâ morte reliquit opes.
Heu nihil immiti fas quemquam fidere Parcæ:
Inclyta nil VIRTVS invida fata movet.

DOMI-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

DOMITIVS AVRELIANVS.

AVRELIANVS adit Latij faſtigia regni,
CLAVDIVS ut vitæ fata ſuprema ſubit.
Hic fuit obſcurâ prognatus origine, nempè
Ex DACO genitus dicitur eſſe patre.
CLAVDIVS hunc autem cum GOTTHIS bella moveret,
Militibus ſummum juſſerat eſſe ducem.
Qui ſe difficili talem præſtabat in actu,
Faſcibus ut dignum CLAVDIVS eſſe probet.
Militis hunc igitur poſtquam favor extulit acer,
Hæc rata conſenſu geſta Senatus habet.
SAVROMATAS magnâ vaſtantes clade Colonos,
Stravit in ILLYRICIS AVRELIANVS agris.
Audaces domuit FRANCOS, SVEVOSq́; feroces,
Vrbs ubi de MOGI nomine dicta jacet.
Bellaces MORAVOS repulit, forteſq; BOEMOS,
Finibus expulſos ROMVLA terra tuis.
Horribili prorſus gens hæc certamine cunctas
Vaſtat,& inſano proterit enſe plagas.
Iamq́; adeo TVSCÆ penetrabat in oppida terræ,
Et MEDIOLANAS occupat arte domos.
GOTTHORVM celeri fudit virtute Tyrannum,
NICOPOLIN tumidis quæ ſecat ISTHER aquis.
Quæq́; tenent PONTI BITHYNIA littora fauces,
Romano forti ſubjugat enſe jugo.
Vrbs jacet ASSYRIÆ confinis EDESSA Colonis,
Sola vel hæc magnæ conſcia cladis erit.
Mox ASIAM ingreditur PALMYRÆq́; ardua cingit,
Mœnia, quæ vario firma labore quatit.
ZENOBIAM captam ſumptis hic exuit armis,
Fœmina quæ belli laude ſuperba fuit.
Invectusq́; urbem claro ſua bella triumpho
Ornat, & ingenti præmia laude capit.

Inclyta

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Inclyta procedens currum Regina, monebat
    Fortunæ varias eſſe ſubinde vices.
Poſſeq; vel magnos verti in ſua triſtia Reges,
    Et ſubito prorſus maxima clade premi.
Hanc Romana tamen magno gens juſsit honore
    Vivere, & haud duro claudere fine dies.
Militis hic facinus crudeli morte piavit, „
    Illicitò vetitum qui premit igne thorum. „
Arboris inſerto ſubducta cacumina fune
    Contrahit, & flexis alligat arcta comis.
Hos inter ramos perituri militis artus
    Nectit, at ut BESSVM fama perire fuit.
Sic jubet arboreos inciſo fune dolones,
    Rupta quidem aerijs membra referre plagis.
Tantus tamq; potens bello fortiſsimus Heros
    Divinâ pacis non minor arte fuit.
Condidit & leges ſanctas, murisq; locatis
    Firmavit ſedem libera ROMA tuam.
Ac tandem Cæſar factutus prælia PERSIS,
    Agmina conſcripto milite denſa movet.
At BYZANTINA cum fortè exiret ab urbe,
    Transfoſſus ſcribæ concidit enſe ſui.
Cum luſtro ac aliquot rexiſſet menſibus orbem,
    Et diſciplinæ norma ſevera foret.

M. CLAVDIVS TACITVS.

HVnc ROMANA ſenem gens tota capeſsere regnum
    Iuſsit, & Auguſtâ prendere ſceptra manu.
Curia mox TACITO ſummos decrevit honores,
    Qui vir amans recti juſticiæq; fuit.
Conſilijs LATIAS rexit prudentibus urbes
    Doctrinâ excultus judicioq; gravis.
Nec quicquam eſt aliud TACITI quo facta celebres,
    Hunc niſi, quod vero dixeris ore bonum.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Hunc liquet ingenuas ultrò foviſſe camœnas,
Et gratum cunctis exhibuiſſe virum.
Haud alijs uſum quem conſtat veſtibus eſſe,
Quàm qua privatum vivere cura fuit.
Vxorem gemmis uti nolebat, & aurum
Omnibus excluſum veſtibus eſſe jubet.
Nec dubium eſt magno voluiſſe hunc plurima fructu,
Corrigere, & veteri reſtituiſſe loco.
Principis & functi mores culpaſſe, quod auro
Quodq; etjam gemmis molliter auctus agat.
Fœmineâq; ſinat nitidum ſe labe videri,
Cum ſibi morigeros expetat eſſe viros.
Nec tamen aut virtus, aut mens ſibi conſcia recti
Efficit, atroci quo minus enſe cadat.
Invidiam patitur virtus, ſex menſibus actis
Præventus, liquit credita regna nece.
Cæsar enim ſexto Tacitus poſt menſe necatus,
Accepto regni vulnere perdit opes.
Fratre ſed extincto, rerum Germanus habenas
Arripit, ad ſe quas jure venire putat.
Sed vix per geminos tenuit moderamina menſes,
Exitio regni prava cupido fuit.

M. AVRELIVS PROBVS.

Poſt obitum Taciti ſuccedit Dalmata, quamvis
Agricolâ fuerat de genitore ſatus.
Edita cum merito fuerint ſuffragia plauſu,
Quæ diducta Probum carpere ſceptra jubent.
Cæſaribus gratum cunctisq; cohortibus olim,
Excellens virtus fecerat eſſe ducem.
Interea ſceptris dum fortè potitus haberet,
Militiæ validam, robora plena, manum.
Confeſtim meritâ proſtratos Clade necavit
Interfectores Aureliane tuos.

Mox

Mox ASIA exceſsit, CELTASq́; profectus in oras,
Millia FRANCORVM multâ ſubacta domat.
Hinc ALEMANNORVM ſuperavit milite gentem,
Eſt cui RHETIACIS proxima terra plagis.
Edomat & GOTTHOS, qui THRACICA rura premebant,
Infuſiq; recens depopulantur agros.
Inde Orientis adit terras & regna, necatq;
Latronum varias multa per arva manus.
Cum PERSIS pacem, cum PARTHIS fœdera ſanxit,
Liberat & magno plurima regna metu.
MARMARIDAS celeri ſubigit virtute rebelles,
NILVS ubi Pharios uber iñundat agros.
Inde Europœas tranat PROBVS acer in oras,
SARMATICOSq́; iterum ſubruit enſe duces.
BASTARNAS juſsit Latij loca plurima regni
Incolere, ac validos in juga ferre boves.
Huc iterum cum CÆSAR agens ſua bella ferebat,
SYRMIAGOS repetit Patria tecta domos.
Quò cum forte loco paulum conſedit inurgens,
Militibus promptas juſſerat eſſe manus.
Nam limo oppletas ſtudet exhaurire paludes:
Idq; operæ fortis militis eſſe jubet.
Quæ res invidiam peperit cumulata Monarchæ,
Ruſtica quod fortes laſſet opella manus.
Auxit & offenſam vox Cæſaris iſta, futurum
Milite ut urbs tali nil opus eſſe putet.
Pacatis circum regionibus arma ſilere,
Militiâq; duces poſſe vacare bonos.
Hæc equidem offenſas ſtimulabant dicta, cohortes,
Et magis atq; magis pectora læſa movent.
Tantiſper ſubitò dum res agitata tumultu,
In quo mox PRINCEPS optimus enſe ruit.
Sic nihil eſt firmum terris: ſummisq; negatum,
Stare diu: Nunquam regna timore carent.
Annos ſex aliquotq; etjam ſub menſibus acer
Regnat, & hæc illi vita ſuprema fuit.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

M. AVRELIVS CARVS.

HInc capit imperij cum natis CARVS habenas,
GALLICA quem multi rura tuliſſe ferunt.
Eximiâ clarus probitate animoq; modeſto,
Et veteri celebris nobilitate fuit.
Ingenuas Muſas primis ſectatus ab annis,
Inſtruit & mores ad decus omne ſuos.
Militis hic primum cum voce inſceptra veniret,
Mox Sarta ITALICVS facta ſenatus habet.
SARMATICOS populos expellit PANNONIS ora,
Stravit & invictâ millia multa manu.
Hinc ſeſe in PERSAS traducto milite firmat,
Tigris arenoſo caſtra ſub amne locat.
Dum CTESIPHONTÆAS premit aſper cladibus arces,
Terribili moritur fulmine tactus humi.
Quos ſibi Cæſareo natos ſub nomine junxit.
Cum primùm AVSONII, principis arma capit.
Horum flagitijs alter, virtute ſed alter
Cognitus, haud illis una libido fuit.
NVMERIANVS enim toto clariſsimus ævo,
Hic ARIO ſocero percutiente cadit.
Frater at IDALIÆ flammasq; ſecutus & ignes
CARINVS, cæſus militis enſe, ruit.
Tertius hos annus ſimili tum ſorte regentes
Abſtulit, hæc illis meta modusq; fuit.

C. VALERIANVS DIOCLETIANVS.

VALERIVS CARI ſublati faſcibus auctus,
Suſcipit haud timidâ ſceptra tenenda manu.

DAL-

DALMATICO natus crevit genitore DIOCLES,
Militiæq; omnes tentat aditq; gradus.
Cui neq; majores, quod ruſtica turba fuiſſet,
Nec patria aut tenui condita tecta luto.
Obſtiterant, minus imperij quò culmen adiret,
Et regeret forti Romula ſceptra manu.
Hinc molem imperij & ſurgentia bella Diocles,
Cum videt ac varijs arma ſonare locis.
Vt celeri occurrat ſtratagemate, prælia regni
Mox te conſortem Maximiane legit.
Namq; opus haud paucis tum defenſoribus eſſe
Iudicat, hoſtilis cum ſit ubiq; globus.
Infeſtas omnis glomerarit terra cohortes,
Firmaq; ſtent varijs Martia ſigna plagis.
Maximianum igitur divino Cæſar honore
Iungit & Augusti nomen habere dedit.
His tamen interea ne quid diverſa nocerent,
Quæ paſsim rumor creſcere bella fuit.
Cæſareo fidum ſibi nomine quisq; legebat,
Quem pariter regni cura futura premat.
Galerium primò dixit ſibi jure Diocles
Chloron, at ingenio Maximiane probas.
Hunc dederat cœlum tibi Conſtantine parentem,
Qui Magni toto nomen in orbe geris.
His equidem AVGVSTI ducibusq; ac robore freti,
Omnia ſublatis hoſtibus arma terunt.
Atq; ingens certè totum turbaverat orbem
Ardua qui paſsim bella tumultus alit.
Africa, Germani, Gallorum rura, Britanni,
Ægyptus Rheti, Perſica tota, Syri.
Omnibus una fuit ſævo mens tendere bello,
Mutuaq; in proprium vulnera pectus agunt.
Tum diverſa duces adeunt loca Maximianus,
Africa devictis hoſtibus arva levat.
Germanos ſtravit CONSTANTIVS, ipſe DIOCLES
Liberat Ægyptum Marte favente metu.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Sævus Achilleum victor Mareotide capta,
Immites juſsit dilacerare feras.
GALERIVS Perſam primo licet agmine victus,
Poſt tamen & bello proſperiore fugat.
Hinc claros obeunt diverſo ex hoſte triumphos,
Et jungi niveos Roma videbat equos.
Magnaq; ſolennes agitant ſpectacula luſus,
Et ſolito late pulpita more ſtrepunt.
Ergo ubi cuncta foris poterant ſublata videri,
Quæ varijs fuerant, bella ſuborta locis,
Decreto vidit Nicomedia ſurgere flammas
Sacraq; funeſtas ſurgere tecta faces.
Sentijt hos equidem triſtes Eccleſia motus,
Nec ſimiles unquam pertulit ante manus.
Tunc etenim juſſu tot millia multa DIOCLIS,
Chriſtiadum miſeris interiere modis.
A qua ſi dextram tenuiſſet cæde piorum,
Æterno princeps dignus honore foret.
Sponte graves annis & regni pondere feſsi,
Imperium, idq; uno depoſuere die.
Annos privatus bis agebat quinq; DIOCLES,
Hortenſiq; fugat tædia longa bono.
Quattuor imperio confecit luſtra SALONIS,
Mortuus in patrio condidit oſſa ſolo.
Vel ſenio abſumptus, vel poto in fata veneno,
Expletos dubio liquit in orbe dies.

C. GALERIVS VALERIVS MAXIMIANVS.

SVffectus regnus, magno turbante tumultu,
Induit in Perſas arma cruenta feros.
Fortiter hic Narſe Perſarum principe victo,
Armenos aſtu viq; ſubegit agros.

Pronior

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Pronior in venerem, luxus ſtudioſior, orbem,
Pene ſuis ſtupris perdidit atq; mero.
Exitium CHRISTI dirum meditatus alumnis:
Indignâ ſatagit tollere cæde pios.
Mortis & at rigidæ crudelia funera raptat,
Mortis qui pœnam non meruere pati.
Nemo diu fœlix auſis fuit impius, æger
Inguine conſumptus vermiculante perit.

H. V. CONSTANTIVS CHLORVS.

INclytus, at belli CONSTANTIVS arte togaq;,
Chriſtiadum partus perfugiumq; fuit.
Depulit infeſtis ALEMANOS ſtrenuus armis,
Ingreſſus fines RHETIA clara tuos.
Everſis FRANCOS compeſcuit urbibus acres,
BELGARVM domito cepit & hoſte ſolum.

VALER. SEVERVS.

ITaliæ placidus moderatur frena SEVERVS,
Iuſticiæ cuſtos & probitatis amans.
Qui dum civiles tentat ſedare tumultus,
Obſidet ac Romæ milite tecta ſuo.
Concidit indigno confoſſus militis enſe,
Quà RAVENNA jacet divite læta ſolo.

C. GALE.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

C. GALERIVS MAXIMINVS.

GALERIVS clarus belli virtute, ſed atrox,
Cædibus afflixit viq; dolisq; pios.
Confeſſosq; fidem poſcens cum ſanguine pænas;
Sævijt in cætum maxime CHRISTE tuum.
Cum Natis TARSI victus propè flumina CYDNI,
Colla ligans laqueo facta nefanda luit.

M. AVRELIVS MAXENTIVS.

FAſcibus imperij MAXENTIVS inde potitus,
Ingenio pravus, viribus acer homo.
Irriſor CHRISTI, pietatis maximus hoſtis,
Indignâ preſsit conditione pios.
Dirus in ſontes cives, truculentus in omnes,
Quorum diripuit ſanguinolentus opes.
Impoſuit Latiæ nova vectigalia genti,
Exhauſitq; ſuis tradita regna bonis.
Supplicijs illos miſerè mactavit acerbis,
Et cœcus furijs & feritate malus.
Inviſus populo bellum moturus in hoſtem,
Submerſus rapido Tybridis amne perit.

HISTO-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

HISTORIA ROMANORVM CÆSARVM BYZANTINORUM ex N. Reuſneri lib. 5. congeſta.

FL. VALERIVS CONSTANTINVS.

HInc CONSTANTINVS, ſublatis quinq; Tyrannis,
  MAGNVS, ad imperij culmina celſa venit.
Inſignis bello, cultor pietatis & æqui,
  Maximus & factis & probitate fuit.
Liquit ut ITALIAM (quâ nil fœcundius) ultrò
  Ad ponti ripas mœnia firma ſtruit.
Et BYZANTINA ſedem cum fixit in urbe,
  Primus & hanc Romam nominat inde novam.
Suſtulit infenſos Divini nominis hoſtes,
  Promovitq; ſacrum relligionis opus.
Præſtitit at verum CHRISTO pietatis honorem,
  Invigilans ſtudijs nocte dieq; ſacris.
SAVROMATAS viridi ſævos devicit in ævo:
  Atq; Catenati contudit arma ducis.
Invictas ſenſit vires MAXENTIVS aſper,
  Qui vitam rapidæ turbine liquit aquæ.
Hic nihil imperio molitus in agmina CHRISTI,
  Tranquilla juſsit tota quiete frui.
Reſtituit leges vi barbarieq; ſepultas,
  Iura ſimul populis condidit æqua ſuis.
Iam ſenior ſacri luſtratus fluminis unda,
  Complevit placido fata ſuprema die.

G. FL. CON-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

FL. CONSTANTIVS, CONSTANS & Conſtantinus.

POſt patris interitum ſupremaq; funera cedunt,
Natis imperij ſceptra tuenda tribus.
Illis inceſſit belli diſcordia nutrix,
Horrida quæ ſuaſit bella movenda citò:
Invidiæ ſtimulis regniq; cupidine cœcus,
In fratrem natu maximus arma capit.
Italicasq; petens numeroſo milite terras,
Conſeruit validâ prælia dura manu.
Ille ſed adverſi victus certamine Martis,
Reflectit profugum dum ſine laude pedem.
Qua jacet Euganeo fœlix AQVILEIA Timavo,
Fraterni cœſus militis enſe perit.
Hinc CONSTANS cum fratre domeſtica prælia geſsit,
Quem vicit forti perdomuitq; manu.
Poſsidet Italiam vindex & Gallica regna:
Strenuus hic primum juſtus & æquus erat.
Indè voluptates minimè ſectatus honeſtas,
Sævijt in cives mente feroce bonos.
Ergò feſſa levat dulci dum membra ſopore,
Caſtrenſi mortem fraude peremptus obit.
Fratribus oppreſsis tenuit CONSTANTIVS orbem,
Non virtute minor vel pietate patre.
Agmina crudeles armavit fortis in hoſtes,
Fratris & eſt ultus vindice Marte potens.
Bis domitus, ſævus MAGNENTIVS efferus armis,
Mandavit turpi terga relicta fugæ.
Fractus at invidià longâ famæq; pudore,
Induit impatiens mox latus enſe ſuum.
Spe regni falſus, tituliq; DECENTIVS æſtu,
Implicuit ſtrictam fune tenace gulam.

GAL-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

GALLVS cæde ferox & ſumptis improbus armis,
Dum ſupra nomen Cæſaris alta ſapit.
Exutus ſceptris, rigido transfigitur enſe,
Quem ſocium regni fecerat ante ſui.
Infeſto Perſas bello violenter adortus,
In patriam flectit dum rediturus iter.
Febre diem claudit ſummum, torrente peruſtus,
Aerijs Taurus qua ferit aſtra jugis.

FL. CLAVDIVS JVLIAN. APOSTATA.

POſt obitum FLAVII, ſedes Romana vacavit,
CLAVDIVS ad regni culmina ſumma venit.
Fælix ingenio, juvenili ſtrenuus ævo,
Vtilibus ſtudijs, pectora prompta gerit.
Aſſertor veri, Divini tutor honoris,
Ingenua coluit mente fideq; DEVM.
Perdomuit bellis ALEMANOS fortiter acres,
ARGENTINA jugo quà populoſa nitet.
Obſidione premens VBIORVM mœnia cinxit,
FRANCORVM vires fregit & arma ducum.
Poſt factus veræ fidei deſertor & hoſtis,
Effinxit falſos pro ratione Deos.
Sacra Dei factis violavit, & ore profano
Miſcuit occultis vim rabiemq; dolis.
Enſe ſimul calamoq; pios afflixit & aſtu,
Inſultans probris ſupplicijsq; feris.
Non tulit hoc ſcelerum vindex, ultorq; malorum,
Pro meritis tribuit præmia juſta DEVS.
Prælia dum PERSAS atrox inſtaurat in hoſtes,
ASSYRIOS late depopulatus agros,
Lethifero foſſus ſua per præcordia telo,
Senſit ſe juſti ſanguinis eſſe reum.

Eripienſq; manu ferrum, ſpargenſq; cruorem,
Viciſti, tandem me GALILÆE, refert.
Sic memorans, ſparſo fudit cum ſanguine vitam,
Ivit & ad ſtygias, morte, ſolutus, aquas.

FL. JOVIANVS.

POſt hunc Imperij IVLIANVS ſumpſit habenas,
Suffragante foris milite, plebe domi.
Deditus impensè ſtudijs IOVIANVS honeſtis,
Eloquio valuit conſilijsq; bonis.
Marte potens, verum CHRISTI defendit honorem,
Nec fictâ coluit Relligione DEVM.
Fœdera cum PERSIS pepigit ſocialia pacis,
TIGRIDIS hic iterum mœnia capta dedit.
Sedavit motos de relligione tumultus,
Exilio revocans ſupplicijsq; pios.
Diſperſas rurſus Muſas ad priſtina vexit,
Quas fovit miti largus, & auxit ope.
Septima vix pleno Phœbe [illegible] recreverat orbe,
Prunarum tetro læſus odore perit.

FL. VALENTINIANVS ET VALENS. FRAT.

AScivit regnis fratrem, quò par foret unus,
Summis Cæſaribus Principibusq; viris.
Threijcijs Gotthos animoſos expulit oris:
Altus ubi Neſsi deſpicit hæmus aquas.
Saxonas Italicis fortes compeſcuit armis,
In celerem vertit Parthica ſigna fugam.
Defenditq; pijs pacem pietatis, amator,
Amplexus verbum Maxime Chriſte tuum.

Edomi-

Edomitis Quadis, febris conſumitur æſtu,
Commendans Nato regna relicta ſuo.
Morte Valens, obita fratris, dum triſtibus urget
Cladibus, & letho tollit ubiq; pios.
Imprudensq; Getis occurrit Marte feroce,
Victus ab his acie, moxq; crematus obit.

FL. GRATIANVS, ET VALENTINIANVS FRATRES.

Filius Imperij, vivo patre, ſumpſit habenas,
Natus ut ætatis vix tria luſtra fuit.
In partem regni, partemq; vocavit honorum
Fratrem, qui patris nomina clara tulit.
Iuris amans, Dominumq; timens, Chriſtiq; Profeſſor:
Artes excoluit, non ſine laude bonas.
Suſtulit ex adytis idola nefanda Deorum:
Cum laribus reficit docta lycea ſacris.
Tunc Alemannorum funeſtâ ſtrage cohortes,
Non procul à ripâ contudit Elle, tua.
Securus, regni dum ſpicula curat & arcus:
Teq; ſuis præfert fortis Alane, viris:
Occidit inſido Gallorum præſidis aſtu,
Quà Rhodanum tardis flexibus intrat Arar.

FLAV. THEODOSIVS MAGNVS.

Fratribus occiſis tenuit THEODOSIVS orbem,
Qui MAGNVS verè nomine req; fuit.
Iuſticiâ pietate, fide, virtuteq; belli,
Maximus ex meritò nomina tanta tulit.

Effictos ſacris cultus detruſit ab aris,
Templaq; disjecit funditus alta Deûm.
Æra ſacræ ſtipis, & veros convertit ad uſus,
Tutatus leges, optime Chriſte, tuas:
Mollijt innata leges bonitate ſeveras,
Sontibus infeſtus ſupplicibusq; bonus.
Suſtulit Auſonio graſſantes orbe Tyrannos,
Auxilio pugnans, præſidioq; Dei.
Pugnaces Gotthos & alacres vicit Alanos,
Pacavit Rhetos edomuitq; Schytas.
Hunnus equis pacem verſis clamavit & arma,
Horruit injuſtâ ducere ſumpta manu.
Eugenius vitam ſubmiſsâ voce rogavit,
Quamvis hic rabie flagitijsq; ferus.
Luſtra decem numerans vitæ fæliciter actæ,
Inſubrum celebri clauſit in orbe diem.
" Pæna velut ſceleris comes eſt immota nefandi,
Virtuti ſuus haud ſic aboleſcit honos.

FL. ARCADIUS ET FL. HONORIUS.

IMperio Nati teneris potiuntur in annis:
Nondum cum ſceptris aptus uterq; foret.
Auroram regit Arcadius, Nabathæaq; regna
Ruffinus tutor, cui datur, atq; parens.
Qui cum regnandi cœco flagraret amore,
Sollicitat ſævi perfidus arma Getæ.
Extorquere metu cupiens Regalia ſceptra,
Perfidiæ pænas mox tamen ille dedit.
Sanguineâ miles caput à cervice revulſum
Affixit portis, ludibrioq; dedit.
Cajanus ſcelerum conſors & fraudis iniquæ,
Supplicio meruit præmia digna pari.

Occiduum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Occiduum verò moderatur Honorius orbem,
Additus huic Stilico tutor & auctor erat.
Contudit Afrorum cæſo Gildone cohortes,
Auguſtâ faciens prælia dura manu.
Tunc ubi dux Latias rumpens Alaricus in oras,
Vaſtatis Romæ mœnia cæpit agris.
Subjugat & fortes Stiliconis fraude Quirites,
Quem ſua cum nato pæna ſecuta fuit.

FL. THEODOSIVS II.

IVnior Eoi Cæſar THEODOSIVS orbis,
Aurea defuncto ſceptra parente capit.
Pacis & armorum fœlix excelluit arte,
Sive domi faceret prælia, ſive foris.
Pace domi factâ, ſibi junxit fœdere GOTTHOS
Duxit & in Perſas arma viroſq; truces.
Hinc contra Parthos direxit tela fugaces,
Milite quos fudit perdomuitq; ſuo.
Reſtitit infeſtis HVNNIS, belloq; ſubactis
Indixit leges cum pietate novas:
Inde domum rediens pacatis undiq; terris,
Pace ſub AVGVSTO tempora longa regit.
Pacis amans, cultor ſtudiorum, tutor honeſti,
Non vi pervertit jura fidemq; dolis.
Munijt utilibus ſubjectas legibus urbes,
Artibus ingenuis tempora longa dedit.
Sincerè peragi curavit jura ſacrorum,
Plantator fidei, CHRISTE benigne, tuæ.
Mortuus hinc placide regni maturus & ævi,
Illatus tumulo patris aviq; fuit,

FL. PLA-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

FL. PLACIDIUS VALENTINIANUS.

TErtius Heſperias hoc rexit nomine terras,
Diſsimilis ſtudijs ingenioq́; patri,
Huic datus hærebat cuſtos, moresq́; regebat,
Ætius, arte potens, militiâq́; bonus.
Agmina qui fregit victrici Gotthica dextra,
Quà, celeri ſpummas, amne Garumna fluit.
Attila devictus, magna cum clade ſororum,
Supplice tum petijt voce ſalutis opem.
Mœchus at ille, Magusq́; furensq́; libidine ſpurca,
Improbus exercet multa nefanda domi.
Immemor officij (ſcelus) ingratusq́; ſalutis,
Auctorem jugulat ſuſpicione ſuæ.
Sed non evaſit meritas hoc crimine pœnas,
Ipſe cadit rurſus militis enſe ſui.
Funditus hoc perijt collapſum Cæſare regnum,
Invaſit Francus Gallica regna ferox.
Bella Caledonijs movit fera SAXO Britannis,
Anglorumq́; recens nomen habere dedit.
Barbarus Europam vaſtavit cædibus Hunnus;
Subdidit immiti regna latina jugo.
Vandalus Auſoniam depulſis civibus urbem
Cæpit, & hinc prædæ mœnia capta dedit.
Sæpè mali culpam pendit reſpublica regis:
Sic mulctat vindex improba facta DEUS.

FL. MARTIANUS.

PUlcheriæ ſuaſu regno rerumq́; potitus,
Pacis amans ſanctæ juſticiæq́; fuit.

Dum

Dum, fas pace frui temerè non induit arma,
Marte licet magnus militiaq; foret.
Vandalicos icto ſedavit fœdere motus;
Pacavitq; data Parthica regna fide.
Iliacis Heneti quo tempore ſedibus acti:
Adriaci fluctus incoluere maris:
Firmaq; jecerunt urbis fundamina celſæ:
Vndiq; quam Nereus ſpumeus amabit aquis.

FL. LEO SEVERVS CVM LEONE.

DEfunctis ducibus, ſortitur regna SEVERVS,
Sanguine, qui clarus militiaq; fuit.
Poſt hos Eoi moderamina ſuſcipit orbis
Egregiâ pacis nobilis arte, LEO.
Primus hic è Græcis regno ſuffectus, amator
Iuſticiæ, legum relligionis erat.
Exoſus cultus mentitaq; ſacra Deorum,
Obtulit æterno candida vota DEO.
Iuraq; conſtituit civilis vincula vitæ:
In miſeros largus, munificusq; fuit.
Gallica tum magno fremuerunt regna tumultu,
Diverſis Franco bella gerente, locis.
Capta Quirinalis prædatus mœnia Romæ
Diripuit magnas Vandalus urbis opes.
Templaq; diffuſis abſumpſit ſplendida flammis,
Ac rigido paſsim funera Marte dedit.
Subdidit & veteres Tyriæ Carthaginis arces,
BVGRADA qua vitreas fundit in æquor aquas.
Campanos ferro populatus & igne colonos,
Vrbibus innumeris triſtia damna dedit.
Funeſto tremuit quoq; dives IBERIA bello,
Vertit in hanc GOTTHVS tela cruenta ferus.

H PANNO-

PANNONIOS duris afflixit cladibus, idem
Barbaricum quævis pertulit ora jugum.

FL. ZENO ISAURICUS.

Regia commiſit primus LEO frena nepoti,
Cæſareo is dignum geſsit honore parum.
Fractus enim aſsiduus morbis juvenilibus annis,
Morte ſuum clauſit ſic properante diem.
Sed tamen impoſuit capiti diadema parentis,
Cæſareâq; dedit ſceptra tenere manu.
Expulit hic forti BASILISCUM milite ſævum,
Qui princeps regni ſeditioſus erat.
Bis victor juſtis ODOACKEM contudit armis,
Sedavit motus, compoſuitq; domi.
Non foret hic ulli Regum virtute ſecundus,
Sanguine juſtorum ni maculaſſet humum.
Immodico ſolitus ventrem farcire Lyæo,
A ſocia in foveam præcipitatus obit.

FL. ANASTATIUS DICORUS.

FUdit ANASTATIUS violentos CÆSAR Iſauros,
Qui loca ſub Tauri vertice montis arant.
Verſaq; bellaces Parthos dare terga coegit,
A quibus adverſo Marte petitus erat.
Fortiter infeſtis Cabadi dum reſtitit armis,
Perſica qui tenuit regna potente manu.
Sæpius Aſſyrios opplevit cædibus agros,
Inclyta dum capto Rege trophæa tulit.
Exilio juſtos dum mulctat atroce, piosq;
Lædere commotâ ſeditione parat.

Fulmi-

Fulminis afflatus divini concidit jectu,
Impietas pœnas ſemper iniqua luit.

FL. ANICIVS JVSTINVS.

MIſſus in imperium tenui IVSTINVS ab agro,
Compenſat meritis & pietate genus.
Qui modo ſectatus gelidis in vallibus agros,
Atq; boves fuerat ſetigerasq; ſues.
Ardua conſcendit ſummi faſtigia regni,
Proq; pedo vili ſceptra decora gerit.
Ille fide magnus, nulli pietate ſecundus,
Æterno fecit ſplendida ſacra Deo.
Protexitq; Dei veri documenta profeſſos,
Contulit in dignos munera digna viros.
Fœdera tranquillæ tutatus commoda pacis,
Obſervans æqui juſticiæq; fuit.
Invidit Lacheſis; maturè ſtamina rupit,
Ingreſſus regni vix ubi limen erat.

FL. ANICIVS JVSTINIANVS.

FLAVIVS imperij ſublimi ſede locatus,
Maximus armorum, maximus arte togæ.
Indomitos forti repreſſit milite PERSAS,
Euphrates pingues hic ubi findit agros.
Armaq; VANDALICI fregit graſſantia regis,
Fervida qui Lybicæ ceperat arva plagæ.
Oppida ſubjunxit capto ſub regna Tyranno,
Fundit ubi Triton vaſtus in æquor aquas.

Parthenopes duro quoq; preſsit milite rura,
Occiſo cepit quæ ſpoliata duce.
AVSONIA Totilam vaſtantem mœnia Romæ,
Contudit auguſtâ ſuppoſuitq; manu.
Regnaq; declivi jam ſtantia ſorte refecit,
At juſtis armis in fera bella ruit.
Grande jugum domitâ FRANCVS cervice recepit,
Porrigis & famulas victus Alane manus.
Hoſtibus ex omni repreſsis parte; ſacrati
Munivit juris dexteritate forum.
Compoſuit facili diſperſas ordine leges,
Obtinet æterni nominis unde decus.
Ingenti flagrans veræ pietatis amore,
Erexit vero fana ſacrata Deo.
Fine diem placido clauſit jam tardior ævo,
Confeſſus purâ te bone CHRISTE, fide.

IVSTINVS II.

IVSTINVS patriæ virtutis degener hæres,
Injuſti meruit nomina digna Ducis.
Deſidiâ, regni curam neglexit & æqui,
Innumeris vitijs frenaq; laxa dedit.
Cœcus avaritiæ ſtimulis & cœcus honore,
Perdidit immenſas luxurioſus opes.
MARTINO Perſas vicit duce, menteq; captus,
Et longo morbo debilitatus, obit.

TIBERIVS CONSTANTINVS.

PAce domi, foris enſe TYBERIVS inclytus Heros,
Extendit factis fortibus imperium.

Iuſticiæ

Iuſticiæ ſtudioſus; amans probitatis & æqui,
Oſor avaritiæ, luxuriæq; fuit.
Innumeras hominum ſolitus ditare catervas,
Muneribus pleno largior imbre ſuis.
Auxit opes & dona DEVS precioſa rependit,
Theſauros multos, multa trophæa dedit.
Devicit PERSAS: devictos fortiter hoſtes
Veſtijt, & lætos juſsit abire domum.
Felices, memores ſortis quicunq; ſuperbas
Gentibus à victis abſtinuere manus.
Imperij genero mox ſucceſſore creato,
Morte domi placidâ fata ſuprema tulit.

MAVRITIVS.

MAVRITIO peperit virtus heroica regnum,
Et longâ fultum nobilitate genus.
Ille manu pugnax, & vinci neſcius armis,
Multa ſub aſsiduo Marte pericla tulit.
Bis domuit PERSAS, AVARES repreſsit & HVNNOS:
Contudit & GEPIDAS edomuitq; SCHYTAS.
Quàm nihil in terris ex omni parte beatum eſt,
Cogitur infelix triſtia multa pati.
Millia captorum pendit duodena virorum,
Quos AVARVM cepit rex violente manu.
Victus avaritiâ, nimium dum diligit aurum,
Nec redimit captos victus ab hoſte ſuos.
Amittit populi, mutatâ ſorte, favorem,
Exuitur regnis, exilioq; datur.
Cæduntur nati, natæq; pudicaq; conjunx,
Poſt vitam perdit, cæſus & ipſe ſuam.

FL. PHOCAS.

NOmine req; fuit PHOCAS, ſceleratus adulter,
  Sævitiâ, ſtupris, nequitiâq; malus.
Ille FEROX mentis, vinoſus, avarus, iniquus,
  Innocuos rapido ſuſtulit enſe viros
Conjugibus raptis tædas temeratq; jugales,
  Expilator opum luxuriæq; parens.
Hoſtibus indomitis Vaſtandum præbuit orbem,
  Dum ſtabilit faſtus Romule PAPA tuos.
Hinc PERSES, illinc populatus cædibus HVNNVS,
  Imperium miſeris preſsit uterq; modis.
Nemo malus felix, mutilatus membra pudendæ
  Promerita vitæ crimina morte luit.

FL. HERACLIVS.

PAtriciâ de gente ſatus, pietatis amator,
  Fortis & æterni cultor, amansq; DEI.
Cultores Chriſti divino concitus æſtro
  Protexit tutâ, per mala mille manu.
Martis & infregit PERSARVM turbine vires,
  Impoſitum domitos ferre coegit onus.
Rege ſimul capto, Syria, Solymisq; receptis,
  In cruce victor ovat CHRISTE benigne, tuâ.
Tunc Arabum primus Mahometes agmina ducit,
  Heu nimis imperijs pernicioſa bonis.
Qui rapit innumeros populos, tot regna, tot urbes,
  Solus & immenſi qui timor orbis erat.
Vicit victores DANAOS, domuitq; feroces
  Chaoniæ populos, Sauromatasq; truces.
PANNONIVS ſenſit, quantum ſurgebat in armis,
  Visq; ejus Latio cognita nuper erat.
ARSACIDÆ ſenſere manus, ſenſere Arabesq;
  Illius & PERSÆ cognita tela Duci.

Mens

Mens fuerat bellare RHODVM, ſuperare ſuberbam,
ITALIAM, ſed non fata dedere modum.
Hunc etenim rapuit mors aſpera, quæq; ſub alto
Pectore condiderat mutat & hora brevis.
Sic hominum faſtus pereunt, ſic ſtemmata, ſicq;
Imperia atq; aurum quicquid & orbis habet.

CONSTANTINVS.

Filius hic regni patrio ſucceſsit honori,
Qui virtutis amans & pietatis erat.
Iuris & æquarum legum ſanctiſsimus auctor,
Nec non imperij fama futura ſui.
Invidit ſors dura bono, favitq; maligno,
Cæſareas parvo tempore rexit opes.
Præreptura ſuo nato regalia ſceptra,
Toxica privigno dira noverca dedit.
Quid non cogit amor regni mortalia corda?
Nempe feras cædes & fera bella parat.
Spe regni natoq; pater natusq; parente,
Cæditur & frater fratre, ſorore ſoror.
Spe regni ſævæ miſcent aconita novercæ,
Et jugulat partus mater avara ſuos.
Theſea Pirithoum, Pyladem mutatus Oreſtes
Spe regni, Niſus deſerit Euryalum.
Hoc Siculos fratres hoc majus nomen Atridas,
Et Lædæ poterit diſſociare genus.

HERACLEONAS CVM MATRE MARTINA.

SCeptra manu trepidâ nec longo rapta tenentur
Tempore, ſucceſſu vis truculenta caret.

Deijci-

Deijcitur regno cum Matre jubente Senatu,
Anno; cum nondum rexit uterq; duos,
Exilio pulſi coguntur vincula ferre,
Hic ubi CAPADOCES ditia rura colunt.
" Naribus abſciſsis perit alter, & altera linguâ:
" Sic punire ſolet facta nefanda DEVS.

CONSTANS II.

MOribus à Patris CONSTANS alienus, aviq;
Accipit imperij Cæſar ineptus opes.
Impius in fratrem, quem dirâ cæde trucidat,
Errorumq; tenax & feritatis amans.
Plurima diverſas regni molitus in hoſtes,
Nil profecturis induit arma viris.
Quippe Sacracenum fruſtrà pugnavit in hoſtem,
Ac præter clades nil tulit atq; fugam.
A LONGOBARDIS victus certamine duro,
Tantum non patitur ferrea vincla miſer.
Inviſus tandem populis ducibusq;, tumultus
Dum propriis ſævos in ditione movet.
Dum Latium paſsim vaſtat prædatur, & urbem,
Atq; feros captos cædibus implet agros.
Trinacrijs in aquis oppreſſus fraude ſuorum,
Dum lavat, & vitam finit, & imperium.

CONSTANTINVS 4.

MArte SARACENOS domuit comitante rebelles,
Fælix patre magis filius atq; pius.
Qui ſeptem fuerant terraq; mariq; per annos,
Eoas ſoliti depopulare plagas.
Hos intra fines reſidere coegit, & arma,
Sanguineâ juſsit ponere ſumpta manu.

BVL-

Bvlgariæ gentes victus ſibi fecit amicas,
Reddidit his partem conciliatus agri.
Pacatis regnis placidè diſceſsit: at hæres
Filius imperium Ivstinianvs adit.

IVSTINIANVS.

IRrequietus & infælix, truculentus & aſper,
Sceptra domi, vivo patre tenenda capit.
Contuſis Arabum Libyam ſibi ſubjugat armis,
Et jus pacato fundat in orbe ſuum.
Cæſareum primo denis jus obtinet annis,
Naribus hinc truncis exulat orbe miſer.
Ille dolore ſuo pænæq; libidine fervens,
Barbarica Cæſar poſt revocatus ope.
Auctores Cladis quos regni traxerat ardor,
Ambos ſupplicio punit atroce duces.
Claſſe ſed instructâ dum fervidus arma retractat,
Ac ſucceniorem vindicat, ipſe cadit.

LEONTIVS. QVI ET LEO DICITVR.

FRaude Sacerdotis ſummos acquirit honores,
Ejectoq; rapit Cæſare frena Leo.
Quæ tamen haud longos tenuit fæliciter annos,
Firma diu nunquam vi bona parta manu.
Expulſus regno, Naſo truncatus, acerbas
Sævitiæ pænas perfidiæq; dedit.

TIBERIVS ABSIMARVS.

SVfficit ABSIMARVM regnis exercitus ipſe,
Continet armorum dum LEO regna metu.
Quem ſpoliat regno captum, naresq; recidit,
Cæſarei regeret ſolus ut orbis opes
Arma SARACENVM crudelia ſumit in hoſtem,
Quem fratris ſocià depulit uſus ope.
Exilio Cæſar capit hunc in regna vocatus,
Inq; foro populo conſpiciente ferit

PHILIPPVS BARDENES.

CÆSAR ut imperij rerumq; teneat habenas,
Immeritâ natum cum patre cæde necat.
Sed quod vi peperit rurſus vi perdit, & ævi
Quod ſupereſt, captus lumine, ſolus agit,
Impius atq; tenax erroris, in æde locatas
Impugnat ſtatuas & ſimulacra DEVM.

ARTHEMIVS QVI ET ANASTATIVS.

SVccedit regnis hic AVGVSTVSq; creatur,
Suffragrante foris milite plebe domi.
Pontificum ſtudioſus erat Papalis honoris
Aſſertor, cujus munit & auget opes.
Infelix bello, pacis fælicior arte;
Amittit regnum, cœnobiumq; ſubit.

THEO-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

THEODOSIVS.

TErtius imperium THEODOSIVS accipit orbis,
Electus voto militis inde ſui.
Relligioſus, amans juſti, rectiq; revulſas
Effigies, ſacrâ ponit in æde DEVM.
Præfuit hic annum regnis non amplius unum,
Sponte ſubit Monachi clauſtra, vacatq; ſacris.

LEO.

POſt hos imperij LEO frena capeſsit ISAVRVS,
Qui jurare ſibi regna ducesq; jubet.
Signa SARACENOS movet aſpera, victor in hoſtes,
Pars quorum ferro, pars cecidere lue.
Tunc & fulmineo claſsis disjecta vapore,
Subq; mari factis ignibus arte perit.
Mox tamen in fortes inſtaurat prælia GALLOS,
Qui paſsim captas deripuere plagas.
CAROLVS hos longam MARTELLVS cæde peractâ
Fundit, & invicto milite victor agit.
CÆSAR & effigies Divorum delet & urit
Ignibus, hinc furijs exagitatus obit.

CONSTANTINVS COPRONYMVS.

FOnte ſacro lotus purgat COPRONYMVS alvum,
Hinc puero nomen res dedit iſta ſuum.
Induit hic patris mores, vehementior illo,
Sanctorum ſtatuas deijcit atq; DEVM.
Infenſus Chriſti nomen cultumq; profeſsis,
Sacrilegus turpis, tetrificusq; Magus.

Proculcat cineres ſceleratus & oſſa piorum,
Demergitq; mari piſcibus illa cibum.
Septenis luſtris ſolio ſedet obſitus ævo,
Immundâ moritur ſorde lepràq; ſimul.

LEO SEXTVS.

SEXTVS at inde ſubit patri LEO, moribus illi
Perſimilis, vitâ turpis, amator opum.
Sacrilegus diadema ſacrum furatur, eoq;
Exornat; tumidus pectore, ſæpè comas.
Templaq; compilat paſsim vaſtatq;, ſed æſtu
Febrili tandem debilitatus, obit.

CONSTANTINVS Cum *Matre Irene.*

PAtris hic injuſti ſequitur veſtigia matrem,
Conſortem regni deijcit atq; premit.
Excuſſam ſceptris externum mittit in orbem,
Punijt at vindex impia facta DEVS.
Illa reverſa domum ſolioq; potita, fugatum
Effoſsis oculis carceribusq; necat.
Poſt hunc IRENE tres annos ſola gubernat,
Fœmina principibus dignior una viris.
Tunc Priſcus redijt Divorum cultus, honosq;
Venit imaginibus paxq; petita ſacris.
Capta malis tandem Græcorum fraudibus; exul
Longinquo vitam finijt orbe ſuam.
CAROLVS occiduo MAGNVS præponitur orbi;
NICEPHORVS pulcro res Oriente tenet.

TER-

TERTIA PARS
CHRONICI CARIONIS, A CAROLO MAGNO, AD RUDOLPHUM II. Roman. Imperatorem.

CAROLVS antiquis Francorum regibus ortus,
Obtinet imperij Vindice ſceptra manu.
MAGNVS erat bello, magnus pietate, Deiq́;,
Edocuit Chriſti Teutona regna fidem.
Huic non parva fuit SOPHIÆ, nec parva Scholarum,
Cura, DEO qua nil gratius eſſe poteſt.
Ingenti ſuperis ſtruxit ſublimia ſump u
Templa, quibus donat munera larga pius.
Tranſtulit imperium ad GERMANOS fortibus armis,
SAXONAS atq́; HVNNOS Marte potente domat.
Inde SARACENOS ab IBERI depulit undis,
Irrigat HESPERIOS hic ubi BÆTIS agros.
Cum quater à d cimo, tria luſtra peregerat anno,
Pacato febris mox necat orbe ſenem.

LVDOVICVS PIVS.

A Pietate ſacrum LVDOVICVS nomen adeptus,
Quod f it in patriam, tum pius, inq́; DEVM.
Sacra reformavit, luxu Romana, repulſo,
Impia Pontificum quem premit ergo cohors.

 Per quem

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Per quem dediſcit falſos gens Cimbrica cultus,
Regna cui Friſiæ pro pietate dedit.
Compulit & ſumptis abſiſtere Britonas armis,
Stricta jubens ſævâ ponere tela manu.
Imperio exuitur natorum fraude, ſed illi
Redditur inde brevi, mors rapit atra ſenem.
Emeritus clauſit ſupremo fine ſenectam,
Mogus ubi Rheni cornua miſcet aquis.

LOTHARIVS PRIMVS.

DEſertâ, ad Monachos abijt LOTHARIVS, aulâ,
Et genus hoc vitæ prætulit imperio.
Laude nihil dignum, potius ſed fraude peregit,
Intulit injuſtus fratribus arma ſuis.
Pace tamen factâ, FRANCOS LVDOVICVS EOOS;
CAROLVS occiduos frater uterq; regit.
Tandem pertæſus regni, ſacrisq; dicatus,
Linquebat nato ſceptra gerenda ſuo.

LVDOVICVS SECVNDVS.

HInc non invito, LVDOVICVS ſceptra, parente
Imperij ſummo dignus honore capit.
Ingenio fœlix, naturâ mitis, & arte
Clarus, amans recti, conſilijsq; celer.
Et pius in ſuperos linguaq; & pectore verus,
Et ſcelerum tetricus cenſor & aſper erat.
Ingenuas coluit ſtudijs & ſumptibus artes,
Quæ multis odio regibus eſſe ſolent.
A genitore ſuo ſceptris ſuffectus & armis,
AVSonio ſævos pellit ab orbe Getas.
Pacatis tandem bellis, rebusq; Latinis,
Inſubrum celebri corpus in urbe jacet.

CARO-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

CAROLVS CALVVS.

CAROLVS hinc CALvus fraudavit honore nepotes,
Imperij injuſtè, vir licet acer erat.
Devicit Ligurum populantes æquora Mauros,
In celerem vertens barbara terga fugam.
Et procul occiduo ſubmotos orbe Britannos,
Compulit optatæ pacis amore frui.
Sanguinis haud veritus cognati fallere dextras,
Pontificum monitis impia bella movet.
Cauſa fuit victrix melior, nam Marte nepotum,
Pulſatus fugit turpiter ante tubam.
Mintius Andinos ubi flumine proluit agros.
Infælix medici fraude venena bibit.

LVDOVICVS III. BALBVS.

HInc ſubijt Calvo LVDovicus nomine BALbus,
Iuſtitiæ, pacis relligionis amans.
Cæſareos faſces & regni ſceptra paterni,
LVDvicus, Latio præſule dante, tulit.
Italici quamvis proceres ſine fine repugnant,
Dum patrios mores patria jura timent.
Præfuit imperio, ſed parvo tempore BALBus,
Ius breve regnandi mors properata dedit.

CAROLVS CRASSVS.

CAROLVS à CRaſſo ſic dictus corpore, Cæſar,
Sorte pari GAllos, Auſoniosq; regit.
Pannonas & Cimbros domuit feralibus armis,
Cum regeret tenera frena novella manu.

Atq;

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Atq; Saracenos ſubmovit victor ab orbe
Heſperio, victis jura fidemq; dedit.
Sed cum fortunâ virtus generoſa receſsit,
Corporis & languet vis animiq; ſui.
Abrogat imperium procerum ſententia fratris,
Filius exemplo quem regit inde novo.
Implicitus multis morbis à luce recedit,
Exutus regnis pauper inopsq; ſimul.

ARNOLPHUS IMPERATOR.

ARNOLPHUS fœlix fortis bellator in armis,
Aſpera pro patriæ bella ſalute tulit.
Horrida magnanimus cum MAURIS prælia fecit,
Quos patria domitos victor abegit humo.
Pannonios magnis affecit cladibus agros,
Præcipitem cogens arripuiſſe fugam.
Hoc victore cadit Cimbrorum ſæva poteſtas,
Vindice quos traxit ſub ſua jura manu.
Cæpit & AUSONIAM depulſis civibus, urbem,
Templaq; militibus deripienda dedit.
Idcirco meritas ſolvit pro crimine pœnas,
Dum miſer infeſtis vermibus eſca perit.

LUDOVICUS ANOLPHI FILIUS.

SUcceſsit patri LUDOVICUS quartus hic infans,
Ergo hunc conſilijs SAXO regebat Otho.
Arma ferunt ruptis Germanæ legibus urbes,
Inq; furit Latijs Mars truculentus agris.
Sed dum bella gerit civilia, degener HUNNUS
Irruit, & carpit milite regna ſuo.

Prælia

Prælia LVTHOLDVS ſed cum pia tentat in VGROS,
Cæſus pro patriâ & relligione cadit.
Sed victus pacem LVDOVICVS emebat ab Hunnis
Argenti numerans multa talenta feris.
Inſidiis tandem BRENNI ſuperatus in urbe,
Supplicium captus lumine triſte tulit.

CONRADVS PRIMVS.

HAſsiaco armipotens CONRADVS ſanguine cretus,
Conſilio OTTHONIS ſceptra tuenda capit.
Magnus erat bello, maior pietate fideq;
Maieſtas animo par opibusq; fuit.
Marte rebellantes repreſſit vindice reges,
Qui nollent pacem ſponte fidemq; ſequi.
Marte ferox SChyticos compreſsit fortiter Hunnos,
Et dedit illorum millia multa neci.
Deficis oppoſitos ARNVLPHE rebellis ad hoſtes
Solus: & arma furens mox nocitura rapis
Namq; hoſtes palmis ſternit victricibus HVNNOS,
Noricus Alpinis quâ fluit Oenus aquis.
FRANcorum veteri poſtremus origine Cæſar,
Stirpe fuit gentis deficiente ſuæ.

Imperatores Occidentis, ex ſtirpe VVIDECHINDI SAXONIS.

HENRICVS I. AVCEPS.

AVCEPS Henricus dictus cognomine primus,
Saxonis e veteri gente Monarcha fuit.
ITALIAM domuit, HUNnos, forteſq; BOHEMOS,
Aſſeruit forti TEUTona regna manu.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

ARNOLphum vicit ſine vi, ſine ſanguine, Bojum,
Sed rubet HUNNorum ripa cruore Salæ.
Armis quid poſſet truculentis RUSSIA ſenſit,
In fugam celeri DALmata verſus equo.
MARCHIacæ pariter ſenſit ferus incola terræ,
Structa ſuper ripas Urbs & HAvela tuas.
Mortuus eſt ſenos ubi quinq; bis egerat annos,
Non habuit longo tempore Roma parem.

OTHO PRIMUS.

PRimus OTHO fratrum juſtis ubi depulit armis
Inſidias, multo tutus ab hoſte fuit.
Ædificaſſe ferunt ſuperis hunc ſplendida templa,
Et paſſim celebres inſtituiſſe Scholas,
Saxonicis domitos OTHO finibus expulit Hunnos,
Quos pater hoſtili vicerat ante manu.
Hosq; reuertentes ingenti clade peremit
Hic ubi Suevorum profluit arva LYCUS.
Centum vulneribus ceciderunt millia, ſeptem
Vix ſibi difficili conſuluêre fugâ
Inpauidoq; feros inuadens Marte BOHemos,
Subiugat imperio regia ſceptra ſuo
Adde quod ITAliæ diros punire Tyrannos,
Et potuit leges ferre QVIRINE tibi.
Cæpit in INSUBrum deuicto mænia rege,
TICIni ferro depopulatus agros.
Morte piâ Cæſar pius inter ſacra Deorum
Iam ſenior vitam reddidit ipſe DEO.

OTHO SECUNDUS.

IMperio Patri ſed non Virtute ſecundus;
Multa domi geſſit prælia, multa foris.

Hic

Hic BAuaros pariter CYMbros, forteſq; BOHemos,
SARmatas & GALlos, AVSoniaſq; domat.
Sole coloratos MAuros, NVmidaſq; rebelles,
Finibus ejecit DAUnia terra tuis.
Victa triumphalem dedit illi Græcia palmam,
ARGolicos ſed dum vincere claſſe ſtudet,
A SICulis captus linguâq; redemtus & ære,
AVSoniâ extremum clauſit in urbe diem.

OTHO TERTIVS.

OBtinet imperium teneris OTHO tertius annis,
Imperio nondum cum ſatis aptus erat.
Sceptra tenens, Latiis indictâ pace Tyrannis,
Pontificem elegit Roma ſuperba tuum.
GREGorium ſacræ dignatus honore cathedræ,
Quo pulſo, Romam vindice Marte petit.
Urbs capitur, victaſq; illi dat perfida dextras,
Præſul utroq; nouus, lumine caſſus obit.
Quiq; ſibi faſces rapuit CREſcentius urbis,
Auribus & naſo tum mutilatus obit.
Regale impoſuit primum diadema POLono,
Et ſociam vitæ ſuſtulit igne ſuam.
Regia conſtituit quibus eſt electio curæ,
Præcipuâ ſeptem nobilitate Duces.
Teutonicaq; genus qui non ab origine ducunt,
Hæredes vetuit nominis eſſe ſui.
Legibus acceptum Germania debet OTHonis
Ferre, quod imperii laudibus aucta manet.

HENRICVS SANCTVS.

HENricus BAVarus vitâ caſtuſq; piuſq;,
Sumptibus extruxit ſplendida templa ſuis.

Fratres edomuit CUNIgundæ conjugis ambos,
Tempore quo ſubijt FLANdria victa jugum.
SARmaticâ junctos ſtrauit cum gente BOHEmos,
Chriſtiadum docuit PANnona regna fidem,
Quando ſoror STEphano ſociatur GISELA regis,
Inde SARACenis intulit arma feris.
Cinxit & infeſtis GANDAui mænia ſignis,
Subiugat & FRISios Marte potente duces.
Italicis hoſtes ARGiuos expulit oris,
Omnes Vandalici fregit & hoſtis opes.
HENRIci nomen cum coniuge ritè relatum
Sanctorum in numerum pro pietate fuit.
Magna fuit gentes bello ſuperaſſe feroces
Gloria, ſed maior fama fuiſſe pium.

CONRADVS SECVNDVS.

CONRadus SALiquus diademate tempora cinctus
CÆSAR ſubiectis dat pia jura ſuis.
Æmulus imperii, ciuili Marte peremptus
Priuignus, ſocio cum patruele, cadit.
Suſtulit ambiguos vulgi turbæq; tumultus,
Et premit adverſos vindice Marte, duces
Bella Phraretratos geſſit CONRadus in HUNnos,
A quibus infeſto Marte petitus erat.
Victaq; ferratas BURGund a proiicit haſtas,
INSUBER illius ſuccubuitq; manu.
Sæpè triumphatos affecit clade POLONos,
Sæpè BOHEMorum cæde repleuit humum.
Pacato moritur Cæſar mitiſſimus orbe,
Corporis exuuias inclyta SPIRA tenet.

HEN-

HENRICVS III. Cognomento NIGER.

HENRicus juſto domuit NIGer enſe BOHemos,
    Intulit & HUNnis bella cruenta feris.
Compulit extremos Morinos, Belgaſq; tumentes,
    In ſua ſubmiſſas tendere jura manus.
Tres quoq; Pontifices Romanâ ſede, potitos
    Arbiter, Italicâ cedere juſſit humo.
Sedis Apoſtolicæ proceres jurare coegit,
    In patriam fecit cum rediturus iter.
Ut quicunq; ſacri munus paſtoris obiret,
    Cæſaris electus voce probante foret.
Turrigerâ Nemetum requieſcit in urbe ſepultus
    Cum patre, cum nato cumq; nepote ſuo.

HENRICVS QVARTVS.

POſt obitum patris teneris HENRicus in annis
    Septennis ſumit ſceptra verenda puer.
Strenuus in bello, prudens in pace, per annos
    Non paucos regnis præfueratq; ſuis.
CÆSAR Apoſtolicæ priuauit honore cathedræ,
    GREGORIum Magiæ quod ſtudioſus erat.
Et contra mandata ſui legesq; Jehouæ
    Pauit Apoſtolico munere functus, oues
Pontificum fraudes ultus victricibus armis ,,
    Indigenas domuit Saxonas albi tuos.
Vaſtatos incendit agros, pœnamq; coëgit
    Oppida vindictæ capta ſubire ſuæ.
Vltus & eſt dignâ mulctatum cæde RUDOLPHVM,
    Carmine cum tali, qui diadema tulit.

Petra dedit Petro, Petrus diadema RUDolpho,
Munus enim falſi Præſulis iſtud erat.
Hinc ubi proſtratus violentà morte jacebat,
Delicti puduit pænituitq; ſui.
Tàm quod & indignam diſerto principe cauſam,
Impia Pontificis juſſa ſecutus erat.
Scilicet aſpiciens mutilatam vulnere dextram,
Talia mærenti pectore verba dedit.
Ergo quod iniuſtus cum Cæſare prælia fecit,
Bellaq; ſuſcepti Marte nephanda meo.
Iuratamq; fidem manus hæc ſcelerata fefellit,
Perfidiam pænâ conueniente luo.
Poſt ducis interitum ſupremaq; fata RUDOLphi,
Infeſti nati fraude doloq; perit.
Filius unus obeſt, ipſum qui Marte fatigat
Pontificum ſceptris excutit uſus ope.
Sexagena duo commiſit prælia victor,
Defuncti Nemetum corpus in urbe jacet.

HENRICUS QUINTUS.

IMpia Pontificum QVINtus malus arma ſecutus,
Expulit è regno fraude doloq; patrem.
Cauſa equidem non tàm regni furioſa cupido,
Quam fraus Pontificum perfidioſa fuit.
Iuſta tamen natus tulit huius præmia facti,
Proq; ſuâ pænas impietate dedit.
Quem prius adiutum ſocijs defenderat armis,
Deteſtanda gerit cum patre bella ſuo.
Perfidiæ precium diras & fulmina ſenſit,
Hæc ſolet Auſonij præſulis eſſe fides.
Nec tamen hæc impune facit: nam Saxonis auctus
Viribus Italicos, milite vaſtat agros,
Martia quæ iactat ſe nomine ROMA Quirini
Plena cadaueribus ſanguine plena fuit.

Vincu-

Vincula Pontificem captiui more gerentem,
Ante triumphales ire coegit equos.

LOTHARIVS SAXO.

EXternis paſſim celebris LOTHArius oris,
Fædus inire urbes compulit imperij.
Quam bello præſtans, & vinci neſcius armis,
Tam prudens animi conſilijq; fuit.
Antiquam domuit CAPuam, domuitq; CREmonam,
Vicinam tectis MANtua clara tuis.
Quæ prius obſcuro ſub puluere tecta jacebant,
Reſtituit leges juraq; ſacra dedit.
Æmulus imperij CONRAdus cæperat urbes,
Quas hic diſtricto vendicat enſe celer.
Teſtis erit fortis dextræ PEGNeſus & ISTher,
Et RHEnus Nemetum qua ſecat urbis agros.
Ipſe ſuo dictam de nomine condidit urbem,
Mortuus in patriâ qua requieſcit humo.

CONRADVS III. SVEVVS.

TErtius HENricum CONradus Marte ſuperbum
Vicerat, & Guelphum deditione capit.
Magnanimus Cæſar ductis in prælia Sueuis,
Ad Solymas longum per mare fecit iter.
Aduentusq; ſui formidine terruit hoſtem,
Victor IDVmæam qui populatus erat.
Vindice quem dextrâ Iordanis ab amne fugauit,
Prælia pro Chriſti relligione gerens.
Victor Idumæos meruit cum rege triumphos
Francorum, ſocias qui ſibi iunxit opes.
Quando Saraceno Mæander ſanguine fluxit,
Et tenuit denſâ ſtrage cruentus iter.

Perdit

Perdit at inuictas amiſſo milite vires,
Hoſpitis indignâ proditione ſui.
Perfidus ille fame ſocios necat atq; veneno,
Mixtaq; cum gypſo farra voranda dedit.
Ergo nec immeritas expendit Thraſia pœnas
Quod fuit in iuſtos fraude maligna duces.

FRIDERICVS I. BARBAROSSA

OB barbam celebris FRIDERicus, Marte ſecundus
Nulli, Germanæ gloria gentis erat.
CYMbros pacauit, GVELphos ejecit auita
Sede, CHERuſcorum qui tenuère ſolum.
Saxonici, pulſis quibus Electoris honores
Abſtulit, Aſcaniæ principibusq; dedit.
INSUBres domuit. CILiceſq;, SYRoſq;, GETasq;.
Marteq; compoſuit regna Latina ſuo.
Quid moror? Europæ leges Aſiæq; feroci,
Impoſuit, Lybiæ quem timet omne ſolum.
Mos antiquus erat, qui publica commoda pacis,
Cæſare, turbaſſet bella gerente foris;
Totius imperij reus inſpectante Senatu,
Ut Canis impoſitum corpore ferret onus.
Ergo quod Italicis dum concita geſſit in oris
Bella, Palatinus mouerat arma domi.
Hunc licet inuitum detrectantemq; coëgit,
Inclyta per Nemetum mœnia ferre canem.
Impoſuitq; duci nomen regale Bohemo,
Qui ſua militiæ ſigna ſecutus erat.
Cuius in ambiguo ſæui diſcrimine Martis
Sæpe fuit virtus, ſæpè probata fides.
Quid non ſæua ſibi voluit fortuna licere?
Pontificis victor ſub pede magne ſedes.
Quem non mille acies poſſunt abſumere ferro,
Armenius vitreo ferreus amne perit.

HEN-

HENRICVS SEXTVS.

HENRICVS SEXTVS poſt triſtia fata parentis,
Virtutes patrias, regia ſceptra, capit.
Integer & juſtus populos ſine crimine rexit,
Sed belli ſtudijs aſper atroxq; fuit.
Obſidione premens Vbiorum mœnia cinxit,
Vltus & eſt captâ, præſulis, urbe fidem,
Qui BVRGundiacæ confiſus robore gentis,
Imperij lapſas deſpiciebat opes.
Apulos, Calabros, Siculos & Iapygas armis
Edomuit, domitis jura, ducesq; dedit.
Ad Turcam HENRICVS miſiſſet ut arma, venenum
Meſſanæ juſſu conjugis ore bibit.

PHILIPPVS.

AVſoniâ pepulit de ſede PHilippus OTHonem,
Proq; nepote ſuo, regia ſceptra tulit.
Donec is utilibus creſcens adoleſceret annis,
Qui patris electus tempore Cæſar erat.
SAXO reluctantem ſummo cum Præſule, fortis
Anglus fert hoſti, ſed ſibi GALLVS opem.
Sed Romana pium devovit curia Regem,
Præſul enim, pulſi fautor Othonis erat.
Intulit idcirco celer arma Philippus, Othoni
Qui totius erat cauſa caputq; mali.
Tyrigetas, Vbios, Nemetes, fortesq; Tribocos
Edomuit, quorum res ea geſta fuit.
Ac pietate ſua Romani præſulis iram,
Placavit verbis muneribusq; datis.
Poſt varios belli caſus, variosq; labores,
Dum ſecura trahens ocia ſolus agit.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Et levat inciſis venis ſua membra ſopore,
Fraude Palatini cæſus Othonis obit.

OTHO IIII.

PRæſulis auſpicijs OTHO ſceptrum SAXO capeſcit,
Mox ubi ſublatus cæde PHILIPPUS erat.
Patris aviq; ſui ſimilis fuit ille ſuperbus,
Ingenio, vaſtus corpore, mente ferox.
Excidit imperio Romani fulminis ictu,
SAXO, Papæ immerito fulmina dira ferens.
Sic regni vis magna ſui cadit atq; poteſtas,
Nec tua ſecurum hunc reddidit Angle fides.
Francorum bello fractus, deſertus amicis,
Cæſareum ſolium perdidit ille miſer.
Sic Deus exegit pœnam juſtiſsimus ultor,
Auſonias parvo tempore rexit opes.
Hic, quibus inceſsit dominandi prava cupido
Exitus, injuſtis Regibus eſſe ſolet.

FRIDERICUS II.

IMperium pulſo FRIDERICUS, OTHONE, Secundus
Cepit, ubi natus bis duo luſtra fuit.
Quem prius exoſum Romanus præſul habebat,
Cum regale puer nomen adeptus erat.
Legitimusq; patri ſuccedere debuit hæres,
Præripiente fero munus OTHOne ſuum.
Facundus Latiæ cultor, Grajæq; Camenæ,
Et cultor ſuperum, juſticiæq; parens.
Pannonas & Venetos domuit, Belgasq; rebelles
Aſſeruit forti Teutona regna manu.
At dum vindicibus repetitas aſſerit armis,
Quas ſacer imperii præſul habebat opes.

Motus

Motus ob id Præſul cæleſtis Honorius aulæ
Fulminat, & diris hunc premit usq; ſuis.
Signa Paleſtinis retuliſſet victor ab oris,
Hunc niſi Pontificum fraus remorata foret.
In Latium ſic Caſtra mouens Latiumq; Tyrannum,
In ſe qui diris detonat atq; minis.
Turrigeras bello disjecit funditus vrbes,
Dumq; petit Siculos, morte petitus obit.

CONRADVS QVARTVS.

MOrtuus in triſti cum carcere filius eſſet,
Regis ab offenſo qui patre captus erat.
Raptus ad imperium CONradus, patre remoto,
Tyrigetum vicit, Marte potente, Ducem.
Hic fuit à ſummo deuotus præſule diris,
Dum negat illius iuſſa ſuperba ſequi.
Præſul at HENrico Latius dat ſceptra Doringæ,
Inuidet imperii dira precatus opes,
Aſpera ſuſtinuit cum quo certamina belli,
Qua vada Francorum Mænus in urbe facit.
Sed dum victor ouans, vi ſceptra tuetur & armis,
Succumbit telis obrutus VLMA tuis.
Tradidit exſpirans animam gnatoq; reliquit
Sceptra parum fauſtâ ſuſcipienda manu.
Deficiente ſuæ qui ſtirpe propaginis Heros,
Ultimus ex totâ gente ſuperſtes erat.

GVILHELMVS.

DVm mouet incautis bellum temerarius armis,
Nec ſatis inſtructo prælia Marte facit.
Occidit à Phriſio GVILHelmus milite cæſus,
Per geminos annos vix ubi ſceptra tulit.

Cæſareo qui te Solio GVILHELME locavit,
Invidet imperij ſed tibi Parca decus.
Hujus ab interitu regnum ſine rege vacavit,
Dum tria ſunt annis addita luſtra tribus.
Interea magno fremmuit GERMANIA motu,
Factaq; ſunt multis prælia multa locis.
Suevia ſic ducibus patrijs fuit orba, vacatq;
Imperij ſedes poſt ſua fata diu.
Fluctuat imperij certo ſine rege poteſtas,
Acta per æquoreas ut vaga navis, aquas.
ALPHONſus regnum capiens, dubiusq; RICHARDUS,
Factio quos reges eligit æqua duos.

RVDOLPHVS I.

HInc interregnum duravit adusq; RVDOLPHVM,
Primus ab Auſtriacâ, Rex fuit ille domo.
Montis Aventini comes, Alſatiæq; feracis,
Et decus & gentis gloria prima ſuæ.
Pace fuit fælix, felixq; potentibus armis,
Teſtantur patriæ quem pia facta patrem.
Tyrigetæ, Suevi, Boij, ſocijq; Boemi,
Edomiti, vires edidicere tuas.
Compoſuit clemens civilia bella RVDOLPHVS,
Temporibus pacem reſtituitq; ſuis.
Marte Doringiacas Latronum ſubruit arces,
Vnde fremit motu Teutona terra gravi.
Vltus & eſt juſtis Odeacrem fortiter armis,
Regna ſub arbitrio Vandala cujus erant.
Pacatis moritur rebus belliq; domiq;,
Illius at vivit neſcia fama mori.

ADOL-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

ADOLPHVS.

NAſſovius regni ingreſſus faſtigia ADOLPHVS,
Tyrigetum paſsim perdidit igne domos.
Auſtriaco bellum cum Principe geſsit ADOLPHVS,
Sceptra trucidatus, quo capiente fuit.
Hic ubi Vangionum ſedes urbemq; vetuſtam,
Alluis inſtabili Rhene bicornis aqua.
Quin & Miſniacæ FREDERICVS MARCHIO terræ,
Qui profugæ morſus dente parentis erat.
Hunc fera miſcentem ſuperavit prælia victor,
Mœnibus anguſtis urbs ubi parva jacet.
Tyrigetis fortes quæ limite ſeparat Heſſos,
A crucis & nomen monte vocata tenet.
Turpe ſuperba pati ducibus faſtidia viſum,
Cæſaris imperij hinc caſſus honore jacet.
Aſpera Vangionum pro quo fert bella ſub urbe,
Fervidus & regni crimina morte luit.

ALBERTVS PRIMVS.

QVo Cæſo, ALBERTVS revocatus ab urbe Vienna,
Inter GERMANOS primus honore duces.
Magna illi virtus, rerum prudentia magna,
Magna fides, bello, dextera prompta fuit.
Intulit infractis violentis arma Bohemis,
Attribuens Nato regna tenenda ſuo.
Et Moguntiaco geſsit cum principe bellum,
Cum duce quod Bavaro fœdere junctus erat.
Terror erat Gallis, Fatis ut ceſsit ADOLPHVS,
Æmulus hic regnum per duo luſtra tenet.
Regni cœcus amor nativum vincit amorem,
Ex fratre extinctus fraude nepotis erat.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Vtq́; parum juſtis armis oppreſsit ADOLPHVM,
Sic obijt cæſus vindicis enſe necem.
Pœna comes ſceleris; meritas Sicarius audax,
Exilio pœnas carberibusq́; luit.

HENRICVS VII.

HENRICVS rexit populos, Germanaq́; regna,
Magna fuit vitæ famaq́; lausq́; ſuæ.
Numinis innocuus cultor, legumq́; miniſter,
Lege regit populum juſticiaq; ſuum.
Auſoniæ populos inopino Marte fatigat,
Auſpice quo natus regna Boema capit.
Dum Florentinas cinxit legionibus arces,
Sub ſacro incautus pane venena capit.
« Allatura pijs mortalibus eſca ſalutem,
Cauſa necis Regi pernicioſa fuit.
« O ſcelus ô pietas, mortem dedit eſca ſalutis,
Præſulis hæc pietas, hæc fuit alma fides.

LVDOVICVS BAVARVS, & FRidericus Auſtriacus.

CVm BAVARO AVSTRIACUS, LVDOVICO ſumſit habenas,
Summa quibus rerum tradita cura fuit.
Aſpera collatis inierunt prælia ſignis,
Quà celer humectat Neccarus arva vadis.
Attulit optatam BAVARO victoria palmam,
Auſtriaci vires ſuccubuere Ducis.
Pontificem te Petre creat, cenſente Senatu
Carceris at dura compede vinctus obis.

CARO-

CAROLVS IIII.

CArolus accepto Quartus diademate, bullam
Condidit, ac urbes vendidit imperij.
Ius. legesq; dedit populis & civibus æquas,
Aurea bulla ſui teſtis amoris erit.
Quid memorem fundata domi tot templa, tot arces?
Condita quid Muſis docta lycea ſacris?
Gymnaſiumq; recens ad flavuum condidit Albim,
Hic ubi turrito culmine Praga jacet.
Sceptra ſuo nato licitatus plenus honorum,
Largus opum morbo debilitatus obit.

WENCELAVVS IGNAVVS.

WEncelaus iners, Epicuri de grege porcus,
Nactus id à vitâ deſide nomen habet.
Gloria non illi, ſed turpis inertia vitæ,
Atq; ſaginato corpore venter erat.
Securus regni, pigri capit ocia ventris,
Dilapidat patrias luxurioſus opes.
Nocturno certare mero, potare diurno
Et mentem Baccho ſic furiare placet.
Exoſus populo fratriq;, in carcere Cæſar
Clauditur, imperio turpiter inde cadit.
Hoc inventa fuit ſub Cæſare machina belli, ”
Cujus ab impulſu mœnia quaſſa ruunt.

ROBERTVS PALATINVS.

CÆſare defuncto fert Romula ſceptra ROBERTUS,
Pace regens populos juſticiâq; ſuos.

Inſuber

Inſuber infregit GALEATIVS arma ROBERTI,
Cum fert ſuppetias gentibus Arne tuis.
Munere divino Nemetum victoria campis,
Fœlix eſt uno bis ſibi parta die.
Fortibus HETRVSCOS debellat viribus agros,
Compulit & TVSCOS Marte ſubeſſe ſibi.
Splendida divinis ſacrat pius atria Muſis
Cæſar, & æterno lucida templa Deo.
Inclyta qua doctis jacet EITELBERGA camœnis,
In patriâ placidâ morte quievit humo.

SIGISMVNDVS.

SCeptra SIGISMVNDVS tulerat poſt fata Roberti,
Qui prius Arctoæ MARCHIO gentis erat.
Quàm vel PANNONIÆ fuit accerſitus in oras,
Aut regni tenuit frena BOHEME tui.
Sat fælix pacis ſtudijs, ſed inutilis armis,
Adverſante, gerit Turcica bella; DEO.
Ingenuas habuit ſummis in honoribus artes,
Atq; viris doctis munera multa dedit.
Concilium patrum cogit regúmq; vocatq;.
Qua fuit HVS duram paſſus in urbe necem.
Pontifices Latiâ pepulit tres urbe ſuperbos,
De primatu inter quos grave Schiſma fuit.
Ipſe ſed incertis patrias hæredibus urbes,
Morte relicturus cum ſine prole fuit.
Marchiacas dono FRIDERICO tradidit arces,
Inclytus is præſes Noridos urbis erat.
Bellaq; vindicibus pro Cæſare geſſerat armis;
Tunc ubi PANNONIO captus ab hoſte fuit.

ALBER-

ALBERTVS II.

PAce fuit clarus Dux & victricibus armis
ALBERTVS, patriæ ſplendor honosq; ſuæ.
Imperium virtus, duo, dos uxoria regna
Contulit, implevit laudibus omne latus.
Ille THABORITAS per devia luſtra repreſſit,
Colluvies quædam gens ea plebis erat.
Templa BOHEMIACIS quæ disijciebat in oris,
Atq; Sacerdotum diripiebat opes.
SAVROMATAS domuit temerantes ſacra, ſed uſus,
Germani fidà ſemper Achillis ope.
Mens fuerat Schytiam bellare, domare Tyrannum
Threicium, ſed eum Parca maligna domat.

FRIDERICVS III.

TErtius hoc fauſto pro nominis omine pacis,
Ocia honeſta pius Rex FREDERICVS agit.
Quo Burgundiones Vbiorum depulit oris,
Teutonici bellum geſsit Achillis ope.
Pro Domino gerit hic Patrem, pro Cæſare civem,
Publica nam potius quàm ſua vota movent.
Seditione potens quanquam ſibi patria regnum
Invidet, indulgens eſt facilisq; Parens.
Imperium ſceptro populos domuitq; rebelles,
Sic orbi pacis commoda mille parit.
Quantum bella ſolent tranquillæ cedere paci,
Tantum Cæſaribus major in orbe fuit.
Sed tamen in Caſtris illi victoria læta
Affuit, & capiti laurea ſerta dedit.
Quæ dedit ars nobis impreſſos ære libellos,
Facta ſub hoc primùm Cæſare nota fuit.
Hanc operoſa novam MOGVNTIA protulit artem,
Quæ celebris MOGI nomen ab amne tenet.

M MAXI-

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

MAXIMILIANVS I.

MAXIMVS imperij decus ÆMILIANVS in orbe,
Pace domi clarus militiaq; fuit.
Marte potens vicit MORINOS, forteſq; SICAMBROS,
Vltor & e GALLIS clara trophæa tulit.
Nec ſemel eſt ultus rumpentem fœdera Gallum,
Inſtabilem ſummi Pontificisq; fidem.
Pæonas Auſtriacâ ſubmovit victor ab ora,
Huniade evertunt qui ſua regna duce.
Signaq; Regilem victricia movit ad Albam,
Horruit invicti Cæſaris arma Savus.
In Mahometigenas deduxit agmina Turcas,
A quibus affectus clade Liburnus erat.
Quid referam ſparſos per Norica jura Boemos?
Quid Venetos profugos, Helvetiosq; loquar?
Actus ubi fuerat ſibi Sexageſimus annus
Pacato cœlum mortuus orbe petit.

CAROLVS QVINTVS.

CAROLVS in magno præſtans virtutibus orbe,
Quem narrant bello vix habuiſſe parem.
Fortes in Gallos & Saxonas agmina duros,
Duxit & infeſtos terruit enſe Getas.
Qui prius ibat ovans Gallus plaudentibus alis,
Præda tuis aquilis ſanguinolenta fuit.
Signaq; Ticini captus ſubmiſit ad undam,
Militis invicti robore fracta tui.
Clavigeri Petri ſub nomine regna tenentem,
Arcta coegiſti vincula ferre PAPAM.
PANNONAS Odryſio defendit victor ab hoſte,
Indos atq; Lybes, Antipodasq; domat.

Tendere

Tendere quem Latias florentia ſenſit in oras,
Sanguineo Martis fulmine capta trucis.
Feſſus at imperio dat patria regna PHILIPPO,
Cæſareum fratri ſed diadema ſuo.

FERDINANDVS.

PANNONIOS rexit populos acresq; Boemos,
Addit Cæſareum curia ſacra decus.
Cæſar erat placidus, vix hoc moderatior unquam,
Imperij magnas protulit alter opes.
Quanta NVMÆ, illi legum reverentia tanta,
Tantus erat ſacræ relligionis amor.
Pax huic præ bello placuit, placidiſsima ſemper
Principis ingenium pax ſapientis habet.
Hunc tamen haud impune laceſsit barbarus hoſtis,
Boſphore ſive tuus, ſive Tibiſce tuus.
Pacificus vitam Germani more peregit,
Quæ poſt fata venit, gloria digna venit.
Imperij motus ubi FERDINANDVS acerbos
Sedàrat, fato raptus ab orbe fuit.

MAXIMILIANVS II.

MAximus in Turcas hinc Æmilianus atroces,
Germano ingentem duxit ab orbe manum.
Non fuit hoc melior quiſquam, nec amantior æqui,
Fortior aut armis aut pietate prior.
Rerum certa ſalus, felix tutela ſuorum,
Laudibus æquiparans nomina magna ſuis.
Hic benè linguarum diſcrimina calluit octo,
Conſilio Latium rexit & ore forum.

Pacis

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Pacis amans, magnis pacat virtutibus orbem,
Feſſaq; dat moriens ſceptra RVDOLPHE tibi.
Iam vitæ numerans quinquennia dena peractæ,
Lethifero morbo debilitatus, obit.

RVDOLPHVS II.

AT jam qui ſceptro RVDOLPHE potiris avito,
Sis felix, vivas incolumisq; diu.
Proſternasq; tuos victor feliciter hoſtes,
Si quando fuerint bella gerenda tibi.
Sic tua poſt cineres morietur gloria nunquam,
Machina dum mundi pulchra patentis erit.

SOLI DEO GLORIA

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 693 4° copy 1